

நோன்ச்சுடர்

1 APR 2012

தொ

2012

முநுகா

வெளியீடு

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை

குறள்வெந்தி

பொருள் :

நயன்ஸ்ரு நன்றி பயக்கும் பயன்ஸ்ரு
பண்பின் தலைப்பிரியாச் சொல்.

பிறர்க்கு நன்மையை விளைத்து இனைமைக்
குணத்தினீன்றும் நீங்காத சொற்கள் நீதி வாழ்க்
கையை உண்டாக்கி நற்பயனையும் தரும். (97)

பொருள் :

சிறுமையுள் நீங்கிய கிள்சொல் மறுமையும்
கீழ்மையும் கிள்பந் தரும்.

பிறர்க்குத் தன்பும் விளையாத இனைய சொற்கள்
ஒருவனுக்கு இழ்மையிலும் மறுமையிலும் இன்பும்
தரும். (98)

நற்சந்தனை

மறப்பேனோ குருநாதன் தன்னை
தியானமாலை
கவிவிழுத்தம்

ஸ்யாத மாந்தர் இருந்தென் னிறந்தென்
ஓயாக் கவலையி ஓடுடனு சலித்து
மாயா விகார மனைமக்க ஞாவெனும்
பேயாற் பிழிப்பட்டுப் பிதற்றிமாண் பாரே

4

உம்பர் தலைவனை யூழி முதல்வனை
வெம்பந்தம் நீக்கும் வேதாந்த விளக்கைச்
சம்பந்த மாக்குந் தத்துவா தீதனை
நம்பந்தம் நீக்கி நாங்கள்கள் போமே

5

ஒரும் பேரு மில்லா ஒருவனை
ஆரு மறியா அறிவுக் கறிவை
நீருந் தீயுங் கானுமா ணவனைச்
சாருந் தீருக் குஞ்சம் முற்றுமே

6

நொன்சுடர்

வெளியீடு:

சந்நிதியான் கூச்சிரம சௌ கலைப்பாட்டுப் பேரவை

நானாச்சி

கொழும்பு தமிழ்ச் சுங்கி

வெள்ளியீர் - 2

சுப் - 169

2012

தநப்புச் சிறதம்
வித்தகா! உன் ஆடல்.....
கடவுளின் திரு நிலைகள்
கந்தனே களியுகுத்.....
வாழை திடை
கீர்த்தித் திருவகவல்
வாக்கைக் காக்க...
கந்தரநாயுதி
பழையாழி கூறும்....
மரணம்- அப்புறம்
பரிபாடல் பக்கும்.....
சமயமும் சமூக வாழ்வும்
படங்கள் தரும் பதிவுகள்
யீர் மரண நிலைங்களைகள்
சிறுவர் கதைகள்
பழந்துவிழ்.....
திருவிளையாடல்
நித்திய அன்னப்பனி
நேந்துக் கவிஞர்களைகள்....
சைவ சமய.....
சைவத் திருக்கோவிற்.....
சமூகப்பணி
வாசகர் போட்டி
தமிழகத் திருக்கோயில்.....

.சௌல்லி பா. வேலுப்பிள்ளை	01 - 02
திருமதி பா. சிவனேஸ்வரி	03 - 06
ஸ. நித்தியானந்தா	07 - 08
கெ.வி. குணசேகரம்	09 - 10
S.S. ரஷ்ண்திரன்	11 - 12
க. அருளம்பலவனார்	13 - 15
திருமதி சி. யோகேஸ்வரி	16 - 18
வாரியார் சவாமிகள்	19 - 21
பு. கதிரித்தம்பி	22 - 23
ஒக்கி வாசதேவ	24 - 25
சிவ. சண்முகவடிவேல்	26 - 27
ரோ. சாந்தன்	28 - 29
-	30 - 31
-	32 - 34
-	35 - 36
க. சாந்தகுமார்	37 - 39
ஸஹமுகநாவர்	40 - 42
-	43 - 44
க. வீல்சன்	45 - 49
நா. சிதம்பரநாதன்	50 - 51
கா. கைலாசநாதக்குருக்கள்	- 52
-	53 - 56
-	57 - 58
வஞ்சவழூர் அப்பான்ஸா	59 - 65

அஞ்செரியிப்பு: மலர் ஒன்று 30/- ரூபா

சந்திதியான் இடுசிறியம்

சைவ கலை பண்பாட்டும் போவை

தொலைபேசி தேவை: 021 3219599

இச்சகம்: சந்திதியான் ஆச்சிரமம்

கிழவுமிகு சிறையால்கூகிளி போன்று

வருகிற

அந்தாச்சிவதீ

உண்டு கொடுத்து உயிர் கொடுக்கும் பணியில் தன்னகுற்றுக் கிழந்துவது சந்தியான் ஆச்சிரம். உணவு கொடுக்கும் முன்னதானப் பணிகளுக்கு அப்பால், மருத்துவம், கல்வி, ஆண்மீகம், வரியாதிப் பேரவை, போன்றவை பாதிக்கப்பட்டோருக்கு போதான வழங்கல் என்று இந்த ஆச்சிரமப் பணிகள் விருந்து நிற்பது மாவதும் அறிந்த ஒன்று.

உந்து வெறிவெழுமானன் கஞ்சையாபிள்ளையே ஒரு துணையாகக் கிடைவான பெரிய கார்யங்களை எங்கூம் கவுயமாக சுதாப்பதே இந்த நாம் காலாகும் அடிசயாதும்.

இந்த அதிகாரங்களுக்கு சிகிச்போல் வெளிவருவது “ஞானச்சுடு”. நல்வரிவுச் சூடு ஏற்றுதல் என்பதையே தன் நோக்கமாகக் கொண்டு இவ்வளவு இக்கட்டான குறுமிழும் பதினைந்து ஆண்டுகளாக மாதம் நல்வரியில் ஞானச்சுடு மலர்க்கிறதோம் பெருமைக்குரியதாகும்.

விழிக்குந் துணையாய், வழிக்குத் துணையாய், நம் துணைவனாமிருந்தும் வள்ளி மலர்களை பேருளை ஞானச்சுடு பல நாள்காலாகு வெளிவர..... அதன் குத்துக்களி பால பிரார்த்தித்து வாழ்த்துக்கிறோம்.

வளர்க நூல்கள்

நூலிருக்குமிலாந்து இருக்குமிலாந்தி

நாளிருக்கப் பயசிம சொல்லான் நந்தும்போ முந்தை
நாலுந்திகாலை மயில் வழுவாய்

நால்முநுகள் சேவோன்

தேவிருக்கும் பொந்து அநூல்து செல்லுவதைப்பற்றான்
தூபாயல் தூபாச் சொல்லான்

தூபும் பார்க்கச் செல்லிறை

அவ்வெயிடேப் கந்தங்குதூநம் என்கேடுப்பாரா வொன்னாவா
ஒடுபைத்தை வணங்கில் பின்போய்

ஒச்சிரமஞ்சேர் ஏன்றால்

பின்னெயின்றிபாங்க செல்லை பிரயாச்சுதானாயிர் காந்துகள்
போயோப் போகளதாசில்

முந்துசுயையிமேர்ந்தோ

மல்லவெளம் பலவரிசை அப்பாந்தன்றுக்குதே
வாழ்வ பெற்றிறை சந்திரியாளில்

மஹா பனிந்தேன

ஒப்புக்காடு

உண்பெதி களை் தின்றுமதல் தான்பதிக்குது சுட்டு
ஓரெய்தேந்து யெல்ல நடந்து

ஒழு வாராய் கூட்டு

தோன்றுமேனை கேள்விந்போல அப்பாந்தனா வெள
கூ.ரி வெட்டுவல் முநுகள் குலை

யாக வோராய் கூட்டு

மாண்புதை குறள்வழி, நல் சிந்தனைகளோடு
மந்திரங்கள் வாசகம் விக்க

தகக்கட்டுரை மற்றும்

மீண்டு வரும் பரிபால், அநூலு, புராண
யிந்களிந்தும் கவிதை வகுபு

மேலியுல களாவி

நீண்டு தொடர் காலமெல்லாம் தொடர்ந்தும் குலாவி
விரிட்டர் நீ வூ முநுகளை

வேள்வேள் யான் வாழ்வாயே.

முதுப்பும்புலன் எஸ.க. சுறுங்கல்

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଶିଳ୍ପି ଯୀତ୍ତୁଳା:

மார்க்டியாத நூல்க்கூடு மலைப்பிடிநோயை தீரு தோ. பொழுதுள் கிராம சேவையாளர் ஒவர்கள் நீக்குத்தீவார்கள், ஒவர் தள்ளு ஏனைபில் ஆசிரியாவானது பல்வேறு பணிகளைச் செய்து வருகின்றது. அந்த வகையில் கூகள் பாக்கள் பயணம் செய்து வருகையில் “நூல்க்குழந்தை” என்று அலாயுக்கப்படும் நூல்க்கூடு மலைஞா மாதாராத்தி வெளியிட்டு வருகின்றது என்பதை மிலகுப்பதாயில்லை.

அடுத்து அவர் தனது உரையில், “பசி வந்தான் பக்ஞம் பறக்கும்” என்ற வாக்கறிஞர்களுக்கு அடிப்பார்களின் வயிற்றுப்பரிசையைப் போக்கி வருகின்றது. மேலும், இங்கு மூற்கொண்டு வரும் பணிகள் யாவும் சிறப்பு விளங்குவேண்டும் என்றும், இங்கு கூடியிருக்கும் அவைத்து முடிக பக்தர்களுக்கும் முடிகவைக் கருளார்க்கிடக்கிடுவதும் என்றும் கூடி தனது கோரிப்பி இருந்தைய இனிமே, நிறைவை பெற்றார்.

మార్కోపియన్ కులూగ్

மார்க்டிலோத நூல்க்கட்டு மலருக்கான பிதி பி ஸிராக்கா நிற ஆ ஹின்சந்தார்த்தி (பிரதீக கல்விப் பணிப்பாளர்) ஈஸர்கள் திசுக்குத்தினார்கள். அவர் தனது ஓ ஸாபிள் இன்று நூல்க்கட்டு மலரானது 15 லிட்டர் ஜன்றுவ் காலாய் எடுத்து வைக்கும் தொகை பிரிகா பல்வேறு வளர்வது மலர்கள் கொட்டி ஒரு மாணவரும் என்னாறு அல்லவிட்டிரு அல்லவிட்டிரு நூல்க்கட்டு மலராயும் கூலப்பள்ளார் கொண்டு ஏழைக்குருவியின் தமது வையங்களைப்படி கூலம் கவித்தகள், கட்டினர்கள், பாட்டிகள், பி நூல்கள் இன்றைய பல்வேறு அல்லவிட்டிரு கொண்டு நூல்க்கட்டு மலராயும் அல்லக்கிந்து வருகின்றார் என்று கூறினார்.

தொடர்ந்து கூறுகைபில், நூனச்சார் மலையை மாற்றியதும் போன்றிருப்பு எவ்வப்பெழ யாராலுமிடம் இயள்ளத் தாரியம் கூதும் ஆலாங்கி, இன்னொன்றிடம் வை ஆற்றியும்யான்து ஏழைகு மலைக்குத்தென்றால், அதற்கும் மாற்றம் முழுகனில் விரும்புவதான் என்று சபையோருக்குக் கூறினார்.

தினி பொன்னாரூர் கல்தென் சிறுப்பு பல்லியை அம்சங்களைக் கொண்டு பிரசாரிக்கும் என்பது கடநீர் தகுதி முதிர்வு இல்லை என்றும் கீழ்க்கண்ட விவரம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

குமாரதாஸ்தாநம்

சமயம் சமயத்திற்காம் என்பதுபோல் அது வாழ்க்கைக்கானது என்பதைப் பலரும் சீந்தக்கத் தவறுகின்றனர். இந்துப் பேரவூரான நிலைமை இன்று எந்த சமூகத்திலும் பரவலாகக் காணப்படுகின்றது. அத்துடன் சாமாததோன்றி செய்ய முனைப்பட்டி செயற்படுபவர்களைக்க காட்டுக்கொள்கின்றனர்கள் கூட வருங்கம், அறியாமை, நீராத குப்பம், தீராத தீராம் போன்ற காரணங்களால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பவர்களைப்பற்றி ரீந்திப்பவர்களைக்கிடையோ கவனம் படுபவர்களாகக்கொள்ள உதவியளில்லை என்பதும் பலரால் கட்டிம்காப்பப்படுகிறது.

ஆயுதை யெது அம்பாம் சாந்தவர்கள் தமது ஏனைய செயற்பாடுகளைக் குறிப்பிட்டு வாழ்க்கையில் கூர்த்துப்போய் கூட என்னவர்கள், துணப்படுபவர்கள், சமய நேரிக்கும் மல்லப் பண்புக்கும் ஒங்களும் நடக்கின்றவர்களின் மினங்களிலிருந்து சிந்தித்து அவர்களுக்காக செயற்படுவதே காலச்சிறிநூதாரும். தூரிப்பாகக் கருதுவதானால் தீவிவையில்லாத நிலையைப் புணரவைப்படி கொள்கையான திருச்சிராக்கள், சிவஞக்கு மட்டும் பயன்படக்கூடிய நூல் வெளியிடி, ரமய போக்கம் என்ற பெயரில் தீவிவைக்கத்திகமான நீதியை சீசமித்தல் போன்ற செயற்பாடுகளைக் குறைத்து பிறருக்குப் பயன்படக்கூடியப் பொல்லியூட்டிப்பாக செயற்படுவதை விரும்பத்தக்கதாகும்.

“அன்றை சிலார்” எனக் கூறுகின்ற எந்த சமய தக்கவுத்திலைப்படமில் யாவர்கள் மேல் அன்றை பூன்றி அவர்களுக்காக எந்த சமயம் தொடர்பான அன்றையை வெய்யைகளைப்பட பயன்படுத்தவேண்டுமென்பதே காலத்தின் நேரங்களைக் கொக்கப்படுவிரும்பு.

நூலால் ஆந்தை இரண்டாவது குருமகா சந்தாம் யில்லை சொமஞ்சுடு புராணாயிர கணமிக்காலை எந்த சமயம் தொடர்பான போதுவான கருந்துப் பர்மாரியும் ஓன்றில் சடுபடும்பொழுது கவனமிக்காலம் இந்தக் கருத்தை வெளியிடுத்தியதை இடமிகை உட்டிக்காட்ட விரும்புவிருப்பும். குலைக்கூச் செய்து நன்றா பயனைப் பெறுவோமாக.

காட்சி தந்தான்!

“கண்கள் தெய்வம்” எம் கலியுக வரதனைக்
கண்டேன் சு நீப் பதியிலே!

வண்டாழும் பொறில் குறிஞ்சு தொகைநடையன் அழற்றுகின்
வந்தானே யெல் மீதிலோ!

பூவுச மர நிழலில் போற்றி அவனைப் பா...
புள்ளைத்துற நாங்கு வந்தான்!

“சேவற் கொடிமோன் நான் சேவிக்கும் தெம்பைவன்
சிந்தை நுரீர வந்தான்!”

குசீர்விதந்தன் மனமுறைக்க கண்களில் நி பெஞ்காக்
கந்தவனைப் பாட நின்றேன்!

இசைந்தவனும் என்குருவ் கோடாங்கு வந்தான்
இன்பமே நான் அடைந்தேன்!!

எனவேச குறிஞ்சு வினை யாவும் எங்கோ பழுதோ...
எனக்கிருக்கி அநுஸ் புரிந்தான்!

தினைப் புறந்து வள்ளி, வெய்வாலையைபுடன் காட்சிதந்து
தேவன் எனை ஆளாவந்தான்!

“ஞான்பூரி” தன்னில் ஒருங்கச் சுட்டாக, இந்த
ஞாலத்தை ஆளாவந்தான்!

கால மனை பொலிந்தவனின் குழல் கொழுது எழுவிமள்க்குக்
காட்சி ரூபித யங்கந்தான்!!

நீலகிரியில் கி. ராமச்சாமி

வித்துமான கலைப்பயிற்சிகள்

பெறுபவர் விதிகள்

த. ரா. ரி. மகிஞ்சுதீன்
(கொத்து மேற்கு, கைத்தடி)

திரு. க. பத்மநாதன்

(பிராந்திய முகாணமயாளர், மக்கள் வங்கி, யாழ்ப்பாணம்)

திருமதி யோ. சிவப்பிரகாசம்

(இளை. முகாணமயாளர், மக்கள் வங்கி)

திரு. வ. சண்முகநாதமுதலி

(இளை. முகாணமயாளர், மக்கள் வங்கி பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்)

திருமதி S. விழுயலுமா

(மக்கள் வங்கி, மேற்குவடியம் I)

திரு. T. சிவாஜி

(உதவி முகாணமயாளர், தேசிய சேமிப்பு வங்கி, களிமூச்சி)

திரு. N. சிவலூகநந்தரம்பிள்ளை

(இளை. முகாணமயாளர், மக்கள் வங்கி, நெல்லியடி)

திரு. தி. சிவகுமாரன்

(முகாணமயாளர், மக்கள் வங்கி, கள்ளாதிட்டு)

திரு. இ. யோகராசா

(முகாணமயாளர், மக்கள் வங்கி, அரசுவேலி)

திரு. ந. நாகௌரேவரன்

(உதவிப் பிராந்திய முகாணமயாளர், மக்கள் வங்கி)

திரு. கி. அமிர்தவிங்கம்

(மக்கள் வங்கி, நெல்லியடி)

திரு. க. ரீதாங்கள்

(முகாணமயாளர், மக்கள் வங்கி, கொடிகாமல்)

செல்வி ச. கக்ஷபா

(மக்கள் வங்கி, அங்காங்கா)

திரு. ந. சிவகுமார்

(உதவி முகாணமயாளர், மக்கள் வங்கி பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்)

திருமதி இ. கிருஷ்ணதி

(உதவி முகாணமயாளர், மக்கள் வங்கி, காங்கோண்டுஷன்)

திருமதி கா. பாஷ்ராஜ்

(பிரதி முகாணமயாளர், மக்கள் வங்கி, யாழ்ப்பாணம்)

திருமதி இ. பத்மகலா

(மக்கள் வங்கி, பிரதேச அலுவலகம், யாழ்ப்பாணம்)

திரு. பொ. பாலசிங்கம்

(காசாளர், இலங்கை வங்கி, யாழ்ப்பாணம்)

திருமதி கஸ்தூரி பீஸ்மன்

(உதவி முகாமையாளர், மக்கள் வங்கி, பிரதேச காரியாலயம்)

திருமதி நீரஜா சத்தியசீலன்

(உதவி முகாமையாளர், மக்கள் வங்கி, சாவகச்சோரி)

திரு. த. கணேசமுர்த்தி

(இளநிலை அதிகாரி, இலங்கை வங்கி)

செல்வி வ. கணகசபை

(முகாமையாளர், மக்கள் வங்கி, பிரதேச அலுவலகம் மட்டக்களப்பு)

திரு. கு. கோமஸ்வரன்

(முகாமையாளர், மக்கள் வங்கி, வவுனியா)

திரு. ப. பார்த்திபன்

(உதவி முகாமையாளர், ம.வ, பிராந்திய காரியாலயம், திருகோணமலை)

திரு. K. ஜங்கரன்

(உதவி முகாமையாளர், மக்கள் வங்கி நகரக்கிளை, திருகோணமலை)

திரு. ஆ. சசிகரன்

(உதவி முகாமையாளர், மக்கள் வங்கி நகரக்கிளை, திருகோணமலை)

திருமதி வைஜயந்தி குலேந்திரராஜா

(உதவி முகாமையாளர், மக்கள் வங்கி நகரக்கிளை, திருகோணமலை)

திரு. ம. பிழேம்குமார்

(மக்கள் வங்கி, பிராந்தியக் காரியாலயம், திருகோணமலை)

திரு. க. மதிவுதனன்

(மக்கள் வங்கி, பிராந்தியக் காரியாலயம், திருகோணமலை)

திரு. வே. பார்த்திபன்

(மக்கள் வங்கி, பிராந்தியக் காரியாலயம், திருகோணமலை)

செல்வி சந்திரபோஸ் உசாந்திகா

(மக்கள் வங்கி, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்)

திருமதி வனஜா சுரேஸ்குமார்

(உதவி முகாமையாளர், மக்கள் வங்கி, ஸ்ரான்லியோட்)

திருமதி ரம்யியா பரந்தாமன்

(பிராந்திய அலுவலகம், கன்னாதிட்டி, யாழ்ப்பாணம்)

செல்வி சிந்துலா கணேஸ்வரன்

(பிராந்திய அலுவலகம், கன்னாதிட்டி, யாழ்ப்பாணம்)

திரு. S. சிவஞானராஜா

(முகாமையாளர் மக்கள் வங்கி, செங்கலடி)

திரு. ஏகாம்பரம் செல்வேஸ்வரன்

(திருகோணமலை)

செல்வி தயானந்தன் சசிதேவி

(மக்கள் வங்கி, மானிப்பாப்)

திரு S. நித்தியானந்தன்

(முகாமையாளர், மக்கள் வங்கி, யாழ்ப்பாணம்)

செல்வி கைலாசனி கைலாயநாதன்

(மக்கள் வங்கி, நகரக் கிளை, திருகோணமலை)

செல்வி சுலக்சினி ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா

(மக்கள் வங்கி, நகரக் கிளை, திருகோணமலை)

செல்வி சிந்துஜா விவேகானந்தன்

(மக்கள் வங்கி, நகரக் கிளை, திருகோணமலை)

திரு. சௌந்தரலிங்கம் துசாந்தன்

(மக்கள் வங்கி, நகரக் கிளை, திருகோணமலை)

திருமதி ஸ்ரீகாந்தநிர்மலா நிமலேந்திரன்

(மக்கள் வங்கி, வல்வெட்டித்துறை)

திரு கந்தப்பு கலையரசன்

(மக்கள் வங்கி, வல்வெட்டித்துறை)

செல்வி இராஜன் பிரசாந்தினி

(மக்கள் வங்கி, வல்வெட்டித்துறை)

திருமதி மீரா அஜந்தன்

(மக்கள் வங்கி, வல்வெட்டித்துறை)

திரு செல்லன் சந்தொருபன்

(மக்கள் வங்கி, வல்வெட்டித்துறை)

செல்வி பாலசுந்தரம் உதயசாந்தி

(மக்கள் வங்கி, வல்வெட்டித்துறை)

திருமதி ராதிகா ஸ்ரீபாஸ்கரன்

(மக்கள் வங்கி, வல்வெட்டித்துறை)

செல்வி ராதாகிருஷ்ணன் வாகினி

(மக்கள் வங்கி, வல்வெட்டித்துறை)

தில்லைநாதன் கார்த்திகா

(மக்கள் வங்கி, வல்வெட்டித்துறை)

வைத்திலிங்கம் வினோத்

(மக்கள் வங்கி, வல்வெட்டித்துறை)

திரு விஜயராசா பிரகாஷ்

(மக்கள் வங்கி, வல்வெட்டித்துறை)

செல்வி கணேசமூர்த்தி கார்த்திகா
(மக்கள் வங்கி, வஸ்வெட்டித்துறை)

திரு விஜயரட்னம் ஜெயமோகன்
(மக்கள் வங்கி, நெல்லியடி)

P. கிருஸ்ணானந்தன்

(மக்கள் வங்கி, பருத்தித்துறை)

திரு த. றஜிந்தன்

(மக்கள் வங்கி, சாவகச்சேரி)

செல்வி த. சிந்துஜா

(மக்கள் வங்கி, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்)

திரு சி. ராஜீவன்

(மக்கள் வங்கி, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்)

திரு தம்பையா புவனேந்திரன்

(முகாமையாளர், இலங்கை வங்கி)

திரு கந்தசாமி சௌந்தரிரன்

(உதவி பிராந்திய முகாமையாளர், ம.வ., பிரதேச காரியாலயம், யாழ்ப்பாணம்)

திரு மகேந்திரன் மாலவன்

(உதவி முகாமையாளர், பிரதேச காரியாலயம், யாழ்ப்பாணம்)

தெ. கர்சன்

(மக்கள் வங்கி, உரும்பராய்)

S. சர்வானந்தன்

(முகாமையாளர், மக்கள் வங்கி, சங்கானை)

பு. சுவந்தரராசா

(உதவி முகாமையாளர், மக்கள் வங்கி, பிரதான வீதி)

மு. சிவசுப்பிரமணியம்

(முகாமையாளர், மக்கள் வங்கி, பிரதான வீதி)

திரு நிஷாகரன்

(கைதடி மேற்கு கைதடி)

திரு S. சண்முகவிங்கம்

(முகாமையாளர், மக்கள் வங்கி, சாவகச்சேரி)

ம. வல்போதுரன்

(மக்கள் வங்கி, கன்னாதிட்டி)

திரு. பா. இராசேந்திரம்

(இளை. கி. சேவகர், உடுப்பிட்டி)

திரு. செ. மதியாபரணம்

(வளர்மதி புதைவ அகம், கே.கே.எஸ். வீதி)

திரு. இரா. ஸ்ரீந்தரராசா

(அதிபர், யா/ தொண்டமானாறு வீ.ம.வி)

திரு. நீ. சுப்பிரமணியன்

(இளை உத்தியோகத்துர், ப.நோ.கு.ச, உடுப்பிட்டி)

செல்வி தட்சாயினி செல்வமாணிக்கம்

(நாவலடி, உடுப்பிட்டி)

திரு. வே. இரத்தினசிங்கம்

(சிவகக்தி மோட்டோர்ஸ், பகுத்தித்துறை)

திரு. சி. கணேசலிங்கம்

(தமிழ்ப்புங்கா, நெல்லியடி)

திரு. E.A. ஏகநாதன்

(இளைப்பாறிய நீதிபதி, யாழ்ப்பாணம்)

உரிமையாளர்

(பெசன் ஹெவஸ், யாழ்ப்பாணம்)

உரிமையாளர்

(பெற்றா எசென்ஸ் விநியோகத்துர், யாழ்ப்பாணம்)

திரு. சிவஞானம் கிருபாகரன்

(அச்சுவேலி தெற்கு, அச்சுவேலி)

திரு. மு. சரவாங்பவான்

(கலைமகள் விலாஸ், சங்கானை)

செல்வி நா. ஜெயராணி

(அதிபர், ஸ்ரீ கணேசா வித்தியாசாலை)

திரு. இ. கோபாலசுந்தரம்

(சதா வெதுப்பகம், உரும்பாப்)

திரு. T. பிரபாகரன் மாஸ்ர்

(நெல்லியடி)

திரு. செ. கமலநாதன் (கமல்)

(கணபதி களஞ்சியம், கருவெட்டி)

திரு. க. நாகராசா

(பூம்பதிவீதி, வடலியடைப்பு)

திரு. இ. சொக்கலிங்கம்

(இளைப்பாறிய ஆசிரியர், கைதடி)

திரு. கு. கங்கைவேணியன்

(உரிமையாளர், வேணி களஞ்சியம், யாழ்ப்பாணம்)

திரு. ந. சத்தியநூபன்

(சிறி நதியா நகைமாடம், யாழ்ப்பாணம்)

திரு. க. சோமசேகரம்

(மகாராணி புடவையகம், யாழ்ப்பாணம்)

திரு. அ. தவக்குமார்

(லண்டன்)

வேதப்புச்

விரகும்

வெங்கி யா. வேதப்பினாலை அவையின்

மொம் போர்வழி செல்லது உணவைச் சுருக்கி அலையூட்டிந்து நாள் பூர்வேயும் திறறசீழையென்று இருப்பது விரதம், உந்தவங்கள், விழாக்கள், பயண்டினங்கள் என்றால் மக்கள் விரதம் இருப்பது வார்க்கம். இதன் உட்கருதியு என்ன? இதற்கான கொடுமையர்களை வதம் பெற்று மக்களைக் காப்பாற்றுவால் துந்திவைளை நாழும் நம் பொறுத்தங்களில் உள்ள அருட்யகாய், அபா, வெளுளி, இங்காச்சிசால், காம குறிசாதங்களை மண்ணில் தோன்றுகிறப்பதற்கான பயிற்சியாகும்.

அந்த வகையில் நூத்புச் நஞ்சாவை, வண்டுகையாக, விழுவாக கொண்டாறும்போது அந்தாளில் விரதம் கடங்கிறும்; பார்கள், முருகனுமிழுபிப் விரதங்களில் கந்துவந்து, நூத்புச் சுருங்குமே சிறந்தன. இவ்விரு தினங்களும் அவையிற வழவுவாணி ரூபர்ன்றாவையும், மாபையின் ஸ்டுவமாதிய தாரகாகரங்களும் கொள்ளுவதின்கூடுதல் தேவைகள், முனிவிகள், சித்திகளில் பூய்யர் நீக்கக் காப்பாற்றிய நூகளாகும். கடவுளை அனுட்புவன்றுமெல்லை அவைகளிலுள்ள மாபாமாலம் அகளவிலென்றும், தேவையர் மந்தரம் திருவாரூருக்கும் அகரா கலங்குறியின் பேர் நிதிந்தநம் மாயாமலை தாரகாகரங்கள் அந்தக்கிளிந்றுது. யந்தநிலை வளைதான் முதலில் அழிக்கப் படுகின்றது.

இனி இதற்குப்படியுமின் சிறப்பை அபிஷேகங்கள் வேய, ஏற்கானால் 07.02.2012 நூத்புச் சுங்காள் அகராகளில் அப் சிரில் தாரகாகரங் குண்டலுப் பார்மாண யாரும் இவ்வைல் என்ற அகநூயும் யொன்று வள் அப்பாவியாவைகள், தேவைகள், முனிவிகள், சித்திகளை வருத்தி அவையினின் தவழ்நைத்துக்கு குலைப்பாள் மூன்றிக்கீட்டு வளர்ம்மூர் வேதாசரியர்களை வருத்துவான் அது அதாவதைய பொழுதுபோக்கு. நானே சர்வவல்லயை மொத்தவளிலையை இழையப்பட்.

இவ்வைல் பா அட்காசத்தில் தாழைமுடிவாத களை வரும் சிலனிடம் வந்து அனுட்க்களுமாவினா. அவையின் துவிப்பியூது, போக்க திருவுளை கொண்டபா. தன் துமரா வாக்குப் பூருக்களை அழைப்பது, "வாங்தி! எனது பக்கா களை நாய்களும் பல வரிகளானும் துண்டியுற்புகளின்றான், அவைனாற் அவைக்க வேர்க்க, அருக்காகளையும் அழித்து வருகோய்" எப்ப பனித்தார்.

வஜ்ராயதும், அங்குசம், அம்பு, வில், கதாயுதம் எனப்பல போர்க்கருவிகளையும் தந்து ஆசீர்வதித்தார். மைந்தனின் வெற்றியை உறுதிப்படுத்த, உமையம்மை சக்தி மிக்க வேலாயுதத்தையும் தந்தார். ஏராளமான படைவீரர்கட்டு தலைமைதாங்கி வீரவாகு முதலிய படைத் தளபதிகளுடன் கந்தமாதன கிரியை அடைந்தனர். படைவீரர்கட்கான வியுகங்கள் வகுக்கப்பட்டு, போர் உத்திகளும் விளக்கப்பட்டபின் ஏழஷட்டதை அடைந்தனர். அங்கே ஒரு பெரிய மலை குறுக்கிட்டது. பக்கத்தில் ஒரு அழகிய நகரம், யாவரும் திகைக்கிறார்கள். ஆனால் முருகனுக்கு சந்தேகம். அவ்வமயம் நாரதர் வருகிறார். முருகனை வணங்கினார். முருகா! “நீ காண்பது கிரெளஞ்சுமலை. அகத்தியருடைய சாபத்தால் கிரெளஞ்சன் என்ற அரக்கன் மலையாக மாறினான். அந்த அழகிய நகரத்தின் பெயர் மாயாபுரி. தாரகாசுரன் அங்கேதான் தங்குகிறான். கிரெளஞ்சுமலை அசையாமல் இருப்பதால் அவ்வழியால் வீரவாகுவும் மற்றைய வீரர்களும் தாரகாசுரன் இருப்பிடம் சென்று உக்கிரமான சண்டை செய்தார்கள். தாரகன் கடும் சினம்கொண்டு முருகனுடைய தளபதியான வீரகேசரியை தனது கதாயுதத்தால் அடித்து வீழ்த்தினான். நாரதர் இக்காட்சியைக் காண்கிறார். முருகா! “உனது படைவீரர்கள் பலமிழுந்துவிட்டனர். காரணம் இந்தக் கிரெளஞ்சுமலை. தன்னை எதிர்க்க வருபவர்களை இந்த மலைவழியாக வருவதுபோல் மாயம் பண்ணுவான். அப்படி வருபவர்கள் யாவரும் மயங்கி தம் வலிமையை இழந்து விடுவர். ஆகையால் நீ ஒரு கணமும் தாமதியாதே, பூப்டு. முதலில் ‘கிரெளஞ்சுமலையைப் பின்து அதனைப் பொடிப்பொடியாக்கு. பின் தாரகாசுரனை கொன்றோழிப்பாய்’ எனச் சொன்னார்.

முருகப்பெருமான் சினங்கொண்டார். தாயாகிய உமையும்மை தந்த வேலினால் கிரெள்ஞ்சுமலையைப் பொடிப் பொடியாக்கினார். கண்டான் தாரகன். “ஆஹா! இந்தச் சிறுவனா கிரெள்ஞ்சத்தைப் பொடியாக்கினான்? அல்லாமலும் எனது வலிமையை அறியாது என்னன்றும் எதிர்க்க வருகிறானா?” ஆற்பயித்த வண்ணம் முருகனை எதிர்க்கிறான். வேலாயுதத்தை எடுத்து வேகமாக வீசினார். வேல் தாரகாசரனின் மார்பைக் துளைக்கத்து. மாண்டான் அசான்.

இதுகாறும் அசுரனால் துண்பப்பட்டவர்கள் கொடிய அசுரன் ஒழிந்தான் என சந்தோஷ மிகுகியால் வெங்கிக் கோசமிட்டனர்.

ଓৰোকা! ওৰোকৰ!

മനുകക്കൈക്കു അലോകാ!

எங்கள் வினை தீர்த்த வேலனுக்கு அரோக்ரா! என வாழ்த்தினா. அப்படி தாரகாசுரனை முருகன் அழித்த நாள் அன்று தெப்புச் சந்தேகத்திற்கும். இந்நாளையே தெப்புச்சத் திருநாளாகக் கொண்டாடுகிறார்கள். தெப்புச் சந்தேக பக்தர்கள் காவடி எடுத்து, அலகு குத்தி, மொட்டை அடித்து அடியார்களுக்கு அன்னதானம் கொடுத்து நேர்க்குகளை நினைவேற்றுவது வழக்கம்.

தீய அசரன் அழிந்த தினமான தெப்புச் நன்றாளில் விரதமிருந்து வேலவனை வேண்டினால் நம்மனதிலுள்ள அசர குணங்கள் அழிந்து மனம் தூய்மையடைவதுடன் கேட்ட வரங்களையும் கேட்டுப்பார கருவான் என்கு நிச்சயம்.

“குன்றும் எறிந்ததுவும் குன்றப்போர் செய்ததுவும் அன்றங்கு அமரிடர் தீர்த்ததுவும்- இன்றேன்னைக் கைவிடா நின்றதுவும் ‘கல்பொதும்பில் காத்ததுவும் மெய்விடா வீண்கை வேல்’”

நான் என்று கூறிக்கொண்டு எதிரைம் முன் விற்காது.

வித்தகா!

உன்னடல் நூர் அறிவாரோ

திருமதி சிவகாசலனி பாலவிழுக்கான் எழவன்

புலவர்யாக்கேள்கையும் திலகம் என்ற,
திகழ்ந்த பொய்யாமோலி! புலவரோடு ஒருவன்
உண்புதனாகிய சண்முகன் நுத்திய திரு
விளையாடலைப் பார்க்கிறார்.

இப்புலவ ஏழில் கொஞ்சம்
தூங்கிட ரூட்டில் வெங்கள்! சு கோட்டந்
நுகூபூட் எனும் ஊரில் ஒகுபாதாச்சிருதீ
என்ற முருக பக்தருக்கும், சுக்கிழவீல் துங்கம்
யாழிக்கும் சண்முகன் திருவநூலால் பிரத்தூர்
பொய்யாமோலிபார். உபிப வயது எந்ததும்
மல்க்குக்குத்தில் பேர்ப்போர். போர்த்தனர்.
அப்பு ஆசிரியரிக் தின்னடியாற்றுத் தயவுகள்
களி ஒன்னோருநராக சென்று காவல் இருந்து
நல் வேண்டும். அந்த முறைப்படி பொய்யா
மோலிபாரும் ஒருநாள் புனக்காவலுக்குப்
வென்றார். அந்த வீசிய தூங்குஸ் மாற்றின்
ஷாஸ்திரமில் பொய்யாமோலியார் சுமிக் கார்ப்பி
விட்டார். அவரது தூக்கத்தில் ஒரு ஆத்தை
குரிகளை ஓப்புதைப்பிளைக் கணம் கண
பார். விழிருங்கு விரித்துப் பார்த்தபொது
உண்வையர்ஜோபிய ஒரு துதிரை தின்னெப்
பயிக்கலை வேர்காதைக் கள்டார். அவர்
சிறுவனையக் கிழந்துபூயால் குத்தரையை
அடுத்து விட்ட முடிவில்லை எத்தே திருந்த
சாமுன்றி முயன் போய்வேக்கு கணக்களில்
நீ மல்க ஒழினார். அம்சுயை வாசாக்கை
“தூ என்னைக் கோபிக்காரு மாற்றுவாக்”
என வேண்டினார். சிறுவனில் வேண்டு
வோன்றுக்கு மளபிரக்கிய காளி எழுஷ்ரூவி
அவனு வாலைஷ்ரூ அழைத்து, “யகவே
அங்காடீ!” என்று கூற, அவரது நாக்கிலை

நிட்டச்சோல்லிட, அதை வகுபிலுள்ள ஆலைத்,
தால் தமிழ் முழுவகையை எழுதிப்போ என்று
அருளி மறைந்தான்.

பொய்யாமோலியார் கிளைன் ஜாத்திரிகு
நந்து “மாளக்கொண்டிபோ” என்ற கொருகள்
குவாந்த பாடலைப் பாடவும், அந்தக் குதிரை
வயிர் நீத்து நிலமீல் வீழுக்கவும். இதனைக்
யன் ஓர் சிறுவி ஆசிரியரிடம் நடத்துவாற்றுங்கள்
வொல்ல, ஆசிரியரும் மற்ற மாணவர்களும்
புக்கிரிக்க எந்து வளங்கீகிக்கட. “நுறிஸு
மீலம் கொண்டிகா” என்ற நோபுருவைப் பார்க்கு
வும் குதிரை வழுத்து நிற்றது. ஆசிரியி இவ்வு
நாருவமையை உள்ளங்கு வெற்றனர். பொய்யா
மோலியார் வயது இவ்வாத்தை அடைந்து
தயிழுக்கினால் புலவர் கிளை என வரை
போன்ற வாழ்க்கை வந்தார். தக்க வயது வந்து
தும் ஒலை குலத்தில் பெற்று வளர்க்கி
பேண்ணை ஏற்றினார் திருமணது செய்வுக்கு
மக்குந்தனர்.

புலவர்கட்டு வல்ளோம் திலகம் எனத்
திகழ்ந்த பொய்யாமோலியார்க்கு காளிக்க
ராபன் புலவர்க்கு வயிர் பால்க்கு, தோ
போன்ற வரிசைகள் அலவன்க்கலைப் பொருத்த
து. ஒருந்து உபசர்த்தன் இத்தலையை கிழாத்
வயோடு வாந்தத் பொய்யாமோலியார் உடை
போன்ற பாகவனன் சிவாராகனப்பள்ளி வேறுநூ
வரையும் புய்விழுப்பு பாலுக்கிள்ளை என்ற விருதம்
பெற்றிகால்விழுப்பார். அப்பு ராது முருக பக்தி
ஒருவர் இவ்வி ஜில்லத்திற்கு வந்து வளங்க,
“முருகனைப் புவி வழி பிரை கிழுக்குறை ஒரு
பிரந்தம் பாடித் தந்துங்கூம்” என வேண்டுள்ளார்.

மகாந் குறிப் புத்தகமையாக வாழ்வது வேண்டுமென்றும்.

இதனைக் கேட்டதும் வெறுப்போடு “கோழி சீர்பாடும் வாயால் குஞ்சாம் முருகனைப் பாடமாட்டேன்” என்றார் பொய்யாமோழியார். இதனைக் கேட்டவர் வருத்தமுற்று, தாம் வழி படும் முருகப்பெருமானிடம், இவர் உண்ணை இகழ்ந்தது மட்டுமல்லாமல், உண்ணையும், சிவ பெருமானையும் வெவ்வேறாக நினைக்கும் பொய்யாமோழியாரின் மனமாசினை நீக்கா விடில் உன் தெய்வத் தன்மைக்கு இழுக் கண்ணோ உண்டாகும் என வருந்தினார்.

சில நாட்களில் முருகனை இழித்துக் கூறிய தவறினால் புலவரின் இல்லத்தில் வழுமை தலைதூக்கியது. இதனால் இவரை எல்லோரும் கைவிட்டனர். அங்கிருந்து புறப் பட்டு மதுரைக்கு வந்தார். பாண்டிய மன்னிடம் சென்று, “முன்போல் இங்கு தமிழ்ச் சங்கம் நிறுவ விரும்பி வந்தேன்” என்றார். மன்னர், “சங்கத் தலைவர்கள் சிலை தலை அசைக்குமானால் உமது விருப்பத்தை அமைச் சார்களோடு ஆலோசித்து பின்பு கூறுகின்றேன்” என்றார். பொய்யாமொழியார் இறைவனை வேண்டிப் பின் சங்கப்புலவர் சிலைமுன் நிற்று மனமுருகி “உங்களில் நானொருவன் ஒவ்வுவணோ” என்று பாடனார். சங்கப்புலவர்கள் சிலைகள் தலை அசைத்தன. பாண்டியன் மீண்டும் புலவரிடம், “முன்பு சங்கப்புலவர்கள் இருந்த பலகையை மறுபடியும் பொற்றாமரைக் குளத்தில் மிதக்கும்படி செய்ய முடியுமா?” என்றான். “அவ்வாறே மிதக்கும் அரசே” எனக் கூறி பொற்றாமரைக் குளத்தை அணுகி ஒரு பாடலைப்பாட சங்கப்புலகை குளக்கில் மிகந்

தது. இவற்றை நேரில் கண்ட மன்னன் அமைச் சாக்களோடு ஆலோசிக்க அவர்கள் சங்கம் அமைப்பதை மறுக்குவிட்டன். பொய்யாமொழி யார் அங்கிருந்து புறப்பட்டார். வறுமையில் வாடிய புலவர் தஞ்சை மாநகருக்கு வந்தார். உமையொரு பாக்னெயன்றி வேறொருவரை யும் பாடமாட்டேன் என்று விரத மேந்கொண் டிருந்தவர் வறுமை காரணமாகத் தமது எண் ணத்தை மாற்றினார். தென் தஞ்சைவாணன் மேல் நானுறை கலித்துறைப் பாடல்களால் கோவை நூல் இயற்றினார். அதற்குப் பரிசாக நானுறை பொன்னாலான தீருத் தேங்காய் பெற்றுக் கொண்டு காட்டு வழியே சென்று கொண்டிருந்தார்.

அம்பாழுது முருகவேளின் திருவிளையாடல் ஆரம்பமாகியது. பொய்யாமொழி யாரை ஆட்கொண்டு அவர்க்குப் புதுவாழ்வு அளிப்பதற்கு எம்பெருமான் வேடன் உருவில் சென்று அவரை வழிமறித்தார். வேடனின் தோற்றுங்கண்டு அஞ்சிய புலவர் தப்பியோட முயன்றார். வேடன், “ ஓடாதே நில்” என்று கூற, புலவர் நடுக்கமுற்று தலைமேல் கைகூப்பி, “நான் ஒரு புலவன் என்னை ஒன்றுஞ் செய்யாதே” என்று வேண்டினார். வேடர் உருவிலிருந்த எம்பிரான் “புலவர் என்றால் அதற்குத் தகுந்தவர்கள் அகத்தியரும், கந்தக் கடவுளுமேயாவர். உனக்குச் சிறந்த கவிதை பாடத் தெரிந்தால்- என் பெயர் முட்டை என்பது. அந்தப் பெயர் அமைய ஒரு கவிதை இயற்று பார்க்கலாம்” என்றார், புலவர்.

“பொன் போலுங் கள்ளிப் பொறிப்ரக்கும் கானலிலே கான வேல் முட்டைக்குங்காடு” என்று பாடினார்.

புலவர் பாடியதைக்கேட்ட முருகன், “கோழியைப் பாடும் வாயால் குஞ்சினைப் பாடுவதில்லை என்று சொன்ன நீ இன்று அக்கோழிக்குஞ்சினும் சிறிய மணி எனும் முட்டையாம் என்னைப் பற்றிப் பாடவிட்டாயே” என்று நகைத்து, மேலும் உன் பாடலில் பொருட்குற்றும் உள்ளது. அதாவது பாலுள்ள கள்ளி தீ ஏறிப் பொறி பறக்கும் வேளையில் வேலமுள் சாம்பலாகப் போகும். தைக்க முடியாது. அதுவே உன் கவிதையிலுள்ள போருள் குற்றமாகும்.

சரி உனது பெயரைச் சொல். நான் பாடுகிறேன் பார் என்றார் முருகன். புலவர் தன் பெயர் பொய்யாமொழி என்று சொல்ல, வேடனாய் வந்த கந்தனும் ஆம்; உமது மொழியும் பொய்-ஆம்- மொழிதான் என வேடிக்கையாகக் கூறி.

“விழுந்த துளி அந்தரத்தே வேமென்றும் விழின் பொய்யா மொழி பகைஞர் போல்”

எனப் பாடித் தனது வேட்டுவ உருவத்தை மறைத்து மயில் வாகனனாய் புலவருக்குக் காட்சிதந்தருளினார். ஒளிமயமாய்த் தன்முன் காட்சியளித்த பெருமானின் திருவடிகளில் பொய்யாமொழியார் விழுந்து வணங்கி அறியாமையாற் தான் செய்த தவறினை மன்னித்தருளுமாறு வேண்டி, முருகப் பெருமானைப் பலவாறு போற்றித் துகித்துப் பாடினார். செவ்வேள் பொய்யாமொழிக்கு, நல்ஸ்ரிவு ஊட்டி, அவர் நாவில் ஆற்றமுத்தை வேலால் பொறித்து, “அன்பனே, சில காலம் இவ்வுலகில் வாழ்ந்து உன் மனம் விரும்பும் போது எம்முலகை வந்தடையலாம்” என ஆசிக்கு மறைந்தருளினார்.

புலவர் முருகன்பகும் பாடிய வண்ணம் “திருச்சிராப்பள்ளி” எனும் ஊரை வந்ததெடந்தார். அந்த ஊரில் சீருக்கராயர் அவரை வரவேற்றி தம்முடன் தங்க வைத்தார். ஒரு நாள் பொய்யாமொழியர் வயலுருக்குச் சென்றார். முருகனை வணங்கி ஒரு பக்கத்தில் அம்ந்து செபஞ் செய்தார். அப்போது ஞானக்கண்ணில் சீருக்கராயர் உயிர் நீத்து, அவரது உடலை சிகையில் வைப்பதைக் கண்டார்.

எந்திசையும் போற்றும் கதிர்காமமதில் வாழும் எம் இறையே என்குருவே ஏழைமுகம் பாரும்

சுத்த சிவஞானமதைத் தந்துருள்வாய் பாலா

சித்தர் முனிவேர் புகழும் கென் கதினாவேலா

சரவணப் பொய்கை குனில் வந்த சண்மகனே

சஞ்சலம் கீக்கிவொய் சுவாயி சுந்தானே

அயுபோனி அயுமதும் அறநவமானாய்

ଅନ୍ତର୍ବାଦୀରେ କୁଣ୍ଡଳାମାରୁହିର ନିନ୍ଦା।

வேறுமொரு மக்களாலும் வாஸ்தவமாப்பி நின்றன.

வித்தகா' ஒன் ஆவ் அர் வைலாபோ

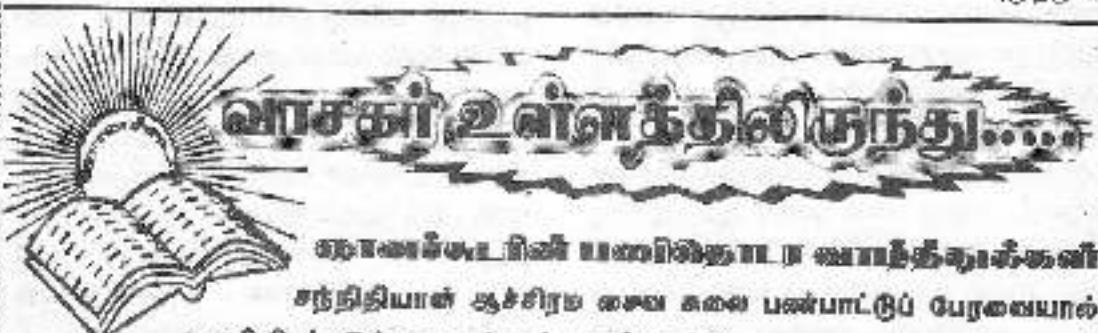
விடுதலை விடுதலை விடுதலை விடுதலை.

ஒன்றும் தெரியாதவனுக்கு ஏதிலும் சாந்தேகமில்லை

உடனே பொய்யாமொழியார் சிதையருகே சென்று வேல் மயில் என்று கூறி தீயில் புகப்பாய்ந்தார். அங்கிருந்தவர்கள் அவரைத் தடுத்து நிறுத்தினார். ஆனால் பொய்யாமொழி யார் ஒரு கவிதை பாடி மறுத்துக்கூறி “வேல் மயில், வேல் மயில்” என்று சொல்லியபடியே தனக்கு அகன்று வழிவிட்ட சிதையினுள் சென்று, தனது ஆருயிர் நண்பருடன் முருகன் திருவடி நிழலைச் சென்றாடைந்தார். எம்பெரு மான் தன் அடியார்களை ஆட்கொள்ளும் திருவினையாடல்கள் எத்தனை! எத்தனை! ஆறுபடை வீடுகொண்ட பரமன்கோயில் கொண்டிருளும் திருத்தலங்கள்தான் எத்தனை! எத்தனை! குற்றமற்றவர் மனதில் உறையும் குக்குடக் கொடியோனின் திருவினையாடல் களை சொல்லமுடியுமா? சொல்லில் அடங் குமா? அந்தச் சுந்தரக்கடவுள், அற்புத்ததெய் வம் நேயக்காரணாக இரங்கி ஆண்மாக்களுக்கு அருள் புரிகின்றான். அவன் திருவருள் மழை யில் நீந்திக் களித்து, அவன் புகழ் பாடிய எண்ணாற்று அருளாளர்கள் போன்று நாமும் அவன் புகழைப் பாடிப் பரவித் திருவருள் பெறவோமாக.

மதுவு ரிஜிட்டிபாக்டோபாஸ்கா என்றுமறக்கும் மாஸ்மருகு
வேல்முடியா எந்து எல்லாக் காருமையா
மஹநாலும் ஒதுபாறியாத செவ்வாது
மனதில் அடிப்பள் இல்லைத்தவரும் எனக்குத் தாரும்
மன்னில் வரும் பிறப்பிற்கூட மாற்றி என்ன ஆலநும்
இப்பு மாந்தெந்தல் எந்துபட்ட பாலே எக்குப் போகும்
துவயி முடிவைச் தன்ல் வென்றாலும் வேலை
வேலைத் தெளியியாக்கா முன்பு வாதுப்பி நாதா.

(முறைம்)

வாசகி உள்ளக்கிருந்து... நா வாதிந்து வாசகி
நந்தியான் ஆசிரிய சூல கலை பண்பாட்டுப் பேரவையால்
வயலியிடப்படும் குாக்கட்டர் கலரின் அரிமான வாசகர்களுள் நாலும்
சூலவாரு ஞானச்சாரினும் சமூகத்திற்குப் பயத்துள்ள மத வியங்கள் வவிலிவந்த
வண்ணம் உள்ளத் தீவியாக்கலை, ஆசிரியார்களும் வரும் சூய வணக்க ஏழையினால்
ஏழ பிழையினிருந்து விடபேட்டு ஆழாத்தோடு சிவானந்து செயலாற்றும்போதுதான் சூய-
சூரா உறவுப்பால் சிராக்காக அமைகின்றது. அந்தவகையில் நந்தியான் ஆசிரியம்
சமயம், சூரை என்ற கிரு துருவாப்பகலையும் ஓஷ்ராக சிவானத்து ஆற்றினரும் பளி
மகந்தானது. நந்தியான் ஆசிரியத்தில் நிறுமிகளும், நிர்வாயியும், பீடாதிபதியுமான
திரு வாக்காதால் சொய அவர்களின் நிர்வாயத்திற்கும்- செயற்றிற்கும் போற்றும்கூரியது.
அந்துடை சோலை மனப்பாளியைடுள் வைய ஆசிரியம், நூலாக்டாகளின் வையார் பகுபும்
பாராட்டும்கியலை.

தானாக்களில் சிறந்த தானமாயிய நித்திய என்னப்பகுறுமை ஆயிரமாயிரும்
ஏழாயாக்களில் பசிந்திர்க்கும் அன்னத்திற்குமாக- தாந்ஸம் என்னமை அய்யார்களை ஆதரித்து
ஏழாயாக்கும் அன்புக்கருவாய்- அன்பெரிய ஆளுகைப் பகுகிள் ஆடுபில்லும் நந்தியான்
ஆசிரியமத்தில் சேஷாவை பாலும் தடையில்லை வதா- ஏ என்னால்வால் முருகப்பெருமாளில்
புரா அருளாரியை வைக்கு நிறுவின்றேன். பீற்றுநாள்வியா, மாநாள்வியா, கேளில்கை
நிகழ்ச்சிகள் என்பவற்றுக்கு அளவுக்குதில்கொள் ஆட்பர வைகுக்களைத் தலிரித்து
கீல்வாயாள சமூகப்பளிக்குக்குக் கொல்காடுக்க அன்னத்துக் கார்பின்டரும் உள்ளால்போடு
முன்வருவேண்டும் என்றும் பகுவிவெட்டுள் அட்டுக்கால்களில்கிறோம்.

- கிரு. காவனாகாந் -

கிரிப்பும் திருக்கூடமும் ஓய்க்கூடமில் நூலாக்குக்

06

கடவுளின் விடைகளுக்கான தீர்மானங்கள்

திரு டி. சிந்தியாஸ்ரூ அவைகள்

மனிதர்கள் முன்வாயப் பிறவியில் வெப்ஸின்ற பாலங்களை போக்குக் கொள்ளக்கூடிய காகலை மீண்டும் மீண்டும் பிறவுகள் வடிவில்கின்றன. இவற்றில் இருந்து விடுபட்டுக்கிடான் வதற்கு மாம் இறைவனை பிராந்தித்து வருகின்றோம் புதுதிரோடு கலவயாய்வு என்பதை இரண்டிறம் கலந்துள்ளதோ அலோவிடா இறை வளைஞான ஒன்றித்து வழிப்பான் வழிபாட்டில் வெர்பி சினா-சுதம் என்பதில் எந்த உயிப்பாடும் இல்லை.

இப்படிப்பட்ட அந்த இறைவனாவையும் அம்மாக்களுக்கும் அருள்கியும் நோக்கமுட்டுவது பிப்பால்களை பிழுக்காவது மிகவும் நாம் வாழுவின்ற காலம் 21-ஆம் மூண்டுண்டு விநாக்களின் நிறைந்த காலம். வினா நானம் நாழுக்கநூலான வளர்ச்சி அன்றந்து சென்றாலும் எந்த வினாநான்விற்குமிழும் கடவுளை மின்சருஷபாது என்பதுறான் இன்று விடுதலாயார் கண்ட உடன்மை. இறைவன் மூன்யாக்கள் ஈய்ப்புப்பொருட்டு மனத்தல், காற்றல், அடித்தல், அடுதால், மௌறத்தல் போன்ற ஒந்தெழுபில்களை மேற்கொண்டு அன்னாக்களுக்கு அருள்கிளிச்சின்றான். அறுவும், ஏ ரூபம், அரூபங்கும் கண்ணும் மூவகைத் திருமில்லிகளை எடுத்து அதனாடாகவும் உபயிகளுக்கு முத்து அளிக்கின்றான். இவையை முன்றில் என்னவையும் குணாக்களிலும் நின்றும் ஏ பிரிக்கு வேல்யுமிகாற்றாக் கொடுக்கின்றான். இறைந்த இறைவன் மேற்கொள்வது மூன்யத்து

களை ஈடுப்பது என்றும் கூறுகின்றன.

அடுத்து இறைவனில் இருந்துகைள் புறி எடுத்து நோக்குவது அவர்கான ஒன்று இருபிலாக்கள் என்று கூறப்படுவதில் ஒன்று "ஷத்த நிலை" மற்றுமுதலு "சொருபார்வை" ஆகும். இவற்றில் தடத்த நிலை என்று கூறுகின்ற கூடிய இறைவன் என்றும் குறிப்பிடுவார். நடத்தி, மினையில் குணம் குறிக்களோடு கூடி பிராந்து இறைவன் ஆன மனக்களை உட்பிரிக்குப்பொருட்டு உறுதுவதைய நினையில் இருந்து ஈற்றி கூறிருக்கிற சொருபநிலையில் காரி அளிக்கின்றார். கடவுளின் இந்த நிலைகளில் ஷத்த நிலையிலும் பார்க்க சொருப நிலை என்று மிகவும் முக்கியமாக இருக்கும் குறிக்களை ஒன்று குணம் குறிக்களோடு கூடிய இறைவன் எதிர்வாக கீழ்ரங்கி குணம் குறிகள் அறிய முய்கிறத்து காட்சி அளிக்கவேண்டும்? அது வழி மனிதன் என்பவன் உவக்கில் பற்றுக் கொண்டு வர்க்கி மிகு அன்பு, குழந்தை மிகு அன்பு என்ப பல்வேறுபாட்ட பொருள்கள் மிகு ஆனச பொன்றிழுக்கும் இந்த அம்மா குணம் குறிக்களோடு கூடிய இறைவன் அன்றாது, என்பது பாதுகாப்பாற்றது என்பதும், அப்பால் சந்தியாம்-யத்தின் என்பது யீர்க்கொள்வதன்மூலம் உந்திரை இலதுவாகும். சொருபநிலை எடுக்கின்ற இறைவன் பல வாடுகளில் காலைப்பாஞ்சின்றான். கடவுள் ஒரு வாணி வைவு அம்மாக்களுக்கு அருள்பிபியும் கொடுத்து பல வாடுவங்களில் காட்சி அளிக்கின்

நான் கடவுள் ஒருவனே என வேத வாக்கியம் கூறும்போது “ஏகம் ஷத் விப்ரா வஹ்ரதா வதந்தி” எனவும், மாணிக்கவாசகார் திருவாசகத் தில் “ஏகன் அனைகன் இறைவன் அடி வாழ்க்..” என்றும், திருவியலூர் உய்யவந்த தேவர் “ஏகனுமாகி அனைகனுமாகி நாதனுமானவன்” எனவும் குறிப்பிடுகின்றனர். கடவுள் இந்த உலகம் தோன்றுவதற்கும் ஒடுங்குவதற்கும்

மூலகாரணமாக இருப்பவர். “அவனன்றி ஒரு அணுவும் அசையாது” என்பது பழமொழி. கடவுளின் எண்ணப்படியே அனைத்தும் நடக்கிறது. கடவுள் எம்முடைய தலைவனாகவும், தாய், தந்தையாகவும் காட்சி அளிக்கிறான். இதனை அப்பர் தனது தேவாரத்தில் “அப்பன் நீ அம்மை நீ அன்டுடைய மாமனும் மாமியும் நீ....” எனச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

“சிவனோடு ஒக்கும் கெய்வம் கேழைய் இல்லை

அவனைடு ஓப்பார் இங்கு யாவரும் இல்லை”

இறைவன் ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாதவன் என்பதையும் அவரது தனித்துவத்தையும் திருமூலர் தனது திருமந்திரத்தில் குறிப்பிட்டு உள்ளார்.

“எங்கும் எவையும் ஏறியது நீபோல் ஏகம்

தங்குமவன் தானேகணி”

கடவுள் எங்கும் கலந்துள்ள போதும், அவரது தனித்துவத்தின் தன்மையினை, திருவருப்பயன் குறிப்பிடுகின்றது. சுடுநீரிலே சூட்டினுடைய தன்மை எங்கும் வியாபித்துள்ளது போலவே இறைவனும் இந்த உலகம் முழுக்க வியாபித்து உள்ளான். சூட்டின்தன்மை எம்முடைய கண்களுக்கு தெரியாமல் மறைந்து இருப்பதுபோல இறைவனும் மறைந்துள்ளான்

ஒரு பானை உருவாக்குவதற்கு முதற்காரணமாகிய மண்ணும் துணை காரணமாகிய கருவியும் இருந்தால் அந்தப் பானையை உருவாக்க முடியாது. அதை உருவாக்க நிமித்த காரணங்களை இறைவன் தேவைப்படுகின்றான். அதுபோலவே இந்த உலகத்தைப் படைக்க பிற விடயங்கள் பயன்பட்டாலும் அவற்றை ஒன்று சேர்த்து முழுமையாக்க ஒரு நிமித்த காரணன் தேவை. அவனே இறைவன் எனக் கூறுகின்றது சைவசித்காங்கம்.

ஆகவே இவற்றை வைத்துப் பார்க்கின்றபோது இப்படிப்பட்ட இறைவனானவன் தனது உயிர்களுக்கு அருள்பாலிப்பதற்காக எந்த விடுத்தையும், எந்த உருவத்தையும் எடுக்கின்றான். சம்பந்தருக்கு தந்தையாக, தாயாக வந்து ஞானப்பால் கொடுத்தான். சுந்தரருக்கு சித்தவடம் என்னும் மடத்தில் வந்து, தீட்சை கொடுத்தான். செம்மனச் செல்லியின் பங்குக்குரிய வைகை நதியின் அணையைக் கட்டுவதற்கு கூலியாளாக வந்து மன்னரிடம் அடிப்டார். பன்றிக்குட்டிகளுக்கு தாய்ப்பன்றியாக வந்து பால் கொடுத்தார். இவ்வாறாக இறைவன் தனது உயிர்களுக்கு அருள் பாலிக்கின்றான். நாமும் அவ்விறைவனை நம்பி வாழ்வோம். பல வழிகளைக் கையாண்ட இறைவன் அவற்றுள் முக்கிய வழியாகிய இருநிலை எடுத்து உயிர்களுக்கு அருள்பரிகிறான் என்றாகான் கூறவேண்டும்.

“ஒருநாமம் ஒருநவு மொன்றுமில்லூர்க்கு அபியார்த்தி

திருநாமம் பாடி நாம் கெள்ளேண்டும் கொட்டவே அலோ”

முருகனை நினைத்து முருகனை நினைத்து உச்சரிப்போரின் முன் அங்கம் தழும் காலனில் முகம் தோன்றாது முஞ்சுப்பெறுவாலின் கருணையினால் அழுமுகங்கள்தான் தோன்றும். உயரீர் பிரிபும்வேலனை முருகனை நினைத்தால் வேல்தோன்றும். ஒருமுறை முருகா என அங்புடன் அழைத்தால் முருகன் வேலன்டும் வழங்கியோன் என்று நிருமுநகாம்புப்படையில் நங்கீர் கூறுகின்றார்.

“அங்கமுகம் தோன்றில் அழுமுகம் தோன்றும்

வெஞ்சமரில் அஞ்சிசெனை வேல் தோன்றும் நெஞ்சில்

ஒஞ்சால் நினைக்கின் இருகாலும் தோன்றும்

முருகா என்றோதுவான் முன்”

“சரவணபவி” என்ற ஆழு எழுத்துக்கள் முறையே செல்லும், கல்வி, முத்தி, பகுகவெல்லை, காலதீழும், ஆரோக்கியம் முதலிய ஆழு பெறுகணாக் தருபவை. இவ்வாறு எழுத்தில் உலகில் உள்ள ஏழுகோடு மந்திரங்களும் அபங்கும் என்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன.

திருப்புக்குறி இன் ஆழு எழுத்துப் பற்றிப் பிள்ளையுமாறு கூறுகிறது.

“வசன மிக வேற்றி மறவாதே

மனது குயராய்ந்தில் உழலாதை

இனச பயில் சடா_சர மதுகாலே

இயை சௌன பாக்கியம் அஞ்சிவாயே”

அயி எழுத்து மந்திரமான “சரவணபவி” என்ற மந்திர சக்திவாய்ந்த முருக நாமத்தை ஒரு மனதோடு உச்சாந்து திருநிய தாந்தால், முத்தி கிடைக்கும். இட்டா எதுவும் வராது என்று ஆரைமுந்தின் மகிளமையைத் திருப்புக்குறி கூறுகிறது.

முருகன் என்ற நாமம் நெய்வத்தன்மையும், மாறாத ஒழுகும், குற்றாத இளமையும் கொண்டது முருகா என்று மளமுருக ஒத்தைப் பூதுபவர்களுக்கு அருளும் அழுகும் அழுகும் இளமைத் தன்மையும் உண்டாகும். முருகன் என்ற நாம் குழந்தை தன்மைக்குரிப்பு, எனவே முருகனைக் குழந்தையாக வைத்து வணக்குகின்றார் “முருகா” என்ற நாமத்தை உச்சாந்தால் வேலன்டும். இதைப்பற்றிச் சீதம்பர சூவாமிகளின் பாடல் பிள்ளையுமாறு குறிப்பிடுகிறது.

“முருகா என சடை ஒதும் அவந்தினர் முதலைகில்

அஞ்சா செல்வம் அடைவர், விபாதி பண்டு வந்தபர்

ஒருகாலமும் துப்பம் எய்தார், பரகதி யூறிநீவர்

பேந்தாலான் நாடுபுதார் சமரபுபிப் புன்னியவே”

முருகன் என்ற சொல் இளமையைக் குறிக்கும். துமரா என்று உச்சாந்தால் பியானி மயக்கத்தை ஒழிக்கும் என்கிறார் நங்கீர். “துத்தினாந் துதாபிதாந் மாரயத்தி குமார” என்றால் அளவுவத்தை ஒழிப்பவன் என்று ஆதிச்சுகர் கூறுகிறார். துமரா என்ற சொல் “மாரா” என்ற கிழ சொல்லும் ராம அவதாரம் எடுத்த மகாவிஷ்ணுவைக் குறிப்பதாகவும், இதையை ராமதூர்

துமானும் ஒரே சேய்வுமென்றால் ஓசால்காரநான் "துகள்" என்ற நாமம், பங்குப்பிடிக் கூட்டாக துவக்காரி ஸ்ரீபூரப்பன் என்பதைக் குரிக்கின்று "அபர்ப்போர்க்கு ஆராயிராட அன்பாகள்க் கிடையாக்கிய தாமரையில் முடிவுமறை தூகள் கிளக்கோரி குகள்" என்றிருப்பது ஆயுதம் கவனிகள். "உள்ளங் தள்ளில் உல்லையெல்லா ஆயுதம், வெங்களாம் கதாக்கு விரோதமாகும் பள்ளை" என்றிருப்பது நிதிமுறை கணாரிகள்.

"எப்பொருதும் துகளை மனதிலிருந்து விட்டங்கூடுத" என்று ஜோஸ்சிரா ஸ்ரீ கூப்பிரமணிய புஜுக்கம்.

"கந்தள்" என்ற நாமம், ஒன்று ஸ்ரீதேவன் இளைய மகன்கள் கூட யானை, சிருவ வெள்ளுவை உள்ளைகள் என்று பொருள் தருகிறது. அதை ஸ்ரீகந்த பாரப்பட்டமுயின்றி அடிவயங்க நீர்த்துப் பத்தாலைப் பொருள் என்றும், சொல்கிறது. இதை நட்சிலையாக்கவியார் பின்னாலுமாறு அடிவயினார்.

"சார் பிளேசு தோற்றுவதுகள் அடுவாய் எப்பொருட்டும் அர் பொரு நின்றெந்தான்றும் இன் பாட் துகளக்கத்துவிற் வைய்வெழியான் மேய்யான் மனத்தால் அப்பிலியந்த கூம்பும் துமம் வையாரி பட்ட"

"ஆராமுகம்" என்ற நாமம் ஆடு திருமுகத்துகள் உடைபவன்றும் எல்லா நல்லுக்களுடும் தந்துபவன் என்றும் பொருள் மேன்மீதும்.

"ஆராமுக அந்தமாசிப நல்லகள் ஆராமுகவென்று செய்து வேலே" என்கிறார் அருளக்கிருநாதர்.

(மேற்கூறும்..)

ஏந்தாலும் காட்டு புத்தாக்கிடே நீ

**ஏந்தாலும் கீல்பாகு வோ வேலுமே
ஏந்தாலும் கீல்பாகு தீ வேலுமே
போலோநு மாகவோலீனாம் போக வேலுமே
போலோநு கீல்வீனி போம் வேலுமே
கீலோநம் கீல்வாத காம்வ வேலுமே
கீலோந்து போன்முக்கால் கீல்க வேலுமே
கீலோந்து கீல்வீனாகத் தாந்த வேலுமே
கீலோந்து கீல்வீனாகத் தாந்த வேலுமே
—குளிகுரி ஏ, மோகான்நாக்கிலும்—**

கோபந்தும் பங்கள் கூறுவதை வீணாக்காந்தர்கள்.

11

ஒருமீறு தேவோ

திரு. க. க. நான்ஸியர் எழவுளி

சமிபுரகளின் பக்ஞாம் டிலை மிக உயர்வாக கருதப்படுகின்றவற்றில் விருந்தோம்பல் மிக முக்கியமானதான்று. விருந்தோம்பல் பார்தி திருவாள்ளுவர் ஓர் அடிகாரத்தைப் பத்துக் குழங்கள் மூலம் வளரிப்புறத்திடுவாரா. “விருந்தோம்பல் செய்யின் வீட்டில் மக்குச்சி மட்டும் துடியிருக்கும்” என்கிறார் வளர்ந்துவர்.

“அவ்வெங்கந்து செப்பாள் உண்டும் முகவாள்ந்து நல்லிருந்து இம்புளவு இல்”

அதுடே அன்றை உயர்களை முன்னால் செப்பதல் கூடாது என்பதைப்பற்றி சிக அடுத்தையாக காருசிறார் வளர்ந்துவர்.

“உயிருடைய நோன்றல் உயிரிக்கு உறுகன் பெய்யானம் அறியு தவற்றிக்கூட, ஓரு”

ஆகலை உயர்களுக்கு முன்னால் செய்யாமல் இருப்பு என்பதால் அவைகளுக்கு எனவு அளிப்பது மிக முக்கியமானதான்று.

“நூயம் இல் இன்” - இளவுவயயார்.

இளவாரு உயர்களுக்கு உணவளவிக்கு என்பது சொல்லயை மக்களின் பண்பாட்டுல் முக்கியானவிசைங்காக கருதப்படுகின்றது. பாலிருது, காக்நீரிலும் விருத காலந்தில் உணவளிப்பு வளவுது இதற்கு ஈன்று.

“யாவிட்டுமாட் பசுவிருது, ஒரு வாட்டுவா”

இவற்றைப் பலரிட என்னா உயர்களும்தாழ்தாழ் எனவள்ந்தால் சிருந்துகொடு பால் வர்க்கிறார்கள். இதே கருத்தை, வளரிப்புறத்திறார் திருமலை.

“யாவிட்டுமாட் என்னாம்போது ஒரு வைக்கி”

அடுக்கே எல்லா மரிசுகளுக்கும் ஏழ்மால் இப்பாலுவரை உணவுவிப்பா வேண்டும். அதனாலேயே இயலைகளில் உணவு உண்ணும் பார்க்கத்தனத சொல்யமீக்கா பேற்கொண்டு வருகின்றார்.

பால்கடைய காலங்களில் வைகளைப்பத்தார் உணவு இருந்துக் கழுகமட்டி நேர்மயினை, தாயரை இனை, வாய்மை இனை, வாழைப்பொத்தி யடல் கோள்ளுவற்றை உடலியாக்கத்தூர்.

நாய்கள் பாத்திரங்களில் உணவு உண்ணும்படி காது சாப்பிட்டு முடிநீலுடை சுவற்றறைக் கழுவிலிருகினார். அதில் உணவை மிகும் கொட்டுவிடல். அழுவால் இனைபிள்ள உணவை உண்ணும்படி ராது மீது உணவை இவையா? என போடும்போது அதை, நீத் உணவை ஏற்கும், அனால், காகம், புளிலி, நூபி, பூஜை, கேருபி, மைவை, ஜூபிள் எனப் பல உயிர்கள் என்கின்றன. அழுவியாகவே வைகளைப்பதன்பாட்டுல் இனைபிள்ள உண்ணும் வழுகும் இன்றும் இருந்து வழுகின்றது.

அதில் பொழும் சீற்பாக, வாந்த மங்களங்கரமான நியங்கு, துக்க நிகழ்வு, ஓயாயிக் கெட்டு போன்ற சகல நிமிழியலியும் வாழை இனை பாவிட்டு படிக்கிறது. வாய்மை இயைவில் உணவு உண்பது மிகவும் சிறந்தது. எனவேல் வாய்மை இயைவில் ஏந்த தீவி சக்தியும்

நடவடிக்கை முறையில் உள்ளுருவாத தன்மை காணப்படுவதே.

முழியில் எத்தனையோ பத்தினிகள் வாழ்ந்தார்கள். சீதை, கண்ணகி, திரெளபதை, ஊர்மிளை, நளாயினி என்று கூறிக்கொண்டே போகலாம். இவர்களில் உத்தம பத்தினி என்று போற்றப்படும் காந்தாரி தனது மகனான துரியோதனனை போருக்குச் செல்வதற்கு முன் தன்னைப் பிறந்த மேஸியோடு வந்து காணுமாறு பணித்தாள். தன் தாயின் முன் எவ்வாறு ஒரு தோலுக்கு மேலே வள்ளந்த மகன் ஆடையின்றிச் செல்வது? இந்தப் பிரச்சினைக்கு தீவுகாண துரியோதனன் கண்ணனைச் சந்தித்தான். கண்ணன் அதாமத்தை அழிக்க வந்தவன். ஆகவே துரியோதனனுக்குப் பின்வருமாறு புத்தி புகட்டினான். நீ தொடையில் வாழை இலையை அணிந்து செல். ஆகவே அது உடையாகாது. நீ தாம் சொன்ன சொல்லை மீறியவனும் ஆகமாட்டாய் என்று சூட்சம் வைத்துக் கூறினார். திருதராட்டினன், காந்தாரி இருக்கும் அரசு விடுதிக்கு துரியோதனன் அதிகாலை வாழை இலையை இடையில் அணிந்தவாறு சென்றான்.

காந்தாரி திருமண தினத்தில் இருந்து கணவனுக்கு கண்தெரியாத காரணத்தினால் கண்ணைத் துணியால் கட்டிக்கொண்டு வாழ்ந்து வந்தாள். தனது மகன் வந்துவிட்டதை அறிந்து தன் கண் கட்டை அவிழ்த்து துரியோதனனை தலையில் இருந்து கால்வரை பார்த்தாள். அவன் தனது கண்ணின் காந்த சக்தியால் துரியோதனன் உடம்பில் எந்த ஆயுதமும் தாக்காத வஜ்ரசக்தியைப் பாய்ச்சினாள். ஆனால் இடையில் வாழை இலை இருந்ததைக் கவனித்த காந்தாரி துரியோதனனைப் பின்வருமாறு விணவினாள்.

“நீ என்னைக் காண வருமுன் கண்ணனைச் சந்தித்தாயா?” என்று அதற்கு மகிழ்ச்சியிடுன் பதிலளித்த துரியோதனன் “ஆம்! தாயே” என்னைக் காப்பாற்றி வாழை இலை பூணும்படி புத்தி பக்ஞரார். எனினும் விதியை நினைந்து நொந்த காந்தாரி மகனை ஆசீவதித்து அனுப்பினாள்.

பாரதப்போரில் இறுதியிலே துரியோதனன் மட்டும் தப்பி குளத்தில் ஓளித்திருந்தான். அவனைத் தேடிக் கண்டு பிடித்த பஞ்ச பாண்டவரும் கண்ணனும் அவனை வெளியே வரச்செய்து போருக்கு அழைத்தார்கள். கண்ணன் துரியோதனனைப் பார்த்து, “நீ வீமனுடன் கதைப் போர் செய்து அதில் வெற்றி பெற்றால் உனக்கு நாடு உரித்தாகும்” என்றான்.

உஞ்சாகம் அடைந்த துரியோதனன் வீமனுடன் போர் புரிந்தான். இறுதியில் வீமன் துரியோதனன் தொடையில் தாக்கி அவனின் உயிரைப் பிரியச் செய்தான்.

தொடையில் தாக்க வந்தது “யுத்த மீறல்” என்று கண்ணன் தமையன் பலராமன் கூறி வீமனைப் போருக்கு அழைத்தான். ஆனால் கண்ணன் அவருக்குப் பின்வரும் விளக்கங்களைக் கூறி சமாதானப்படுத்தினான்.

திரெளபதி துகிலுரியப்பட்ட நேரம் துரியோதனன் தனது தொடையில் அவளை அமரச்செய்யமாறு துச்சாதனனுக்குப் பகன்றான். கோபமுற்ற வீமன், “எந்தத் தொடையில் நீ இருந்ததச் சொன்னாயோ அந்தத் தொடையைப் பிளந்து இருத்தம் குடித்து சபதம் முடிப்பேன்” எனச் சபதமிட்டான். அதன் காரணமாகவே யுத்த விதியை மீறவேண்டியதாயிற்று என கண்ணன் பலராமனை சமாதானப்படுத்தினான்.

அதனாலேயே காந்தாரியின் காந்தசக்தி பாயாமல் இருப்பதற்காக வாழை இலையை இடையில் அணியச்சொல்லி கண்ணன் கபடநாடகமாடினான்.

இவ்வாறு மிக அரிய சக்தி கொண்ட வாழை இலையை இந்துக்கள் ஆகிய நாம் எல்லா நிகழ்ச்சிகளிலும் பயன்படுத்தும் நடைமுறை உள்ளது. தானங்கள் வழங்குவதற்கும் வாழை இலையே பயன்படுத்தப்படுகிறது. தானங்களில் சிறந்த அன்னதானத்திற்கு வாழை இலையைப் பயன்படுத்துவது மிகச்சிறந்தது.

வித்திக் திருவோகலீ

திருவோகலீப்பூர்வி, வெள்ளைப்பட்டி

திருவோகலீப்பூர்வி, வெள்ளைப்பட்டி, திருவோகலீப்பூர்வி

வெள்ளைப்பட்டி, வெள்ளைப்பட்டி

நந்தி மாமலை மகேந்திர வெறுவும்
நந்தபில் பெருமை யஞ்சூலை யங்கினால்
எந்தவை யாக்ட பரிசுது பக்ரின்
ஷுப்பு எழுவுமை யநகள் நஞ்சூல தொழுமுடி தந்திருச் சங்க
நீரூக்க கோடி நியிரந்து காப்பும்
ஊனந் தங்களை பொறுந்து கஞ்சங்கும்
ஒஹந் தங்கில் யாரோ வருளியு
ஶாதிற் கருவை மாப்பிவருங் கருவையை
நாதப் பெறும்பொரு நாவிலியு கருங்கலை

பதங்கார:

மந்திர மாமலை மகேந்திர வெறுவன் மந்திர நஞ்சூலைப் புகையும் வெள்ளைப்பட்டி மாள பெரிய மலையாக்ய மிகவுமியலையை இருப்பிடமாக சொன்னால், நந்தம் இல் பெருமை அருளா ஏ கா அவைகள் முழுவு இல்லாத பெருமையிலையும் அஞ்சூலைபுமூலம் பெரியோ. எம் தலை காங்கிர பரிசுது பக்ரின்- எம்மை அடியையொன்று துவ்வாலையைச் சொல்லுமிடத்து, அங்குலம் காது ஏ கா அந்த அரா திரு உரு சௌ வள்ளுவமைபுவுடைப் புகை பொறுத்து. திருவருவத்தில், மீற்றுக்கொடி நியிரந்து காப்பும் நியிர்வரின் கவனந்த வரிகளை கேட்டு முதலிய இப்பகல்கீல் இலை வெள்ளைப் போன்று காப்பும், ஊனந் தங்களை ஒழுங்கு; ஏ கண்ணந்து காப்பும், ஊனந் தங்களை ஒழுங்கு; ஏ கண்ணந்து காப்பும் போன்று கொட்டுகளை ஒரு சேர அழிக்கிறோ. இன்னுமில்லை அப்பு ஏ, அருங்குப் பிசிஸ்பத்தைப் பூராகத் தந்தருளிப்பி. மாதின் கூறு உடைய மா வெறும் கருவையைப்பன் உடையப்பொம்மாரியில் கீப்பாகத்துவதுபோன்று படி கொட்டிய அஞ்சூலைபுவையான், நாதப் பெறும் வெறு நல்லெழு கருக்கவும். நாததந்தவையைப் பெரியபொரு பல்காங்கும் பலின்று காலிக்கவும்.

மந்திரம் என்பது “நிறைவேறி யாந்த ராவையைப் பிள்ளை, யனைவேறி தாடு மந்திரமென்பது” எனத் துதல்காப்பியளாநும் “நிறைவேறி யாந்தப் பெருமை நிறந்து, யனைவேறி காப்பு வீடும்” எனத் திறுவள்ளுவும் நாவையாரும் கூறிய மந்திர ஜெக்கவாத்துவமைட்ட விதின்றி, அப்பிபிரிவோர் காறியானால் சாப அஞ்சூலர்க் காத்தவையுடைய சொல்வோன் வெள்ளைப்பட்டி அஞ்சூலம் கரும் அஞ்சூல போகிகளாமல்லி இவ்வாவட்டப்பட்டாஞ்சூலிய மந்திரக்கள் எல்லாவற்றிலும் செல்லாவோம். இவி, யந்தியும் என்குற்று நினைப்பவைகள் காப்பது எனப் பொல்ளி வருபா. இதெனில் அம் மந்திரங்களோ கண்டுக் குறிக்கப்பட்டவைம் என்க. இவ்வாவட்ட மந்திர நாவையைப் புகைமத்திலை வெள்ப்படுத்திய இடம் மிகவுமியலை என்பது,

“மால்லு மாமலை மகேந்திர மத்திர

சோளன வாகமந் சோறியுமித் தருளிப்பும்” (வீதித் 9-10)

கிடைக்கும் நிறைவேற்றுவதை, நிறைவேற்றுவதை நிறைவேற்றுவதை.

என் அடிகள் அருளியவாற்றானுமநிக.

அந்தமில் பெருமை அண்ணல் என இயையும். “அந்தமில் பெருமை யழவுருக்கரந்து..... தானே யாகிய தயாபரன்” (கீத்தி 92-6) என வந்தமையுங் காண்க. அண்ணல்-பெருமையிற் சிறந்தோன். எந்தமை- எம்மை. “எந்தமை யுப்யக் கொள்வாய் போற்றி” (போற்றி 206) என வருதலுங் காண்க. மற்றைய அடியார்களையும் உள்படுத்தி ‘எந்தமை’ எனப் பன்மை கூறினார்- பரிசுது என்பதில் அது அசைந்தல். பரிசு- தன்மை.

ஆழற்றல் சுவ வஸ்ஸமை. அது என்னும் சுட்டு அங்காற்றலின் பெருமையை உணர்த்தியது. ஆழற்றலதுவுடைத் திருவுரு என இயையும். அழகமா் திருவுருவென்றது அழகுபொருந்திய பரமாசாரியத் திருவுருவை. நீற்றுக்கோடி- திருநீற்றின் வளைந்த வரி. கோடு- வளைவு. “கோடு வாய் கூடாப் பிறை” (கலி 142:24) என்பதியும் இப்பொருட்டாதல் காண்க. கோடி (கோடு+இ) வளைவையுடையது. அது வரிகளையுணர்த்தியது. நீற்றுக்கோடி என்றது இறைவனது திருமேனியில் நெற்றி மார்பு முதலிய உறுப்புக்களில் திரிபுண்டரமாக அணிந்துள்ள திருநீற்றின் வடிவை உணர்த்தியது. அழலினைச் சாரும் பருப்பொருள்கள் அதனால் எளித்துத் தூயவாக்கப்பட்டு அதனைச் சார்ந்து விளங்குதல் போலச் சுத்தமாயை முதலியன் இறைவனது ஞானாக்கினியின் சேர்க்கையாற் றாயவாய் அங்கிறைவனையே பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு நிறுக்குமென்பது இறைவன் திருமேனியில் விளங்கும் திருநீற்றின் கோடுகள் புலப்படுத்துவனவாகும். “சிவனவன் திருக்கோள்மேல் நீறுநின்றது கண்டனை யாயினும்” (சதக 33) “எந்தரமும் ஆட்கொண்டு தோட்கொண்ட நீற்றனாய்” (அம்மானை3) “தூடிகொள்ளே ரிடையாள் சுரிகுழன் மடந்தை துணைமுலைக் கண்கள் தோய் கவடு, பொடிகொள்வான் தழலிற் புள்ளிபோ விரண்டு பொங்கொளி தங்குமார் பின்னே” (அருட் 5) “தோஞ்சுலா நீற்றஞ்” (அச்சப்ர) என அடிகள் பிறாண்டும் அருளியமை காண்க.

நிமின்து இடையிட்டு இப்பொருட்டாதலை, “நிறைந்து முறுந்து நிமின்துந் தொடர்ந்தும்” என்னும் பரிபாடல் உரையில் (19:82) நிமின்தும் என்பதற்கு இடையிட்டும் எனப் பரிமேலமுகர் உரைத்தமையானு மறிக. இறைவன் திரிபுண்டரமாக விழுதி அணிந்தமையை “நீற்றுக்கோடி நிமின்து காட்டியும்” என்பது குறிப்பதாகும்.

ஊனம்- கேடு. “பானல்வாய்ச் சிறு சேயோடு நியமர் பயிறல், ஊனமே யெனத் தடுத்தன்” என்னும் கந்தபுராணத்தும் (அவை புகு 119) இப்பொருட்டாதல் காண்க. “பிணமும் கேடு முனமுமாகும்” என்பது பிங்கலங்கை (10:190). சிவானந்த வெள்ளாம் பெருக்கெடுத்த காலத்து அதன் கட்பாந்த உயிரைப்பற்றிய மலக்கறை முற்றும் வலி கெட்டொழிதலின் ‘ஹனந் தன்னை யொருங்குட னறுக்கும் ஆனந்தம் மே யாறா’ என்றார்.

“வான்வந்து சிற்கை மலங்கழுவ வந்திழியும்

ஆனந்தங் காணுடையான் ஆறு” (4)

எனத் திருத்தசாங்கத்து வருதலுங் காண்க. ஒருங்குடன்- ஒரு சேர். “மூவேறு தாரமும் ஒருங்குடன் கொண்டு” (அக 282:8) என்பழியும் இப்பொருட்டாதல் காண்க. ஆனந்தமே என்பது ஆனந்தம் மே என விரிந்தது. ஆறாக என்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. மாதிற்கூறுடை என்பதனை மாது கூற்றிலுடை என உருபு பிரித்துக் கூட்டி உமையம்மையாரை இடப்பாகத்திலுடைய என உரைப்பினுமமையும். பெருமை எனும் பொருள்படும்மா, பெரு என்னுஞ் சொற்கள் பிரிவின்றித் தொடர்ந்து வந்தமை “ஒருபொரு ஸிருசொற் பிரிவில் வரையார்” (தொல்.ஏச்ச64) என்பதனால் அமைக்கப்படும்.

நாத துத்துவம் உலகத்தோற்றுத்திற்கு மூலமாதலாலும், அது ஒலி வடிவினதாதலாலும்,

அதனை இறைவற்கு முரசாக உருவகப்படுத்திக் கூறுதலாலும் “நாதப் பெரும்பறை” என்றார்.
“தோற்றும் துடியதனில்” (35)

என உண்மை விளக்கத்தும்,

“பூமலி கற்பகப் புத்தேள் வைப்பும்
நாமநீ வரைப்பி நானில் வளாகமும்
ஏனைய புவனமு மெண்ணீங் குயிரும்
தானே வகுத்ததுன் றமருகக் கரமே”

எனச் சிதம்பர மும்மனிக்கோவையினும் வருவன காண்க. அடிகள் நாத தத்துவத்தினைப் பறையாக உருவகப்படுத்திக் கூறுதலை,

“வேத மொழியர்வென் நீற்றார்செம் மேனியர்
நாதப் பறையினர்”

அன்னைப்பத்து- 1.

எனவும்,

“பிறவிப் பகை கலங்கப் பேரின்பத் தோங்கும்
பருமிக்க நாதப் பறை”

திருத்தசாங்கம்- 8.

எனவும்,

“ஞானவா ஸேந்து மையன் நாதப்பறை யறைமின்” படையெழுச் 1. எனவும் வருவனவற்றாலுமறிக. நவின்று- பயின்று “மூவிரு முகனு முறைநவின் நோழுதலின்” (103) என்னும் திருமுருகாற்றுப்படையினும் இப்பொருட்டாதல் காண்க. நாதப்பறை மேன்மேலும் ஒலித்தலின் ‘நவின்று கறங்கவும்’ என்றார்.

(தொடரும்....)

ஹேஹலி தூராயோ ஹேவர்சிலை மிடிவனே!

ஆற்றங் கரையானே! ஆறுமுகப் பெருமானே!

அமர் சிறைமீட்ட அற்புதனே! சரவணனே!

மாற்றந் தநுவாயே! மாலவன் யஞகனே!

மங்கையர் தேவயானை வள்ளிமண வாளனே!

தேற்றந் தந்தாயே தேவருக்குத் தயாபரனே!

தேம்பியழும் எற்றவுக்குன் திருவஞுள் தாராயோ?

ஆற்றல் மிகவுடைய அரியவேல் கொண்டவனே!

ஆறுதல் அளிக்காயோ? அடியேளை ஆதிரித்து!

-ப. மகேந்திரதாசன்-

திருநெல்வேலி பொருளாளர் கலைக்காரர் அவைகள்

திருநெல்வேலி பொருளாளர் கலைக்காரர் அவைகள்

வம்பு வாழ்விலை நான் கணுபவிக்கும் துயரங்கள் பற்றியோ. ஆனால் அஸடபும் மூன்பங்கள் துறைத்தோ, எடுப்பூட்டவெளில் வந்தும் இடாகள் குறித்தோ சிசுவோ எழுதுவியா முப்படிகள் கூடிகள் நான்கள் தஞ்ச அங்கங்கள் பற்றியும் ஜம்புள்ளங்களும் ஆக்கா பட்டு பார்கள் பற்றியும் முக்கீயமாகக் குறிப்பிடுவோ. அவற்றினின்று தடபிப்பதுமியாள்வது கடங்கிட அதற்கான வழிவகைகள் பற்றியும் பல அஞ்சளாளர்கள் பேசியும் பாடியும் எழுதியும் உள்ளனர்.

ஈலக வாழ்க்கைக்கு ஸும்போறி கற்றும் அந்திபாலசிப்பாளனவயாய் உள்ளன. இவற்றில் ஒன்றிறுக்கலூம் ஊனமீர்ப்படல் மனிதன் பட்டும் அவையை சோஷல்மூயியல்லு தழுவாகிடத்தாக்கிபோகும் கவசம் பாடிப்பார்களோலில்லைநும் ஸும்போறிக்கண்டியும் காக்கு மாறுபடும் இன்னியுள்ளனர்.

ஈலக வாழ்விலை அனால் ஒத்துவதறு காக அவற்றாகக் காக்குமாறு இவ்விளாளர்களை கண்வது விழித்தாட அனால் இடைப்புரை செய்யாது தடுத்துக் காக்க ஜென்டிலேஸ்துபதறு அகம் வேவாளினாள்களா என்பதும் அழாய்ட வேண்டும்பொதும்.

இங்குவினை வேண்டுப் பாடப்பட திரு முறைப் பாடல்கள் வீடுபேர்ப்பில் வழிவகை செய்யும் வகைப்பின் வழிகாட்டுவதை நாம் கண்ணம். உதாரணத்திற்குத் திரு அங்க யானலை வைக் காற்றாம். ஓ. வீ.ஏ. ஒள்ளொரு அங்க மும் இங்குவிப்பாட்டிருக்கவிலை பகுதிக்கப்பட்டிருப்பதை நாங்கு அப்பாடகள் ஒன்றத்துக்கீர்த்தான். மேல், வாய். கன், முக்கு, ஜெவி அடிய ஜம்போறிக்காலும் இங்குவரியா ஏற்றுவதே நாம்

கவுறவிலைச் செயற்படால் ஆனம் கடிடம் சுதநிற்க அது உதவும்.

அவ்வாறு பெயற்படும் ஸும்போறி கவலைப்பும் காக்கலென்றுமென்கும் கவசம் போடுவதும் ஏற்றுகிறது. "பொறிகள் ஸுந்தையும் பற்றி எடுத முப்பட்டால் பல மூன்பங்கள் எழுத நேரும்" எனவே வாயை மட்டும் இங்கு எடுத்துப் பாடப்போம் அவ்வாறு எடுத்துக்கொள்ள வேற்றதும் ஒரு காரணமிருக்கிறது.

கன் பார்க்கின்றாலும் காது கோடின் மது முக்கு முக்களின்றது. கன் பார்த்தது பற்றி காடுதோ ஸுக்கோ எதுவாஞ் செய்வ தில்லை. அதே போன்றே காதும் முக்கும் தா ஸுவாஞ்சு தான் வேவாய்வண்டு என்று இருந்தால்ஸுவின்றான. ஆனால் இந்த வாயிலுக் கிறிஷ்டி அது மன் பார்த்ததும் ஏற்றாட - காது கேட்டதைப்பற்றியும் முக்கு முக்களின்றது குறித்தும் பிள்ளைத் தள்ளும் அதுவும் கன் கவலைத் தமிழ்க்கீலம் அவற்றிற்கு அறிவிக்கக் குதானிடமிருந்து ஏறிந்து கூட்டிக் குல்லுத்துப் பிள்ளை முக்குக் கவசமார்க்க கன்... விடப்பட என்று பாருவதற்குப் பிறகு போன்றே முறைப் போறிகளின் செய்வுபோகுஞ்சுக்காலும் நான் தலைவரிடு செய்யும். அதனால் ஏற்படும் கவலைகளும் சரிசொல்காலம் மனத்தாங்க கல்காலும் என்னில்லாத்தாது. ஏன் போறில் காலுக்கே இது காரணமாகவிருக்கிறது.

வாய் என்ற போறிக்குரிய புனராக "கவலை" என்பதை காற்பட்டுவிடது. வாய் கவலைத்தலாட்சன் நின்றுவிடுவதுதான் ஏற்றுத் தலைவர்களும் ஒத்துக்கொடுப்பதோடு நின்றிருக்கலாம். இது குறு கும் மேலாக பேசுகின்ற வேலால்யையும்

செய்யத் தொடங்குவதால் இதன் பாதிப்பு பல வகைகளில் ஏற்படுவது அனைவரும் அறிந்ததே. இதன் காரணமாகக் கவசம் பாடும்போது வாயைக் காக்குமாறு பாடாது சற்று விவரமாகக் கூறியே வேண்டுதல் செய்கின்றனர்.

வேண்டுதல் செய்யிற்போது கவனமின் மாகக் கோரிக்கையை முன்வைத்துவிட்டால் அதன் பலாபலன்கள் படிமேசாசுமாக அமைந்து விடுவதுமுண்டு. இராவணனின் தம்பி கும்ப கன்னன் நித்தியவரம் கேட்க நினைத்துத் தவறு தலாக நித்திரை வரம்கேட்டு வாழ்க்கை முழுவதும் உறங்கினானாம். அதேபோல் வாயைக் காக்குமாறு வேண்ட அது இருந்து எதையெதையோ உள்ளிக்கொட்டுக்கொண்டே இருந்துவிடும். இதனைத் தவிர்க்கத்தான் போலும் விநாயக கவசம் பாடுகையில் “கவின் வளரும் அதரங் கசமுகர் காக்க” எனத் தொடங்கிப் பாடியவர் “நனி வாக்கை விநாயகர் தாம் காக்க” என்றும் வேண்டுதல் செய்கின்றார்.

எந்த நூலையும் பாடத் தொடங்குவேரா ஜங்கரனுக்குக் காப்புச் செய்யுள் பாடித் தான் தொடங்குவார்கள். “தும்பிக்கைபான் பாதம் தப்பாமல் சார்வார் தமக்கு வாக்கு உண்டாம்” என ஒளவையாரும் பாடியுள்ளது இங்கு நோக்கத்தக்கது. அவ்வாறு கண்பதி அருளும் வாக்கு நல்லதாய் அமைய அதனைக் காக்குமாறு வேண்டுதல் செய்வதும்

யாகாவாராயினும் நாகாக்க காவாக்கால்
சோகாப்பர் சொல்லிமுக்குப் பட்டு

நாவைக் காவாதோர் சோகத்தைச் சுமக்கநேரும் என்பது உண்மை. உணர்ச்சி வசப்படும்போது மனம் கூயக்ட்டுப்பாட்டை இழந்து கொந்தளித்து எதையெதையோ என்னுகின்றது. வாயும் நினைத்தவற்றைக் கொட்டித் தீர்த்து விடுகிறது. கூறியவற்றை மீளாப்பெற முடியாது. கூறியது கூறியதுதான். அது மற்றவர் மனங்களில் ஏற்படுத்திய

அவசியந்தானே. கந்தசஷ்டி கவசமும் இவ் வாறுதான் வேண்டுதல் செய்கின்றது. ஆனால் இதைவிடச் சுற்று அறிகமாக என்று கூறலாம். விநாயக கவசத்தில் “தாலங் கணக்கிரீடர் காக்க” என்று சாதாரணமாக நாவைக் காக்கு மாறு கூறிச்சென்றுவிட்டார். ஆனால் கந்தசஷ்டி கவசத்திலோ “பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க” “செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க” என்றும் வாய்க்கு “பேசிய” என்றும், நாவுக்கு “செப்பிய” என்றும் அடைகொடுத்துப் பாடி யள்ளார்.

நாவானது சுவையை இரசித்து மன
தைப் பல்வேறு சுவைகளின் பால் சட்டுப்
வைத்து விரும்பியவற்றை உண்ணவைத்துத்
தன் லீலக்களைப் புரியும். இப்படி உடலுக்கு
ஒவ்வாதனவற்றைப்பல்லாம் உண்ண வைத்து
நோய்களை வரவழைத்துவிடும். மருத்துவர்கள்
உணவில் கட்டுப்பாடு தேவையென அறிவுறுத்து
வர்கள். மற்றொரு வகையில் கூறுவதென்றால்
நாவைக் கட்டுப்படுத்தச் சொல்வார்கள்.

சுவை, ஓளி, ஊறு, ஒசை, நாற்றும் என்பனதான் ஜம்பொறிக்களைக் கூறப்படு கின்றன. எனவே புலனடக்கம் என்னும்போது இதுவும் சுட்டப்படுகிறது.

ஆணால் அதனிலும் அதிகமாக வாய்பேசும் பேச்சு கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும். என்பதிலேயே அருளாளர்களும் அறிஞர்களும் அக்கறைகாட்டுகின்றனர்.

யாகாவாராயினும் நாகாக்க காவாக்கால்ஸ்

என்பது திருக்குறள்

தாக்கத்தை நிவர்த்தி செய்ய முடியாது. மன்னிப்புக் கோரினாலும் மன்றாடனாலும் அவற்றால் எவ்வளவிற்கு அதன் தாக்கம் குறையுமென்பதைக் கூறவியலாது. ஆகையால் அங்வாறு சொற்களைக் கொட்டவிடாது நாவைக் காக்க வேண்டும்.

சிலவேளாகளில் நாம் கழுவன் ஒரு வரது வாழ்க்கையைப் பாதித்துவிடுவதுண்டு.

எனது பேர்மால் எவ்வித பாதிப்புகளும் எவ்வாறுக் கும் ஏற்பாவன்னாம் காந்துமிகொள்ள வேண்டும்.

“சோல்லெலக் காப்பது” என்று கவுயம் வழக்கமும் எம்மின் பேயுள்ளது. கூறிய வண்ணம் முப்பத்துமீப் பூம்சௌற்றியாடி குறிக்கிறது. சோல்லெய்யு நடக்காத்திரை “அவன்தன் சோல்லெலக் காப்பாற்றுவில்லை” என்று கவுயார்கள். இதுமூலம் ஒருவகை வாக்கைக் காக்கும் செயல்நூல் இப்படிப் பல கருத்துக்

களைக் கூறிக்கொண்டிட வேண்டும்.

இரும்பொறிக்கழுப் பூன்றுவ வாயில் பிறக்கும் வாக்கு வலிமையானது. அதைக் காக்கவேண்டும். இன்னொருநாள் அது காக்கப் படும்போது பெரு வாக்காகி மூக்கறிந்து உதவும் கக்ந்யாகக் கெயற்படும் அதற்காக வாக்கையும் பேசுவதும் வாபையும் வேற்கிறும் நாலையும் என்றும் காக்குமாறு இன்றைவன்ன வேண்டுமோம்.

மனம்நூத்துங்காவால் மற்றும் செபிக்க வேண்டும்

கிள்குமிகுல் வாழ்வில் மக்கள் இழுபவிக்கும் கிள்பதும்பங்குட்கொண்ட பொதுமாக அவர்கள் மனமை காரணம் என்று சொல்கின்றனர். மனம்போல வாழுவி, மனங்கூட்டுவது குணங்கிக்கூட்டுவது, மனமு குத்துவாயில் குந்தால் சிரிக்க வேண்டாம் என்றும்வால் பேசுவதுவன கேட்கவிறும்.

ஒன்றால் மனிகளைக் கிழங்குவது மற்றுமொக்கும், நன்போல் பிரச்சாரம் செய்யவேண்டும், உள்ளத் துய்வையுள் வாழ்வதிதழ்ப்பது சாதாரணமான வியாயம்.

உள்ளங்காற் பொய்யா கிளாழுவின் உலகத்தார்

உள்ளங்காற் என்னம் உள்ளி

என என்னுடைப் பிறந்தலை உள்ளங்காறுமீலம் உடையனர் பெறுவதேயுமேக் காருகிறார்.

உலகில் தீவிரம் ஆஸி வழிபாடுகள் விசுபாவிகள், நான் தாமிக் விசுபாவிகள் பெறும் பிறந்த மனிகள் பல விசுபாவிகளின்னாம் ஒரு போக்கும் பிறந்த ஒன்பங்கட்டும், போக்டாந்த்தும் ஆஸாவுதாக காண்கிறோம். உள்ளங்காற் கிளக்கு என்ன காரணமிலோ ஆராயித்தலும் மனத்தும்வையற்ற அரிப் ஆகூகள், பழுகிள் பொன்றவனே என ஆக்கிறார் காருகிறீர்.

எப்பினாட்டு ஒரு சிலர் தங்கம் கட்டுவதை கவனியாக கிழுப்பார்கள். ஒரு சிலரை கட்டுவ உள்ளங்காற் எந்த நோயை விசுபாவிகள். தங்கம் கட்டுவதையாக ஏற்படக்கூடிய விசுபாவுகளில் போக்க கிள்பதும்பங்கட்கு ஆஸாவார்கள். கிள்பாயாக பல்கிறுப்பட்டவிகளின் ஓராக்கை இழுபவங்களைப் பார்க்கும்போதுகான் மனமாது கத்துவானால் மற்றிரும் செபிக்கவேண்டாம் எதும் பட்டறவு இழுபவினால் சிற்கிள்க வைக்கின்றது. எனவே நாமும் எக்களியத்தையும் மனத்துப்பாவையுள் விசுபாதுவிழுவம் உலகில் நல்வாழ்வு வாழ விசுபாவுள் கிட்டும் என்பதை மனத்திற்குத்துவோம்.

நிர்வைவுமனி

தாய்முருகன் தமிழ்நாடு போகாவணக் கலை நிலை நிதி மன்றம்

-ஊரியர் எனவின்சி இசுரூப்டன்-

11. கூகாவன் என்னின்ன கூடிதழுப்
போகாவணக் கெய்பொருள் பேசியவா
நாகாசல வேலை நாலுக்களித்
த்யாகாகர லோக சிகாமனியிப்

பத்தங்கா

நாக அசல் நாககிரியாகிப் பிருஷ்செங்கோட்டு மலையில் எழந்தருளியுள்ளவரே! வோலவு- ஜேளாபுதுக் கடவுளே! நாலு கவி தபாகா- மூக்கவி, மதுரகவி, சித்திரகவி விழ்ந்தாரகவி என்ற நாற்களிக்கணைப் பாடும் திறுநீதைத் தந்தருளியுள்ளவரே! அலோக சிகாமனியே- தேவலோகத்துச் சிகாமனியாக விளங்குபவரே! என் கிளை கூடி- ஏனது சுற்றுத்தார் ஒன்றுக்குடி, கூகா என் அழக்கா என்று ஒவுளிட்டு அரூப்படி, போகா வகை- இருந்து போகாத வண்ணம், மெய் பொருள் பேசியவா- உண்மை நூனப் பொருள்ள அடியெழுக்கு உடனித்தத அப்புதநான் என்னே!

பொறுப்புவரை

சிருஷ்போங்கோடு கேலூலானி! ஆக் மதுரம், சித்திரம், வித்தாரம் என்ற நான்கு வகையான களிக்கணைப் பாடும் ஆற்றுலை அடியார்க்கு வழங்குபவரே! தேவலோகத்துக்குத் தண்ணவரே! என் உறவினர் ஒன்று கூடி கூகா என்று கதறிப் பதற் அழுமாறு, அடியென் இருந்து போகாவண்ணம், உண்மை நூனப் பொருள்ள உடப்பிடியிடுத் தமது கருவணத் திரந்தான் என்னே!

விரிவுகா

கூகா என் கிளை கூடி அறு யோசா வகை-

உபரி பிரிமிந்றுபிபாது உறவினர் ஒன்றுக்குச் சுற்றியிருந்து கூகா என் ஒவுளிட்டு அரூப்புக் கண்க்கடி, ஆனால் அதுகண் நாம் மறந்து விடுகின்றோம். இறுப்பு என்று ஒன்று உண்டு என்பதை மறிய்தொகை காப்பிலும் கேடு மற்றில்லைபென்று கூப்பநட்டி கூறுகின்றார்.

"இறுப்பெறும் மெய்மையை இம்மை யாவர்க்கும்
மறுப்பெறும் அதனின்மேல் கேடுமீற முன்னிடா?"

"கூகா என்று குறைப்பதூல் எால்சானே
வாவா என்னில் ஒரும்பள வல்லிரி"

சுதம்பரச் செப்புட் கோவை (75)

ஏவிகாங்கி தூம்பந்தூக்கு ஆராக்குவது குறை.

"கணங்கொன்று கற்றத்தார் கல என்னவறப்
பினங்கொன்று கூட்டுயிய்பா"

-நூல்திய ம் (25)

மெய்ப்பியதோ பீசிவாயா-

முன்னே எட்டாவது பாடலில் கறிப்பாறு அடிகளார். ஆறுமுகப் பெருமான் தனக்கு உடத்தீந்த அருட்டியுத்தை வியந்து பார்ட்டுக் கூறார்.

விண்ணானிம்ப்பூர்ம் காலப்பயம் இங்கூடல் எம்பெற்றப் பிச்சாவறம் திருநூலான் திருமந்திரத்தாலும் ஏ ஜார்க்.

நம்பிவரின் நூலாவாள் கொன்றீடு எழிவன்
சிவனிவரின் நாறுட்டி போவது நின்னனமே
பாய்க்கூர் கலைஞர்களை கண்டு... யறுத்திக்கூன்
தவம்வரும் சிந்ததக்குத் தாள் எதிராகி

-திருமந்திரம்

"அவமே பிரும்புவதை இறங்கமல் அல்ப்புறும்
அழுதா வைப்புதலி அருள்தோயே"

(சிலநூல்) திருமந்திரம்

நாகாசலம்-

நாகாசலம் என்பது கிருஷ்ணமூர்தி. இம்மலை செந்திறமாக இருந்துள்ள செங்கோடு என்றும், நாக எடுநில் விரோதமுதான் நாகமிரி எனவும் ஓர் பெறும் கொடிமாட்டு வெங்கங்கூர் என்று தேவாரத்தில் வரும்.

அந்தக் காலத்தில் அடியார்க்கு உற்ற நக்கக் காப்ஸ்கள் தீ ஆநாஸ்டப் பிள்ளையார், "அங்கிலைக் கிள்ளிலான்" என்ற அருட்பதிகம் பாடியார்வீரார். இத்தலத்தில் சிவபெருமான் அதுதநாரிபாகக் காட்சி தழுகின்றார். ஏவுறுத்தியின் திருவுகுவம், வேலவாரி திருவுகுவம் நவபாவதானத்தால் ஆசிரப் பெவள்ளும் வழிவங்கள்.

நாகாசலம் என்பதை சேஷ்டிரிபெனக் கொண்டு திருவோங்காம் என்பாறும் உள்ள. நாறு காந்தி துயாயா-

செந்துரிமுப் பரமாஶாய்யாயிப் பெல்லிவட் பெருமான் தன்னுடைய அடியார்க்குத் தாலு கவிகளைபும் பாடுங் களித்திறுத்தை வழங்கிப்பருள்பிரிவார். நாறுகவியின் விபூம் பிச்சாவறமாறு: ஆச காந்தி-

ஆச- வினாவுட் கொடுத்த போருளை அடித்த போழுதல் பாடும் பாட்டு. பேருநி, அடி, பா, அனி முதலிப்பா கொடுத்துவிட்டே அலவகள் போகுந்தப் பாடுவது.

நாறு காந்தி-

இனிமை பெருகப் பாடுகள்னி. கொறு வெல்லம், வெங்கங்கூரும், தோங்கட, செங்கை விக்கிரபம் செருபிய உருவகம் முதலிப்பா அலங்காரத்தீகாடு இனிய ஒன்ற பயப்ப ஆறுப்பிலை: மனங்கட்டு அழுதம்போல் நத்தக்கப் பாடுவது மதுர களி.

சிகித்திகாரி-

சத்திரத்தில் அலவயத்தால் ஏற்பப் பாடும் இறைக் கலி. மாலையோறும், சக்கரம், சுபிதுளம், ஏக்காதம், ஏரை காற்றிருக்கை, முங்கை, கருப்பு. கரந்துவரி. தூசாங் கோளம்.

வாவன்தூர்ஸு, பாதுபயக்கு, ராவிள் புண்டு, கூட சுதங்கம், கோழுத்திலி, ஒரேரூத்திலி, சிர்தூ ஒரு மொருப்பாட்டு, சித்தி)பா, விசீத்தி)பா, விசார்ந்தி, வினாவுத்தரம், சுறப் பிதா பக்தியும், எழுத்து வழங்கலை முதலியன.

வச்துரை கனி:-

விரிவாகப் பாடும் பிரபந்தம், மும்மலிக்கோலை, பள்மலை மாலை, மறும், கல்வெள்ளபாதுகளும், ய லாஞ்சல், இயல், இலை, நாடும், பலவகைக்கலி, கஷது, கிளை, பா காந்தியாகத் துவர, வசுப்பு, விருத்தக்கவிதை இலை முதலியவற்றை விரித்துப் பாடுவது வித்தாரம்களி.

இந்த நான்து கவியர்கள் அநுங்கவிதைட்டிர் ஏனைய அரு ந்துநான்து கவலையைப் பொறுக்க வல்லவர் முருகலோன்.

அறிவுமறி தச்சுவாழும் அரிவித விழுக்குக்கழும்

அறிவென இவைப்பொழுதில் வாழ்வித்த வேறிவானும்”

கோட்டசி காவலன் வசுப்பு (12)

காவைக் கிளாந்தியை:-

தேவதேயகத்துக்கு முடிவளியாக விளங்குபவன் முருகன்.

கருதித்துவர்

வேர்வி ரூமாலி மரணமில்லை பேருவாற்று தந்த கருணன் ஆச்சிப்பாவது.

(தோட்டும்....)

கோட்டசி / பக்தி

இவைவெறுக்குப் பால்- தயர்- இளநீர் முதலிய அபைக்கங்கள் நடப்பதையும் ஆஸ்ய நரிசனம் போன்றவற்றையும் தொலைக் காட்சியில் காட்டுகிறார்கள். இப்படிப் பார்த்தால் புண்ணியைக் கிடைக்குமா?

கிளியா, டி.வி சிரூவர்கும் விளைவில், மிக். எந்தியாருளை ஏழத்துக் கணவிடாழும் அதைக்கு கிருதம் பாருவதையும் கண்டியாறு. எப்போதிரு சிறந்துவிட்ட ஒரு நூலியத்தை சீப்பியாறும் பார்க்கிறார். ஆனால், அந்த நூல் அங்கே விட்டது, அவற்றைப் பிரதிதான் அது. அதுபொல்குதூளி நினைவி குறிப்பிட்ட விபரம். டி.வி. விள்ளப்பாவுதூர் பார்த்தால் புண்ணியைக் கிடைக்காது. நினைவி உதவப்பெற வேண்டிய பகலானது, மாறிய போட்டா ஏழத்து உங்கள் விட்டு வருவின்றியறைக்கு அழுப்புக்கிறார்.

“ஏடுக்குக்கொப் பறிக்கு உறவாடு” என்று பற்று புறியாறி. அதை- இட்டு நீக்கி நூரிப் பேர்க்கும்- பகலானது கூறுவதாக வினாக்கிறார். மிகவுக் கும்பிடாந்தான்.

பூர்வீகர்வு கடமை உண்மை தத்துவம்

Dr. ஆறிருத்தி அனாங்

பண்ணமைய மக்களால் இச்சு வழக்கில் வந்த மொழி பழமொழி என்பது, உண்மைப் போருளை உடைக மக்களுக்கு உணர்த்துவதற்கு பழமொழி பேருதலி புரிந்தது என்பத். பார்யர்களும் உணரும் தன்மையின் பழமொழிகள் அனுமதித்தன. மொங்கள் வேண்டிய பல விஷயங்களை ஒரு பழமொழி மூலம் உணர வைக்கலாம். பழப்பொருள் செயிந்துகொடுயாக இருப்பிலும் அதுபொருள் உண்மை விளக்கத்தை வெளிக்கத்திற்குக் கொண்டுவருகின்றது.

அறிஞர்கள் பழமொழியின் சிறப்பாற்றுவதைப் போற்றுகின்றனர். பழமொழியைத் தெய்க்கொடுத்தியென்றும் என்னுடையின்றும், அறிஞர்கள் காலம், இப்பு அறிந்து கூறுப்பிடைத் தழிவொழியின் சிறப்பாற்றுவத் தெட்டுத்தெரிவாக வெளிக்கொண்டிருக்கின்றது. பார்யர்களும் பழமொழிகளை செயற்பாட்டில் இன்னைத்துக் கூறுவதைக் காணலாம். பெரும்பாலும் பார்யர்களைப் பிளிக்கும் பழமொழிகள் கையாளப்படுவதைக் காணலாம்.

1. உடனிழல் ஒத்தோடு, தங்கித்தோடு, கேவ டோடு.
2. தீணை வினாத்தவன் தினை அழுப்பான், வினை வினாத்தவன் வினை அழுப்பான்.
3. வாய்ப் பண்ணக்கு தமிழி கால் நாடு.
4. பட்ட காலை பட்டு கெட்டுகுழியே கெடும்.
5. அரு நலைத்தவனுக்கு குளிரென்ன கூறுவதைக்.
6. சிட்டுக்குருவி உயர்ப்பாற்றந்தாலும் பறந்தாகுமா?
7. அழுதமாயினும் அளவுறிந்து உண.

இன்னும் பார்யர் மக்கள், போருளின் நியம், பணமின்றியும் கவனமில்லைகளுக்கு “விடுக்கு விடு வாசுப்படி” என்றும் பழமொழி வைக் கூறி, பணக்கார விடுகளிலேயும் பிரச்சனை சுன் உள்ளன என்று கூறி தேநுரிக்கொள்ள வார்கள். கண்யானம் முறிவுகளுடனால் “கட்டுத்திற்கு ஒரு கஸ், கண்யானக்கிரிந்து ஒரு சொல்” என்ற பழமொழினைக் கூறி, யான்ரா ஓருவர் குறிப் புதுச்சி சோல்லால் விவாகம் தந்தப்பட்டு விட்டது என்று காரணம் கூறிக் கொள்வார், காலம் காந்தால் கருமம் விரைந்து விட்டதேவைத் “ஆறிப் பஞ்சி பழங்குஞ்சி” என்று குறிக்கின்றனர். அவர்கள் ஒம்பு ஜூங் காலிப் பழைய மக்களின் உணவுகளையும், அவற்றின் செயற்பாடுகளையும் “கஞ்சி கடப்பி, சும் குட்டது, பிட்டுப் பட்டங்கி, சோறு சோங்க இடம்” என்று கூறி உணர வைப்பார்கள். உணவுகளை அளவாக

உண்மையென்றும், அளவுக்கு அழிகளாக உண்மை எந்தபடிம் என்பதை “அளவுக்கு மிகுஞ்சனால் அழுதமும் நாலு” என்ற பழமொழிமூலம் கூறுவார்கள். பணக்காரராக இருந்து பின் மிகவும் வழுமையைப் பூர்வமாக பார்த்து “கழுதை தேயினுபு கட்டிடம் பானது” என்ற பழமொழியின்றுமோ அறிப் பலைப் பர். வழுமையாக இருப்பிலும் சிறப்பு நீகழ்வுகளும் கோரும்போது, மதிக்கக்கூடிய அமை அணிகளையும் அனிருது செல்ல வேண்டுமென்பதை “இருக்கப் போக்கும் சிறம் கப் போ” என்ற வார்த்தையைப் படியியகிப் பார்கள். இந்த வகையில் பழமொழிகள் மனிதன் வாழ்க்கையில் பிள்ளைப் பிள்ளைந்து கீட்கவிட்டாரன.

ஐப்பவார்கள் பழமொழியை, கருப் போருளை உணர்த்தும் மொழியென்றும், உட் போருளைப் படமாகக் காட்டும் மொழி எனவும்

விவரவில் உணரவுக்கும் மொழியுள்ளும் கண்டறிந்துள்ளனர். பழுமொழியின் உட்போருளை உணர்ந்து இல்லற வாழ்க்கை ஆத்துப்போது, வரும் இப்ரச்சு களையப் படுகின்றன. சிரிய அழுகூரி வாழ்க்கை நடத்த வழி பிறக்கின்றது. இதுவால் உணவும், துயம் உணவுப்படுகின்றது மக்களை மறிக்கும் பாஸ்டு விடுக்கொடுக்கும் மனப்பாக்கு, ஆழாப்பந்துப்பும் நிற்ன என்பதை பிறக்க விரும்பு. இப்படிக்குள்ளால் மகிழ்ச்சி சமுதாயத்தில் நிறுப்பிசை என்ற இடத்தைப் பிடித்துக்கொள்ளுகின்றார். எனவே கருக்கக் கூறின் பழுமொழி மகிழ்ச்சி வாழ்வில் முக்கிய இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டது என்று கூறினாலும் மிகவுயராகாது.

இன்னுமிருந் சாரார் பழமொழியை
தெய்க்காலக்கு மோழியென்றும், ஒப்புவாலம்
கூறுமுடியாத மொழியேன்னும் பறைசார்புகளின்
நிலை துறிந்துள்ள பழமொழிகளின்பொல வேற்று
மோழிகளிலும் பழமொழிகள் இருக்கின்றன
எனக்கு கூறுகின்றான். இவைகள் என்பாரா

இனுப்பினும் பழமொழிகளைப் பெறுவதாலும் பாலிப்பவர்கள் கிராம மக்கள் எவ்வளவுக் கால் நிந்துள்ளனர். நகரம், பட்டங்கள் போன்ற இடங்களில் வாழும் மக்கள், வேறு நாட்டால் காலம் கவரப்பட்டு, பழமொழியின் பெறுமையை அடிப்பாது, தீய நடத்தைகளில் ஏடுப்பட்டு தெருவிலிகளில் அமைந்து திரிவதைக் காணக்கின்றோம். நாட்டுப் பழங்களிலிரும் மேலை நாட்டு போகங்களினால், கவரப்பட்டு, பழமொழிகளைப் பழந்தனரி, எமது களைச் சார்த்துத் தாங்கு, தீய வழிகளில் பழப்பலங்களை நாம் தினமும் காணக்கின்றோம். இவர்களை நல்வழி நடத்த சமய போதுமான களாம், மாணவர்களை திருந்த வைக்கும் பழமொழிகளையும் கூறி பெற்றிரானும், மற்றொரும் முன்னின்று உழைக்க வோன்னும். இவற்றுக்கெல்லாம் ஆண்டன் அருள் கிட்ட வோன்டுமென் கலிபுகவரத்துக் கந்தனை வேண்டுகின்றோம்.

பொறுத்தால் நீட்டியும்
 புலக்கத்திராளி வரவு கண்டு
 புமாளி சௌசயங்கும் ஒன்றாலும்
 நம்மிழூர் கதப்போன்கல்
 நானித்தனை வாவேற்று
 நாளிலூம் கொண்டாடுக் காரிக்கும்!
 புத்தனமைகள் உடூத்திம்
 புத்தநாதப் பொங்கலிட்டு
 புத்தநாத கொண்டாடுவந்த நாளிலும்
 நின்கநிந்தம் யெற்கூட்டில்
 நீர்வை யொடு உழைத்த யை
 ஏந்த மகரிசௌய் குவியும் நாளிது!
 பொங்கலை தோறும் என்கும்
 புத்தனமை வாவேற்று
 புத்தனமையைப் புசுசுக்கும் நடக்குது!
 போன்றிட்டுக், கும்பம் கலந்து
 புத்தமைகள் தோறுமின்கு
 நூக்கவையை கதப்பொன்கல் பையு

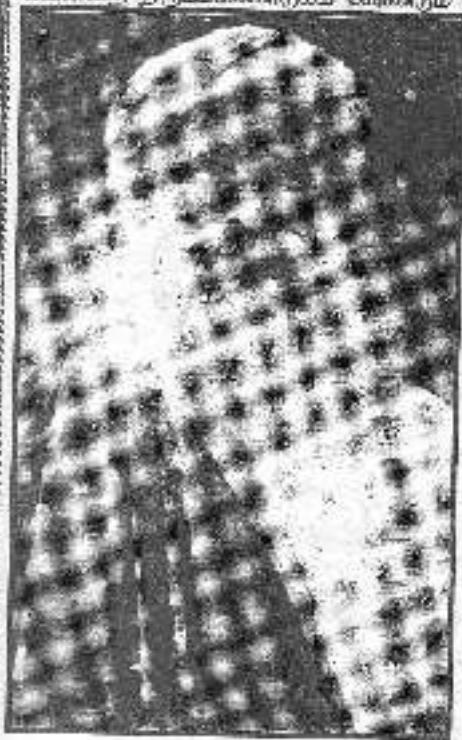
—ಕರ್ನಾಟಕ ಕಾವ್ಯ—

வினாக்கள் - பதில்கள்

ಕಂತ್ರಿಗು ಹುಟ್ಟಿ ಬಾಹುದ್ವಯ ನೃಪತ್ಯಿಕಾರಿ

வெள்ளியான் - பிரதீர் வெள்ளியான் நினைவில், இயல்வூர்க் கலைக்கூடம் எழுந்திருப்பதைக் காட்டியிருப்பதை காட்டுவதற்கு சிறந்து விட்டார். என் துருவத் தூணில் குழந்தை விடுவிட்டார். முனிசிபல் கலைக்கூடம் என்றால் அது சிகிச்சைக்கூடம். என்பதை என்னிடத்தில் ஒரு கலைக்கூடம் என்று அறிய விரும்புகிறேன். என்பதை என்னிடத்தில் ஒரு கலைக்கூடம் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கிருஷ்ணம் "உடல்" என்று சொல்வது. புரியினிருந்து எடுத்து செறுபறக்கப்பட்டுள்ளது அது தீவிராது இப்போது துளை ஓடிக்கொண்டு இருக்கிறது. அது வெறும் மன்னாலாவது இம் உங்கலுக்குக் கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது ஆனால் அந்தக் கடனைத் திருப்பிக் கொடுமிகள் காலம் வருகிறவாது. தேவையில்லாமல் பாரம்பரையா வேண்டியதில்லை. வாக்கிப் படிவானால் திருப்பிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று உங்கலுக்குத் தெரியும் அடிக்க கோடுக்காலிட்டால் வேறு யாராவது அந்தக் கடன்க்கை அவுத்திருப்பார்கள். எனவே நீங்கள் பூமியினிருந்து ஒரு அனுஸ்வக்கூட எடுக்கப்படுபாது. நீங்கள் அதைக் கான் வாங்கலாம்; ஒ பசியாகப் பித்தலாம்; ஒழுங்கீக்கலாம்; ஆனால் அவைத் திருப்பிக் கொடுக்காக இயன்றும். இத்தால் வாருக்கூக்கும்போது. தற்பிபாது தந்தை, மனவி, குழுமத் என்று அவைக்கப்போக்கும்போது முறியின் ரீத் பதுத்துவினாடு நியகள் ஒட்டுக்கொண்டு விடும்என் உங்கள் அங்கு, "நீங்கள்" என்று எவ்வது நினைவுகிறீர்களோ அதன் முழு உங்களைச் சார்ந்தவர்கள் முழு கான் உங்களுக்கு

ஒரு நூற்று வருடங்களுக்கும் முன்னால் திருவாண்டை அரசு என்றாலும், உரிசும்பும் உங்கள் துறைத் திறன்கு விட்டார் “என் தந்தை” என்கிற உணர்வினால், இருப்பிரபுவும் மூழ்கலையுள்ளத் துறையிருமிக்குவினாக.

எனினும் மனிதன் இறக்கியான் என்பதிலே ஒரு கலைமுறை எடுக்கவேற இல்லை. உங்கள் அச்சுக்கலை அடிநித்த உரிமைப் பிரிவிடதல்ல. உங்களுள்ள கார்ந்தை யானாலோ இங்கள்

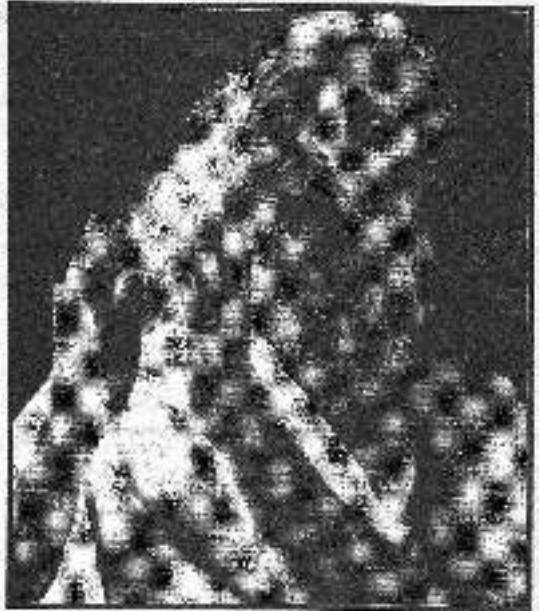
திருவாறூர் துவக்குவிலை எண்டப்பட்டி விவரம்

அங்கனாரை முறையில்லாமல் இருந்தால், நீங்கள் வாழ்க்கையைப் பார்க்கும் விதமும் முறையில்லாமல்தான் இருக்கும். வாழ்க்கையைப் பற்றிய முறையற்ற கண்ணாட்டம் உங்களிடமிருந்தால் முகவித்தைத் தலைக்க முடியாது. தற்சமயம் உங்கள் தந்தை இருந்து விட்டார். நாம் நேசித்தவர்கள், அழிக் காஸம் நம்முடன் இருப்பதற்குத் தேவையான விடயங்கள் எல்லாவற்றையும் செய்ய விரும்புகிறோம்.

எப்படிவென்றாலும் அவர்கள் நம்மைப்பிரிந்து சென்று விடுவார்கள்.

இப்பொது ஒரு கலை காருகிறோம். ஒருவர் புதிய விடைக் கட்டினார், நம் கண்ணாற்றில் புதிய, வீடு கட்டினால் ஒரு புதிதரையோ. சாதுவையிட அனுமதி வீட்டினை ஏழையிலியல் செய்வார்கள். எனவே அவர் ஒரு போகியை அழைத்து, அரசரைப்போல் வரவிட்டிரு, உடனித்து, விருந்து படித்துவர். பின்பு அவர் குடும்பத்தினவரையும், அவர் விடையும் ஆசிரித்துக்கொட்டார். அதற்கு அந்த போக் “முதலில் உங்கள் தந்தை இருக்கட்டும். அதன்பின்பு நிங்களும் அதன்பின்பு உங்கள் உமங்கைத்தகளும் இருக்கட்டும்” என்று கூறினார். அதைக் கேட்ட அந்த மனிதனுக்கு உண்ணையாகவே கோபம் வந்தது. “முட்டாளோ நாங்கள் உணவை யெடுத்து அழைத்து வந்து அரசரைப்போல் உடசரித்து, விருந்துவிட்டு, பரிசுகள் கொடுத்து எங்களை ஆசிரித்துமாறு யேட்டால், என் தந்தை முதலிலும், பின்பு நானும் என் குழந்தைகளும் இருக்கவேண்டும் என்று கூறுகிறாபே” என்று கழந்து கூறினார். மேஜும் போக் இப்படிக் கூறியதால், அடியுமிகுப்புத் திடுவிடும் என்று பயங்கரங்கொட்டார்.

அதற்கு அந்த போக், “நான் கூறியதில் தவறு இல்லை. முதலில் உங்கள் தடுக்குவது, பின்பு நியங்கும் அதன் பின்பு உங்கள் குழந்தைகளும் இருப்பதுதான் நல்லது நியங்கள் உங்கள் தந்தைக்கு முன் இருந்தாலோ நல்லதல்ல. வெளை முதலில் உங்கள் தந்தையும் பின்பு நியங்களும் அதன் பின்பு உங்கள் குழந்தைகளும் இருக்கவேண்டும். இதுதன் இயற்கை. இப்படித்தான் எழுக்கை முக்க வேண்டும். நாம் நேசிப்பவர்கள் நம்முடன் இருப்பதற்கு எவ்வளவு முடியுமிடா அவ்வளவு முயற்சிப்பு செய்யிற்கிறோம். ஆணை அவர்கள் பிரிசு செல்கின்ற நேரம் வரும்பொது, அவர்களை நால்ல முறையில்லாமிப்பறுப்பி வைக்க வேண்டும். நியங்கள் வெள்ளி வோன்றிய நேரம் வரும்பொதும் நால்ல முறையில் வேண்டும். இந்த உடல் உங்களும், மூந்துள்ளதுவுல், வட்டுயில்லையுல் வாங்கிய கடன் ஒவ்வொரு அணுவையும் நிங்கள் திருப்பிக் கொடுத்தாக வேண்டும்.

பரிபாடல் மக்ரும் முத்து பத்திர் மிராத்துயை

சிற. சுந்தரவுகீல் எழக்கூர்

“மிகவும் நஷ்டமுண்டாகும்படி வருத்தும் கோபமும் அகுள் செப்பதும் மனக்கீர்த்தமும் நடினிலையும் ஆகிய பண்புகளை மற்பவன்புதையாரிடத்தும் அப்பண்புதையாரிடத்தும் நடைபொய்க்கூடும் இருக்கின்றாபா?

“அவைகள் இல்லாரிடத்து நிபும் அப்புவிடுகள் அறநிலையாகவாய்பா!!

“பெருமானே நின்கூடப் போற்றாதவருடைய உயிரிடத்தும் போற்றுவாருடைய உயிரிடத்தும் முறையே அன்றை மாற்றுவதும் காலன் செய்வதுமான செயல்களை நீ செய்தல் இல்லை.

“நின்குப் பகைவரும் நன்றாகும் ஆகிய இரு திறத்தாரும் இல்லையாகவளின் வன்னும் பேற்றுவதை இல்லை. நின்குப் பகைவரும் நட்டாரும் என்று கருவத்தினாடு முன்னர் உள்ளுபிடிடாது இல்லவும் என்று உருத்தம்தும் முரண்பாடுன்று.

“நின்கு அன்பார் மனக்கிட்டு கொண்ட வடிவமே வடிவமாதலன்றி நினக்கென வேறுமூடுவினை உடையிக்கூன் அல்லலை.

“கடுநலை யனங்குஷ்ட கடுப்பு நல்கலும்
கொடுவையெந் செம்மையும் வெம்மையுந் தன்மையும்
உள்ளுபிடி உடையை இல்லவும் பகிளையே
ஒன்றார் உயிரிழும் போற்றாந் உயிரிழும்
மாற்றிற மாற்ற விலையே நின்கு
மாற்றிற கும்மிளா கேள்ளிரு மிலரேஷும்
வேற்றுவார் பிஸ்றது போற்றுந்ப் பெற்றே
மனக்கீர்ணி நினக்கென வடிவவே இலையே

(பா.ஸ் வரியெண் 49-56)

எப்பொருள்களையும் நன்கிடத்தில் மாற்றத்துக் கொள்ளும் இருளின் இறுப்பிடமாகிய நீலமல் போன்ற நீருமினியல் நழுநாற்றும் கமலும் கொத்துக்கள் சிரித்து மல்ந்த தழுவினைல் தோடுத்த மாலைபிளையும்!!

“பொன் போலியும் மாப்பு! நின்றுவடைய உடற்றியிற்றொன்றிய இதழ்கள் கொண்ட தாமரைகளை ஒத்து, கண்களினாய்ப் பள்ளிட்டது கரியை!

“நிமியா நன்கின்றும் பெறுவையுள்ளப் பிருவடிகளியாய்! நின்கிடத்தில் சிறந்த நிறைநடக்டவுள் மனபிளை உடையார்!!

“அழுத்தன்னாய்க் கால்வாத பண்புகள் பிறுபல நின்பால் உள்ளன! அப்பண்புகள் நின்வையே ஒத்தன. அவை அந்தனாக்கள் உள்ளாற்றுப்பிய உபநிடத்துப் பொருளாவன!

“மோளிருள் இருக்கை ஆம்மனி மேனி
நக்கலீர் தழுவுதும் நாறினாக் கண்களியை
போன்றிர் நோன்றிய புலனமறு மாப்ப

நின்னிற் ஜோன்றிய நிரையிதழ்த் தாமரை
 அன்ன நாட்டத் தளப்பரியவை
 நின்னிற் சிறந்துநின் தாளிணையவை
 நின்னிற் சிறந்த நிறைகட வளவை
 அன்னோ ரல்லா வேறு முளவை
 நின்னோ ரன்னோ ரந்தனீர் அருமறை.

(பாடல் வரியெண் 57-65.

“தீக்கொழுந்தினைப் போன்ற தளிரையும் தளைத்த நிழலையும் தரும் பல கிளை உடைய ஆலமரத்தின் கீழும் கடப்ப மரத்தினிடமும் ஆற்றிடைக் குறையிடத்தும் உயர்ந்த குன்றுகளிடத்தும் இன்னோரான்ன பிறவிடங்களிலும் உறைவன் நீயே! முற்கூறிய இடங்களில் அன்றியும் அவ்வவ் விடங்களில் பொருந்திய பலவேறு தெய்வங்களாக வகுத்துச் சொல்லப்படும் பெயர்களை உடையோப்! எவ்விடத்தும் உறைவன் நீயே! உரைக்கப்படும் இடங்களில் அன்றியும் நின்னைத் தொழும் அன்பாதம் கூப்பிய கையினது தாழ்ச்சியில் அகப்பட்டோனும் நீயே!

“அவரவர் எண்ணியதை இலகுவில் நிறைவேற்றித் தருதலால் அவரவர் ஏவலாளனும் நீயே!

“அவரவர் புரிகின்ற அறும் முதலிய நாற் பொருட்கும் காப்பாக அமைந்தவனும் நீயே யாவாய்!!

“அழல்புரை குழைகொழு நிழல்தரும் பலசினை
 ஆலமும் கடம்பு நல்யாற்று நடுவேம்
 கால்வாழக் கறுநிலைக் குன்றுமும் பிறவும்
 அவ்வவை மேய வேறுவேறு பெயரோய்
 எவ்வயி னோயு நீயேநின் ஆர்வவர்
 தொழுதகை அமைதியின் அமாந்தோயு நீயே
 அவரவர் ஏவ லாளனு நீயே
 அவரவர் செய்பொருட் கரணமு நீயே.

(பாடல் வரியெண் 66-73

(வளரும்....

ஸ்ரீ செல்வச்சந்தி ஆலய விழை தினங்கள்

பங்குனி

07.03.2012	மாசி24 புதன்	மாசி மக திங்க
25.03.2012	பங்குனி12 ஞாயிரு	ஞாய குழ்பாரிழஷக திங்க சம்ஹி சங்குப்புதை
		10மணி சங்காரிழஷகம்
		11மணி சங்குமுக அர்ச்சகை
		12மணி விழை உர்சவம்
27.03.2012	பங்குனி 14 செவ்வாய் கார்த்திகை விருத திங்க, விழை உர்சவம்.	

நாங்களைப் பழப்பதை நிறுத்தக்கூடாது.

நூலாம்பரம்

நூலாம்பரம்

கிரா. சாந்தனி எவ்வள

“கூடி வாழ்ந்தால் கோடி நூல்வையும்” என்பதை உணர்ந்துவர்கள் என் முன்னோர்கள். அதன் பயணங்களை மக்கள் ஏற்றுக்கூடி மக்கள் சமூக அமைப்புக்களை உருவாக்கிக் கொண்டனர். இந்தச் சமூக அமைப்புடன் சமயமும் பிள்ளைப்பிள்ளைந்துள்ளது. இந்தச் சமயம்பதில் மன்றங்களை மனிதங்கள் வாழ வாரிக்கா இலாது மனிதன் துவித்து வாழ முடியாது. சமூகத்தில் இளைஞ்துதான் வாழவேண்டும். ஆழம்பகால மனிதன் பயற்றின் அது கண பிள்ளைப் பயம் வாழுவதை நீர்களைத் தோட்டுவிடுவது அதிரும் பிள்ளை இயற்கை உழைப்பை இப்பகு வகுக்குறு வென்றைக் காந்த மேண்ண சக்தி உண்டு என உணர்ந்துதோட்டுவிடுவது. இதன் பிள்ளை நூலிலும் முனிவர்மூரும் சக்தியைப் பற்றிப் பகுதங்களை சிருஷ்டித்தன். இக்குறை காலுளி வாழுக்கையில் முனிவர்மூர்க்கத்திற்கு ஏற்ற சிறு பங்கங்கள் பொதியப்பிழுந்தன. இந்த நூரத்தில் இறைவன் புகழைப்பாடுவும் பரவவும் நூயன்யார்களும், ஆழங்கர்களும் உருவாக்னார்கள். இவர்கள் சமூகத்தோடு தோட்டுப்படுவதையவர்களாக விளங்கி சமயம்பற்றுவது வளர்ந்துவர்கள்.

நாபன்மார்களும், ஆழ்வார்களும் சிறந்த பகுதியுடையவர்களாக இருந்து நூம் இல்லையென்று பெய்துவரும்போது சுராக ஸாந்தன் கைக்குஞ்சும் இளைஞரி செப்புதல் பிரதானமானது என்பதை விளக்கியுள்ளனர்.

மேலும் எழுது சமயத்தில் ஒள்ள முனைகள் ஏல்லோன்றும் சமூக வாழுக்கையை

நூலில்படுத்துவதைவாகவும் எடுத்துக்கூட்டுவன வாக்கரை உள்ளன.

“நீர்ஸௌ பெரிஞ் பாட்” என்பதற்கேற்ப எங்கள் இந்துக்கள் அனைவரும் பெருமிலை விபுத் ஜனியும்போது அவர்களின் ம் இருக்கின்ற தீவியாவு என்னாங்கள் அதன்பூ உள்ளும் தூர்க்காய்களைக்கின்றது. தங்களைப் பாந்தபடுத்தி தன்னைச் சாந்தவர்களாயும் தூப்பைப்படுத்துவதின்றது. எனவே எனவே இந்துசமயம் சமூகத்துடன் ஒட்டி ஓராடு வதைக் காணக்கூடியதாக ஒள்ளது.

யவ்வகை மனிதனாக வாழ வழி கா இரு எடுது அமை மனிதன் துவித்து கூறு முழுமாது என்பதற்கும் கா இச்சிது. உதாரணமாக வயது ஆலயங்களில் நடைபெறும் திருவிடாக்களை ஏற்படுத்தி வயத்து முன்னோர்கள் பேரிலும் போற்றுப்பா வேண்டுமிகள். இவை வனுடைய சந்தியில் ஏற்படுத்துவதின்றி எல்லோரும் சமம் என்ற உணர்வு, ஆலயங்களில் மக்கள் ஒன்று கூடும்போது ஏற்பட்டு சுருக் கு ரவு விருத்தியடைகின்றது. அழுதாபு ஒருமைப்பாடு மினிவிளங்குத் தூலியத்தில் பெறும் திருவிழாவில்போது வடிபார்கள் பார்த்து என்கிந் பெதமும் இன்றி ஒன்றிப்பார்த்து தேர்வு வடத்தை இழும்பும்போது நேர நகர்ந்து செல்கிறது. இத்தனை கூடுமூடுப்பார்த்து பிள்ளை முக்கியத்துவம் உணர்படுகின்றது. எனவே ஆலயங்களும் மக்கள் ஒன்றிப்பார்த்து கூடும்பொருத்து அழுவதை சுருதுபட வாழுகின்றார்கள் அது பிருது அங்குள்ள அமைந்துள்ளது.

என்னாம். அந்துடன் எங்கள் சைவசமயமானது தானும் வாழ்டும், மற்றைய சமயங்களும் அதோடு வாழ்டும் என்கின்ற பெருமை யுடையது. முப்பொருள் உண்மை. பதி, பசு, பாசம் இந்த மூன்றினுள்ளும் உலகமும் சமூகமும் அடக்கப்பட்டுள்ளது. பதி-கடவுள், பசு-உயிர்வார்க்கம், பாசம்-உலகம். இதனால் சமயமும், சமூகமும் பிரிக்கமுடியாதுள்ளது. நாவலர் பெருமான் சமயவாதியாக இருந்து சமூகப்பணி செய்தவர். இவர் தனக்காக ஒன்றும் செய்யாது மக்களுக்காகவே செய்துர். சமய விழாக்களையோ அன்றேல் பொது இடங்களில் நடைபெறும் விழாக்களையோ எடுத்துக்கொண்டால் இவையாவும் தனிமனி தனிற்கும் சமூகத்திற்கும் நன்மையளிப்பவை. இதனால் சமூகத்தில் பலரும் நன்மையடைவதுடன் இறையுணர்வும் ஏற்படுகின்றது. திருவிழாக்காலங்களில் பல்வேறு கிராமத்து மக்கள் ஆலயத்தில் ஒன்றுகூடுவதால் அவர்களிடையே ஒற்றுமையுணர்வும், ஏற்றுத்தாழ் விணையும், ஒருவரை மற்றவர் மதித்து நடக்கும் சிறந்தபண்பும் உருவாகின்றது. அந்துடன் ஓரிடத்தில் குவிந்திருக்கும் செல்வம் பலரிடத்தில் பரவுவதற்கு வழிகள் ஏற்படுகின்றன. இவை எல்லாம் சமூகவாழ்விற்கு இன்றியமையாதன. சமூக வாழ்வையும் வளம் படுத்துவன. ஆலயங்களில் நடைபெறும் திருவிழாக்கள் போன்ற சமய சம்பந்தமான நிகழ்வுகள் பல்வேறு இடங்களிலும் தனித் தனியாக வாழும் மக்களை ஒன்றுசேர்த்து கூட்டுறவு முறையில் வாழ்க்கை நடாத்த வழி வகுக்கின்றது. தத்தம் கவலைகளை மக்கள் மறந்து மகிழ்ச்சிகொள்ள இத்திருவிழாக்கள் உதவுகின்றன. ஜம்புலன்களிற்கு உதவியளிக்கின்றது. இத்தகைய நன்மைகளினால் இவர்களின் சமூகப்பணிகளின் பெருமை

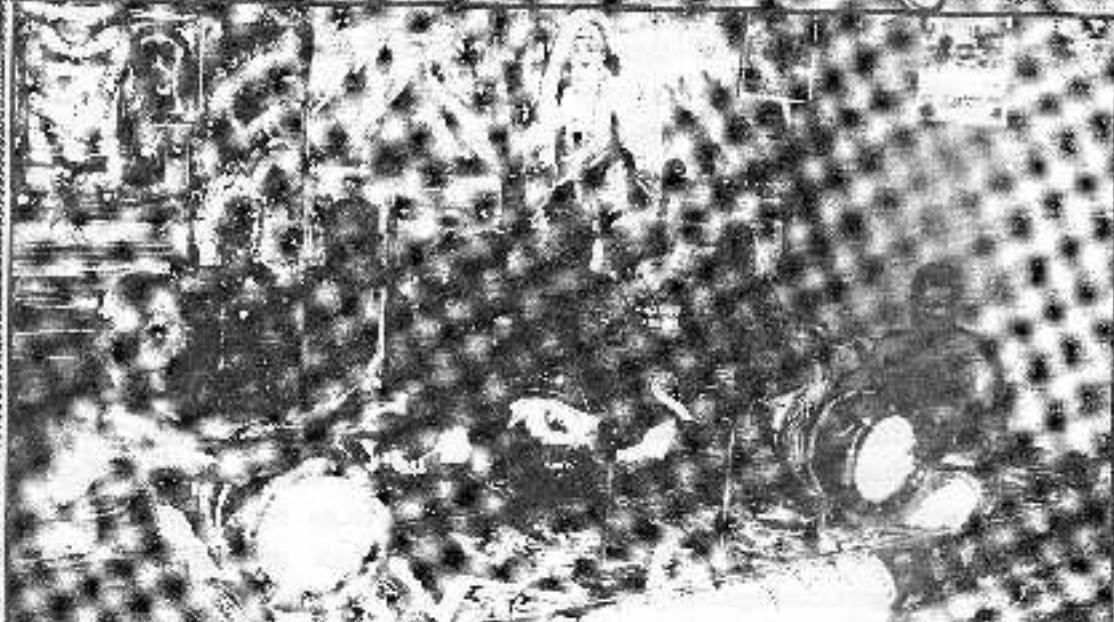
பூலனாகின்றது அல்லவா? சைவ சமூக வரலாறு பேசும் பெரியப்ராணம் 12ஆம் திருமுறையாக உள்ளவரை சைவத்தை சமூகத்திலிருந்து பிரித்துக்காட்ட முடியாது. திருவைந் தெழுத்தை ஒதி தன் துயரைப் போக்கியதோடு சமூகத்தின் துயரையும் போக்குவித்தவர் நாவுக்கரசர். “தன் கடன் அடியேனத் தாங்கு தல்- என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே” என்ற அடிகளிலிருந்து நாவுக்கரசர் சமூகத் திற்கு பணி செய்வதை தனது கடனாக எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

சைவ சமயத்தின் அடித்தளமான அங்பு முதிர்வதால் அடைவது ஆண்டும். நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் சமயப்பணி யுன் சமூகப்பணியையும் புரிந்துள்ளனர். எனவே சமயத்துடன் இணைந்துதநான் சமூக வாழ்வு. எனவே அவர்கள் சமயத்திற்கு மட்டு மன்றி அந்நாடாக சமூகத்திற்கும் எல்லாவித நன்மைகளையும் ஆற்றியுள்ளனர். நாவலர் சமயவாதியாக இருந்தும் செய்தது சமூகப் பணியோகும்.

ஏன் 33 நாயன்மார்களும் மக்களுக்குச் செய்தது சமயப்பணியோடு சமூகப்பணியுமாகும். திருநாவுக்கரசு நாயனார் உழவாரப் படைத் தொழில் செய்து ஆலய சூழலைச் சுத்தம் செய்தமையினால் அடியார்கள் பிரகாரத்தைச் சுற்றிவந்து இறைவனை வணங்கு வதற்கு உதவியாக இருந்தது.

“நாமார்க்கும் குடியல்லோம்- நமனை அஞ்சோம்” என்றும், “பிணியழிவோம் பணி வோம் அல்லோம்” என்றார் அப்பா சுவாமிகள். இவற்றிலிருந்து நாயன்மார்களின் பொதுநலம் புரிகின்றதன்றோ. இதிலிருந்து சமயமும் சமூக வாழ்வும் ஒன்றோடு ஒன்று பின்னிடபினைந்து காணப்படுகிறது என்று சொன்னால் மிகையாகாது.

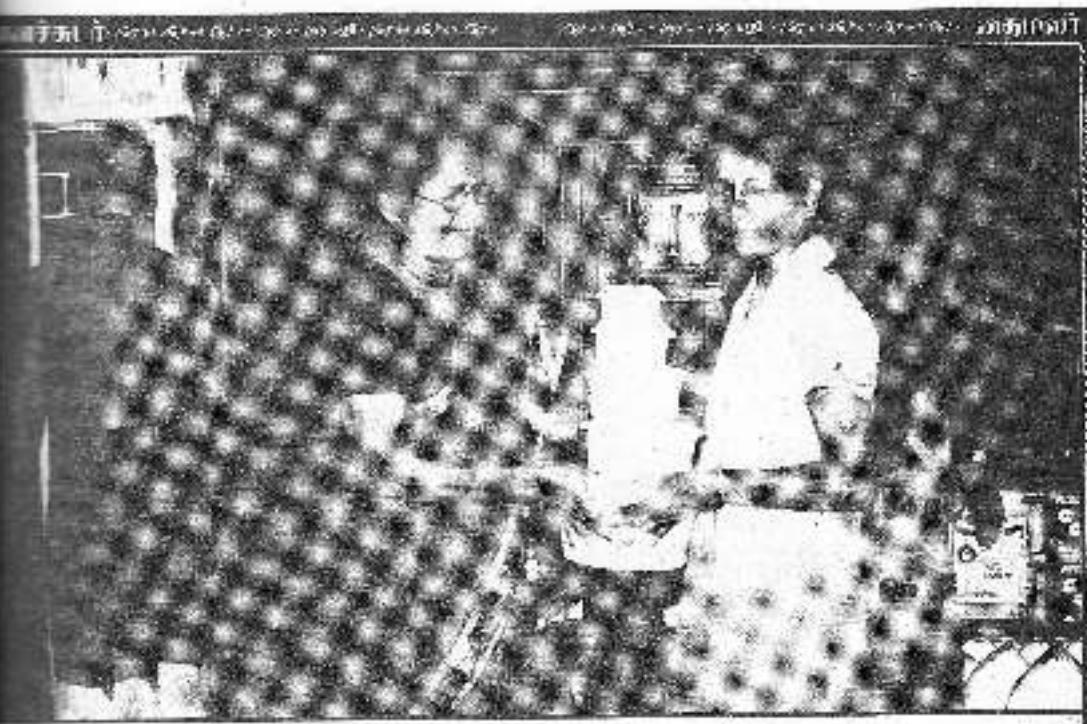
முத்துவன் தரும் பலிவகை

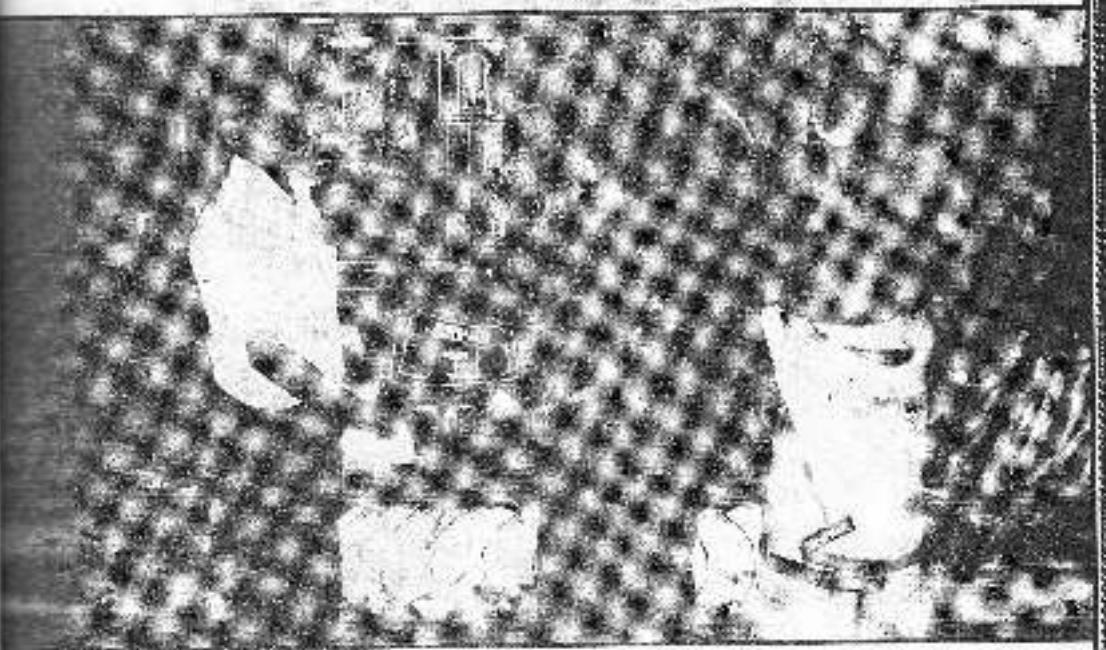
06.01.2012 மேற்கூறியோடு ஒரு மிகுஷ வந்தாற்ற நிதியாக விரை (2011) விளையாட முன்னால் கொண்டிருக்கிற தமிழ்நாடு சட்டப்படி வெற்றியெழுவினாலே போதிருப்பது என்பதுதான் அவர்கள் நியந்தியானதும் கால்வை.

நாலைக்கால முனிசிபல் தலைவர் வரு.

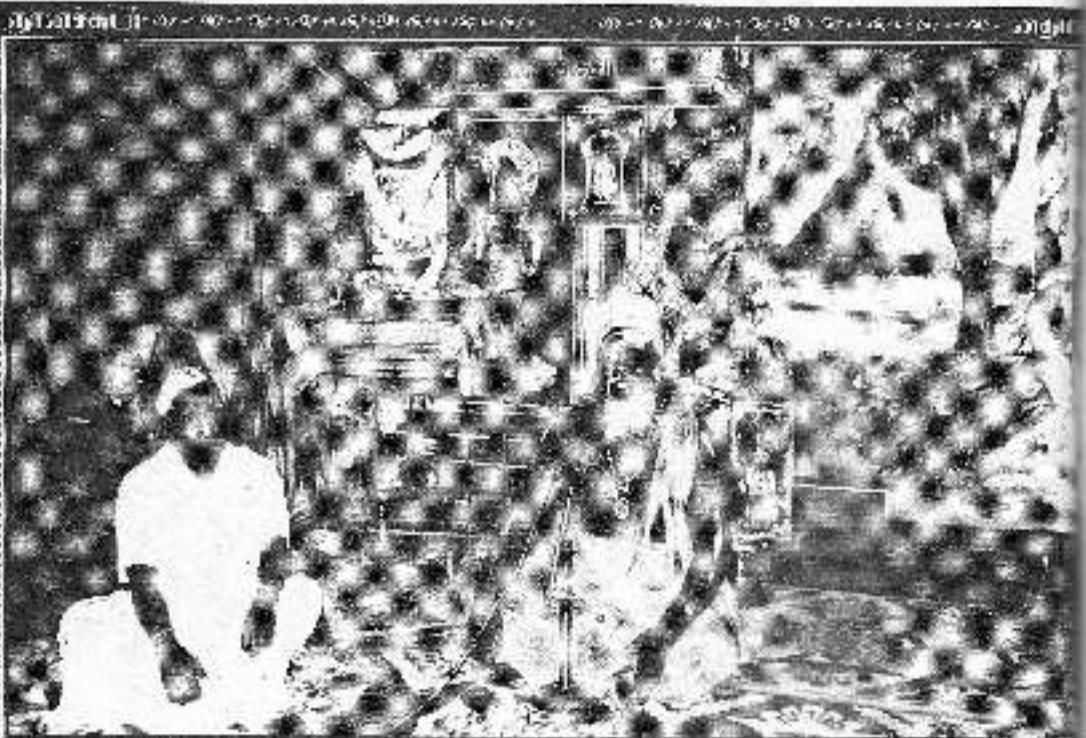

வாசகர் சூபாட்டுவிலேஸ் வெங்கிலியஸ் தானாவத்து திருநீர் மாசெலிபார் வெள்வநாயகம் பார்ஸி எழுத்துக்கலை.

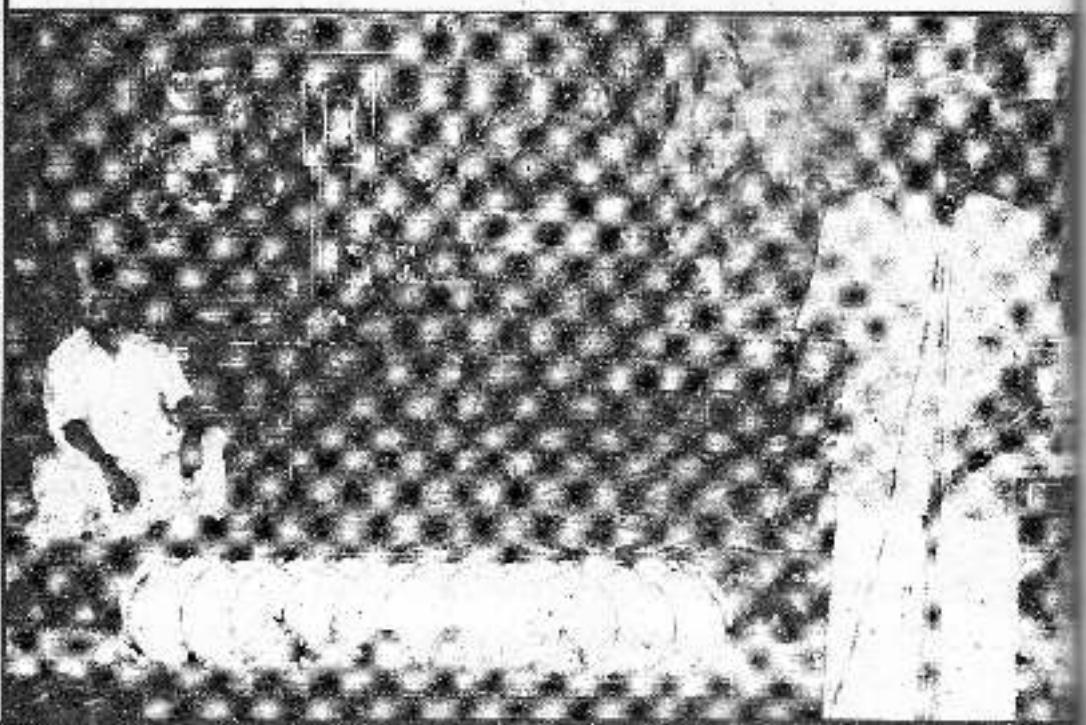

திருவாரக வெங்கிலியஸ் திருநீர் மாசெலிபார் வெள்வநாயகம் அவர்கள் பாட்டாயும் அதிபரிடம் மாசெலிபார்க்கால முத்துவி வெள்ளா வழக்குநீரை.

வெங்கிலியஸ் திருநீர் மாசெலிபார் வெள்வநாயகம்.

நூலாம்பாது நிதி முனியர் (2011) என்பதை நூலாம் ஜின் முறையில் நிதியாக நிறுப்புதலுக்கும், நூலாம்பாது நிதி முனியர் அவசிகள் நிதியாக நிறுப்புதலுக்கும் கருதப்படுகிறது.

நூலாம்பாது ஜின்பாது ஒளிவியோதும்.

ஏந்தும்னாநினங்களையாடு

3. கருணாவு பாவனீ

அப்படி ஆஸ்திரோன் என்ற முக்கியேய அன்பரின் மகன் கீட்டி, கிஞக்காரை என்ன என்ற முரு விதிஸ்தூபமான் விடுமுறையிலும், முன் தாயுடன் இருங்களோமலைக்கு வருவான். ஒரு கலிச்சுதமான் விடுமுறையில், தனக்கு ஏந்து அவையைத்தொடர்வது பல வருடங்கள் கழித்து நிருவாசனாயாமலை வர்த்தி, கிட்டி, விரிவாய் வருங்கால் கடவுந்த மற்றவர்களுடன் பசிந்து கொண்டார்.

"இருங்கையில் நிவாரியுக்களைப் பூர்ப்பானால் சில மங்களாகவும், சில வகுக்காமயபாகத் தேவியாகவும் இருக்கும் பகவானன்பாட்டிய நிலைகளுக்கள் இரண்டாகவு வகையைச் சேர்த்தாலும் விளைவாறிப்பற்றுவான். யாழியமுடியாழியான விளைமுதிப்பற்று போக்கிலும்களை அடிக்கடி எடுத்துப் பார்த்து மகிழ்வதுபீரான்,

கனை அடிக்கடி அனை மிக்கிறாம். அதுவால்தான் பகளமயாக இருக்கின்றுள்ள வளையிய வயதை கண்ணொட்ட கடவுளாகவே விளைஷிளார். பயம் கலந்த உணர்வு குறுந்துதான் எனக்கும் ஏற்படுத்திய சம்பவம் இன்று

வட இந்தியா வில் வளர்ணாமலைக்கு வந்திருந் "அபைன்" அலையும் (வட பிடி எல்லோரும் அபலாந்தான்!) வார்கள் எனக்கு அப்போது அதிக கூட்டுரை என்று பேசுவதோ எனவுக்கு மீறிய

நீர்வீடு மகிழ்வீடு பூர்ப்பால் அவை இன்று நடந்ததுபோல் என்று தேவங்குமிருந்து குழந்தை டத்தில் பகவான் ஒப்பற்ற அதுவால்தான் எங்குமிருந்து, ஏற்பட்டதேவின்னால் ஆணால் அந்த மாதிரியான உணர்வு உள்ளது.

இந்து ஒரு கைம்பீரன் திருதார் அந்த நாட்களின் எண்ண டின்டோ, வெளிநூட்டின்டோ, எங்கள் விடியில் அனுப்பின்றி கூமார் பத்து வயதிருக்கும். கொள்ள முடியாது. அதுப் புத்தத்தில் முழுசி உறைந்து தயக்கமாக இருந்தது. அவன் வாட்களை மிகவும் கோகமானது.

பேறிஹர்ண் கரும் எநிப்பையும் மீரி காதல் நிருமணம் பரிந்து, பெள்ளி தன் கண்ணொலை கடல் வரையிலும் பரிசோட்டியான் மனம் அழிராயன் பல கிருந்தால் மிகவுமிலுப் பேசுவதும், பல சாதுக்களைத் தீர்சித்தும் ஒரு பாலமும் அறியாத தனக்கு ஏன் இந்தத் துணியைக் கடன்று முருண்டும் அல்லது அழிரவான். இவ்வாறுவா வேழவையும், வீராரும், எதிர்ப்பும் மனத்திப்பிருந்த அந்தப் பேசுவனிக்கு, பகவான் வாழுக்கு வழி காண்பிக்கும்படி என் அப்பு என்னிடம் சொல்வதும், எனவே மிகவும் அவன் வாக இருந்தான். மால் முன்னே கொல்ல அவன் பின்தார், திருவரும் மேளங்களைவே ஆர்சாமத்தை எடுத்திடாம். ஹாலில் அவனால் விட்டுவிட்டு நான் விளையாடப் போய்விட்டேன். அப்படிக் காய்யானவுடன் அந்தப்

பேண்டவினா விடுமிகுக் கூடியப் போல நூலாக மிக்க தயக்கமிக்க ஓன்றை வொழிலும் குள் நூலுமிருக்கிறது. அங்கு அவளை மனத்தளர் வர்யாட் சாந்தமுடலும், அவைதிடியும் இருந்தது மட்டுமல்ல மிகவும் அலைத்தமாக அமுந் த்ருந்த அங்காட்சியைக் கண்டு பிரமித்த நூல் வாழ்வாளர் உள்ளளவும் அதை முறக்க முடியாது. அப்படி வண்ணதான் பகவான் அவளிடம் சொல்லிப்பீருக்கக்கூடியும்? யோங்களிக்கும் குறை வளரியை, மேன்சித்தான்ராக மாற்றிய அந்தச் சொல் என்றப்பட்டது என்பதை அறியும் ஆறு வத்தில் விடு நிறும்பியவுடன் அம்மா எப்போது அவைளா தீருத்துமிகு மேட்டாளொன்று எத்த பார்த்து காந்துக்கொண்டிருந்தேன். இழுதியில் அம்மா அவளிடம் பகவான் என்க சொன்னாள் என்று கேட்டதும், அவள், “நூன் வாழுக்குவும் போப் உட்கார்ந்தேன். பரவான் என்னைப் பார்த்தார் அவ்வளவில்! என்கலையற்ற கருவண நினைவு அந்த அருட்பாண்மையில் என் கீல்வுக் காலுக்கு அவசிப்பீம் இங்காமல் போயிருப்பது மனம் ஒப்பும். அணமதியடைந்து, உட்கார்ந்து அங்கீடீப அம்மாவு விட்டே சன் பகவானுக்கு நிகரதான் ஏது!”.

கிருஷ்ணவீரம் பண்ணிடுவிட்டு வருபவுக்கும் கோளாக பகவானுக்கு அனுங்கத் தோண்டு செய்தவர். மற்ற நூல்களைகளை அந்தாரம் செய்தும் வழக்கம் அவருக்கு இருந்ததால் அவரை “நூன் சுவாதிகார்” என்பார்கள். பீங்கள் ஆசுராந்தில் அவர் வயிங் கும்கால் தெரிவித்த தகவல்விருந்து பகவானுக்கு மிகுங்களீர். ததிலிருந்த ஒப்பும் மஹாவா தெரியவருகிறது.

மலையில் விருந்த குகை, கந்தாசரமம் முதலியா இது ஸ்கலில் வசீக்கும் காவத் தின் குரங்குகள் பகவானுமதுத் தோழர்கள். பின்னும்பொய்க் கிளை தத உள்ளைவு என்னையும் ஜூட் காலாகப் பங்குப்போடும். அவர்களுக்கும் சம்பங்கு வெள்க்கும் தங்கள் பங்கைத் தின்று விட்ட குரங்குகள் மலீஞ்சிசியுடன் கோஷவர்களும் இந்த முசுரமிழுக்கு வந்த பின்பும் அவை

பகவான்கள் சந்திக்க வரும். நூள்கெவில் அவை இருப்பியோ மரத்தோப்புகளில் தங்கி விட்டன. இங்கு அவைகளுக்கு உணவும் அளிக்கப்பட்டது.

ஒரு சமயம் அழுரமத்தில் குரங்குகள் தோட்டி செடிகளைப் பிய்த்து ஒடிக்க நூசம் செய்தும், பகவான் பிலேதனத்துக்காக பங்குகள் கொண்டு வந்த தின்பள்ளப்பூண்டி பிழுக் கியும் அத்துமீறி அட்டகாசம் பொதன. அதைக் கொல்லியிருந்த சாவாதிகாரி நிரஞ்சனா வந்த என்வாரி. கிருஷ்ணவீரமியிட்டு இனி குரங்குகளுக்கு உணவு அளிக்கக்கூடாது என்று அதைக்கொண்டிர்தார். அன்றும் ஒரு குரங்கு ஜூன்களில் உட்கார்ந்து, வாழக்களை பிரசாரத் திருக்காக பகவான்களுக்கிடம் ஆவலுடன் பார்த்துக் கொள்ளிருந்தது. கிருஷ்ணவீரவாரி ஒன்றும் தூரத்தால் பகவான் அவரிடம், “விருந்துவனி” எபக் கவனிக்கும்படி பணிக்கதார். முளை அவரியா, குரங்குகளின் தாளமுடியாத சொல்கள் களின் காரணமாக, சுவாதிகாரி இட்ட உத்தர வைத் தெரிவித்து குரங்குக்கு உணவும் யிருந்துளிட்டார். குரங்கும் அவ்விடத்தைவிட்டு அகன்றபாடுல்லை. அது அந்தனை நூற் காத்திருப்பது பகவானுக்குப் போருக்க வில்லை. உணர்ச்சிப் பெருக்குடன் அவர் சொன்னார்: “இதோ பார் விருந்துவன்வாயி! அன்று ஆற்காலையாக இருப்பதைக் கண்டதும் அழுரமத் தாங்களைத்தின், குதாகலப் பெறுக்கின்; அசோக வளம் முழுவதையும் சின்னாபிள்ளைக்கீ அறித்து, இலங்கைக்குத் தீ வைத்துகளிட்டு, ஸ்ரீராமனிடம் வேற்கி சொல்ல விரைந்தார். உருவாய் மிகுதியான் குரங்குகள் கிளைகளை ஒடித்தும், இலங்கையைப் பியந்தும், வாருபங்களைச் சீவிடியும் விளையாடும். அதனால் அவர்களைத் தோந்தரவாக நினைந்து அவர்கள் பங்கைக் கொடுக்க மறுப்பது சரியல்ல. இது அவர்களுக்குப் பிறகு, விடு முருங்கான் எந்திப்பார்கள். அவர்களை விரட்ட நமக்கு உடிவை ஏது?” என்று சொல்லும்போதே

பைவாளின் லூஸ் கடனிலிருந்தும் முயற்சி
தழுதமுத்து. பகவானுக்கு அங்குபிரகரிடம்
இங்கு அந்வேயம் பிளவும் கண்ட கஞ்சியை
எல்லாம், சின்னை என்காரிபின் குத்துரையாயும்
யிரி ஒரு சீபு வாழைப்பழத்தைக் காந்திருந்து
குங்கினிடம் கொடுத்து விட்டார். அது தனக்கு
சுயநா செயல் என்பதுமியல் பகவாளின்
முகம்பண்டலம் மலர்ந்து விகசித்தது.

ஒரு சமயம் குஞ்சு எவ்வாழியில் காலில் ஒரு கட்டி உள்ளாகி, அது பறந்து அவனுக்குத் தாங்கழுதியாத வளிமைத் தந்தது, வளி தாங்காறால் அவன் கருபி அருந்திட யோசனையிருந்தார். அப்ராயத்தூர் அவனை எதிரில் இருந்த மண்டபத்தில் கொண்டு வருத்து மனவிட்டும் கொண்டன. ஏதிதசமயம் பள்ளியால் வழிநிறுவார் பாகத்தில் கடுபட்டிருந்து, ஆபரம் மும் ஜாங்கபும் அங்கு படுத்திருந்தது பள்ளியிடன் போட்ட சண்ன பின் அதன் கு எவ்வளியே வர்த்து, ஆபரிரஷன் செப்பது அநிக்க ஈதுபாக்கன் போ கொண்டு வந்தது. மூபாளி கண்ணப் பாக்க மண்டபத்திலிருப் பகவான் வந்ததும், குஞ்சு எவ்வாழி அவன் மாலிலை விழுது கதறினார். மனம்ராஸ்கிய பகவான், குஞ்சு எவ்வாழிப்பிடம், “ஜாங்கினைய் பார!

அத்துவண பெரிய ஆழாலூக்கம்முடி பிரசும் எவ்வளவு போறுமெய்யாக வளிக்கப் போறுத் தும் கொன்றிருக்கிறான்” என்றார் ஆதாவுடன் பகவானின் இதுமான இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் குஞ்சு எவ்வாயிக்கும் வளியைத் தாங்கும் சக்தி வந்துவிட்டதுமினால் தோன்றி யூபு பகவான் ஜூங்கிணை அங்கிடன் துவிக் கொடுத்துவிட்டு, தூஞ்சு எவ்வாயிணைய அப்பி பாக்கிவிட்டதா என்று பரிவளிடுள் விளாரித்து விட்டு, இரு நூபாளிகளிடமிருந்தும் வினா பெற்றார்.

ஒருமுறை வண்டிக்காரன் ஒருவன், வட இந்திய பக்தர் ஒருவரிடம் இரப்பிப்பு வள கை கோடுத் தகராயு செய்து கொண் டிருந்தான். இதைக் கவனித்த கிருஷ்ண எஸ்ஸாரி மற்றுப்பல்லூரும் செப்பதும் அவன் கேட்கவில்லை. இதைக் கிருஷ்ணஸ்வாமி பிரக்ளாந்தி ம் நான் செய்யக்கூடும், பயன்யான் பால் வகையுடன், “நீ மாத்திரம் நான் சொல்வதை வெளியாம் கேட்கிறேயியா?” என்றார்.

ஆம்! இம் பகவானின் சோந்தனாக வேட்டியிருந்தாரா? அவருடைய போதுள்ளகளைக் கடைப்பிடிக்கிறோமா? சுலாவின் அழுதைக் கேள்வி இம் எல்லோருக்கும்யதான்.

அமுநமிமர்தி

ஒரு மாதிரிகள், காப்பீக் கடினமான செய்யுவதைக்குந்தூண். வழியிலே ஒரு மானை அவைகளை
மீத்துக் கொண்டது. நூலின்மையால் ஒழுப்பிடித்துவிட்டது. ஒந்த மாதிரிகள் தான் மருவையைத்தனு
பிரச்சால் என்று கருதுகின்டார். அவ்வாய்ம் பல்கலைக் கழகங்களையுமிடையில் ஒரு சிற்கல் புறப்பட்டது.
புறப்படும்போது சிற்கல் கருவை கொண்டது. ஒந்த சிற்கல்தின் கருவை விதித்துறைப்பேரி மானை
கொண்ட ஒரு பொட்டியிட்டு தான் பிழைத்தும் போதும் என்று உயிர்ப்பது. மாதிரிகள் கொண்ட
திற்கு பார்த்துள்ளன. மானையைக் காணுமால், மானை ஒந்த மாதிரிகள் விடுவதைக்கும்போது சிற்கல்
காலிமீட்டுவிக்கால், ஒரு புறப்படும்போது விரிப்பது வழக்கம். விரிப்பு மானையிலிருந்து விடுப்பிடாக்.
அதுபோக் காலம் போன்றுவிடுவதைக்கு நிலைத்தும் காலகாலமிலிருந்து துறவுயைக் குமா கூல்வித்தும்
பல்கலைகளும் மாப்பள்ளி போன்றிடும். ஒந்த உதாரணத்தைப் பார்த்தும் பல்கலைகளுக்கிணந்தும்
நடத்தும் சிற்கல்தோற் காலம் கொண்டு கூட பாலம் போதும் என்று பாகுக் குற்றுகிறது.

ஏற்கும் கடைசி வர்த்தக நிலையத்திற்கு வரும்பொது நாட்டிலே ஏற்கும்போது அப்புவின் சபானம் எடுக்கப்படுகிறது. அதுபோல் பக்காவூரியை முழுமீது வழியாக விடாதாகும், அதைச் சொல்லிகளால் சில பால்வெள்ளாப் போல்கிறது.

—கோவை நுழைவாடு—

சிவந்தி செய்த புதை

தலை தோலையிலூள்ள கலையை அழித்து, தூராசிலோ எவ்வது புறவைக் கார்ப்பரியாரிசிரி கக்கரவர்த்தி அமூல்ரேவந்த சோழநாட்டில் காவிரி அப்புறம்கு மாங்காத்தில் சங்கிரிஷ்ணாடையாபம் பிற்கு புதித் தீர்த்தையே ஓர் இடத்தில் குளிர்க்கிடுதையை காடு ஒன்று இப்புத்தகு.

அந்தக் காட்டில் ஒரு நாவல் மரமிருந்தது. அதில், மரத்திற்கு அடியில் ஓர் சிவமிக்கம் இருந்தது. அந்த விசுகந்தை யானை ஓன்று தினங்தோறும் தனது துபிப்பையால் தலைவிழவிட்டு மஞ்சளம் பெய்து நல்ல வாசமுள்ள மல்லயனா எவ்வது வழிபட்டு வந்தது.

இவ்வாறு யானை புதைத்து வந்தமையால் அவ்விடம் திருநாளனாக்கா என்ற பெயரைப்பட்டு விளையியது. அந்தக்கைய சிவலிங்மூர்த்தை, சிவநாளமாறுதையை ஒரு சிவந்தி வட்டுக்கால்களை மட்டு புச்சி-இணங்கவின் திருமுடியில்லை குரியவின் வேய்ப்பும் சுநும் பாதுபடி நானு வாயின் நால்லால் பந்தல்லையத்தகு.

அப்பொழுது சிவனை வழிபடவிட்டு, யானை, இதென்ன விசுகத்திலிருந்து பூட்டன. தூசு பழுந் திரும்பியிக்க, என்று அந்த சிவந்தியின் பந்துலைக் கலைத்து தனது துபிப்பையால் நீராட்டி தூய்மை வெய்க்கு.

பானையின் வலினையால் இறைவனுக்கு நான் அனாமதத் பந்தல் கலைந்து போயிற்று என்று சிலங்கி வருந்தி ரீக்கிடும் பந்தல் அமைக்கு வழிப்பது.

யதிநாள் சிவந்தியின் பந்துலை யானை மறுபடும் அழித்துவு. இதனால் சிலம்கோண்-சிவந்தி பானையின் துத்திக்கைப்பல் புதுநாடு. சிவந்தி உட்புஜந்து துள்ளாத்தியநால் யானை குடுக்கு மடிந்தது யானையின் யூத்தங்கைப்பிறுள்ள புதுநாடுயையால் சிவந்தியிற் படிந்தது.

தினங்தோறும் சிவபுதை வெய்துவால் பானை சிவக்கையினில் ஓன்றாக ஆதும் அஞ்சி பேரியது. சிவந்தியை மன்னோகப் பிரிஜிவு மன்னோநாளமாறு இவாயுவன் பணி தூர்.

எவ்வேலன் என்ற மன்னாக் திருவாளனாக்கா அடக்கம் சோழநாட்டை ஆண்டு சந்தான் கமலவரி என்ற துணைத்து சுப்பிரவுக்கு மலையியாக அமைந்தான்.

கிருஷ்ணம் திருமூலம் பெற்று பல ஆண்டுகள் மத்தியம் துண்டிரப் பிள்ளை நாடன் கீர்த்தனையை என்று விரும்புகின்றனர்.

கமலவுடி சுவபெருமானன் வணக்க இவருடைப் பகுணப்பால் கருவுறியா. பத்து மாசூட் காட்டிலூ பின்னால்திட்டு பெறும் காலம் எடுத்து.

அப்பொழுது அரண்மனை சோதிடாகல் “இப்பொழுது பிரக்கும் தக்கள் மகன் ஒரு நாட்டின் குறித்தும் பிற்நூல் இந்த முறைக்கும் பொறுப்பும் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கூறுவதையாக” என்று கூறியிருப்பது வருமானம்.

இலாத்துச்சீகா சா. ஆனாலோன் இச்சொர்த்தினாந் தனது மனமளவியன் காலைத்திரிப்பும் ஏ. எர்க்க, டான் வூயர்டெந்தாலும் ப்ரவாயில்லை. இந்த உலகிற்கு நஸ்ஸ மகனைப் பெற்றுத் தருவதுநான் ஒரு தாயின் கடனம். எனவே, போற்றியோவிட ஹோல்லாத்திரிபால் ஓர் நழிகை கழிந்தே பள்ளை ப்ரக்க எனது இரு கால்களையும் கட்டித் துவக்கவிடுவான்” என்றார்.

இங்காலத்தில் ஆறுவரைப்படி ரீதியாக கமலவதியின் வயிற்றில் மகனாக வள்ளந்தது. ஒரு மாணிக்க கழிந்து சோந்தப்பட்டது. குறித்தும் தந்த தூரத்தில் பிறந்தது.

தானும் தனிச்சிலூக்கு கட்டியதால் இருந்தும் குழந்தையின் கண்களில் அதிகமாக ஏற்கனவே சிவப்பாக இருந்தன. எனவே குழந்தையைக் கண்ட மயல்வழி ரெங்கனா என்று அப்புபோன்றுக்கால் அவைக்குத் தெருமூச்சுக்கீட்டிற் மாண்பு போனார்.

கபிலேவன் செங்கண்ண பாக்டீரியாடு வளர்த்து மருத்து வயநில் முடிநூட்டினார்.

“கோங்கனாள்” எலும் “செங்கிளாட் சோந்” பல சிவாஸ்பங்கள் எழுாரி முற்றிருப்பின் நிலைப்பால் பாலை புதுநகராரு வைவிஸ் துணைத்துறை. இங்கு சிவங்குள் பெற்று கயிலாய் சொல்லுங்கள்.

മനസ്സ് വേദിമായ!

வேதியர் ஒதும்வேதம் நூல்மூலம்

வழிவாங்க மையக்கானம்

ఆంధ్రియాపి ఉస్తికు లుప్పిపాగు లక్షణాల పాఠము

வேதமந்துமாடி வளாந்து

பாடியின் உக்கவாக்கிராயிற்கு போக

முன் வர்கள் தலைப்பியனராய்

மாநிலா மக்கள் வேதுமராய் சிவ

பெருமான மள்ளக்க

தூஷியது சும் தூவாகட்கு தூவயைகள்

தலை துறந்துமியாய்வுக்க உலகு

ମାତ୍ରିକୁଳିଯୁକ୍ତ ଜୀବଜନ୍ମିଯୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଉଚ୍ଚକାଳୀନଙ୍କାରୀ ।

முந்திரி இங்கியங்களில் அறிவியல்

1. காந்தகூரை எவ்வள்ளு

இந்துப் பண்பாட்டில் மக்கள் பஸ் காந்தகூரை அறிவியல் நினைவிலிருந்து ஏற்று இருக்கின்றார்கள். அறிவியில் கருத்துக்கள் வேதங்களும் தொடக்கம் இற்றாக்காலம் வரை பெரு வளர்ச்சிகளுடும் மக்கள் வழங்கினால் உயர்ந்தால்தான், இதுச் சென்றாலும் குறிப்பிடத்தக்கன. வாழ்க்கையை முழுமொழியாகக் காண முயல்வதே வாழ்க்கை பற்றிய இந்துக்களின் நோக்கமாகும். அதனில் அறிவியலும், சார்வத்தையும் ஒரே சொற்றாட்டின் அம்சங்களாக அமைந்தன. காந்தல், பேட்டல், சிந்தித்தல், நெளித்தல், மனித சிந்தனை வளர்விக்கு உருதுவனையாக அமைவதுடன் மனிதன் நல்துவை வாட்டின் அறம், பொருள், இடங்கள், வீடு என்ற நால்வகைப் புருஷாந்ததங்களை அடைவதற்கும் இவை துவக்கப்பட்டிருந்தன.

மாந்தாரிய் இலக்கியங்கள் என்ற வகையில் வாக்காலை இலக்கியங்களைக் கொள்ளலாம். இலக்கியங்களில் ஏற்றும், தீர்மும், அருளும், முன்னமயும், பண்டும், பாவும்-பாவாயும், இசைப் பாவும் இசைப்பொரும். கரும் கரும், மக்களும் மக்களும், மருத்துவமும், சமயமும். தந்துவமும் உயிர்ப்புன் கீடு எனுக்கின்ற காட்சியைச் சங்க இலக்கியங்களைப் படிப்பார்கள். இந்தக்கையை செயல்கூக்கல்லும் விரார். நெஞ்சிலோ நிறைந்து நிழலாடும் அக்காட்டிகள் கோவையைப்படி விரணாக நிரிந்து நிற்கச் செய்யும் முறியிலை சிறு படு வத்துவனையும் சிறியிலையும் சிறுநைத்திபள்ள செய்யாற்றும் உள்ளச் செப்பும் சீற்புக் கொண்டமைந்தது. பழந்தமிழ் இலக்கியம் திவறான் அனைந்து அறிவியல் நிறுத்துவமும் புதைப்பொருள்போல் உள்ளது. அதனை அகழ்ந்து ஏடுப்பவேண்டியது. அறிவியங்கள் காந்தாப் கடமையாகும்.

அறிவியாலும் மாந்துகின் கீள் எத்தே அறிவெழுந்து உருபிப்போல் காலன் உடல்கோர் இருக்கவூாகப் பாதுபடுத்துகின்றனர். ஒரு வகையை அறிவியல் என்றால் பற்றியாக வகையை கலையியல் என்றால் பிரிக்கிறார்கள். எது அறிவியல்? எது அமல் யினால்? மாந்தரினது அறிவால் அறியப்படுகின்ற அனைத்தும் காலிவியல் என்றால், உள்ளத்தால் உணர்ப்படுகின்ற அனைத்தும் கலையியல் என்றால் அறிவியுத்தப்படுகின்றன.

உலகில் அறிவியல் கலையையும், அழைக்கலையையும் எந்த நாடு செம்மையாக வரும். சிறப்பாகவும், முறையாகவும், வகையாக வரும் வளர்க்கின்றதோ அல்லது நாகரிக மேம்பாட்டையும், பண்பாட்டு உயிர்வையும் மிகுங்கல் முறையிலே ஏற்று விளக்கும் எப்பது கண்கூடாகக் காணமுடியும். இந்த இலக்கணத்தை முழுமையாகப் பொற்றி வளர்த்த காரணத்தால் பண்டத் தமிழகம் உடல் நாடுகளினைப் பேர் நாகரிகத்திலும், பண்பாட்டிலும் மிக மேம்பட்டு வளர்ந்துள்ளது.

தமிழ்ப்புலவர்கள் நீதியை அடிப்படைக் கருத்தாகக் கூட்டத் தவறானில்லை. அறிவியலின் உயர்விலையில் நீதியை வைத்துப் போற்றுவார்கள் நீநாய்யர், நீதியாயர் நம்மக்கள் பாரியினால்கூடு நிலவுதைப்படுத்த, கல்வி யுநிவேல் அடியடைக் காரணமாப் பலமைந்துபடன் அறிவு ஓராற்றிய செல்வம் அடுத்துவேம். செலிக்கெல்லை, கல்வி பெறுவது, ஜனநாயகர்கள் கொண்டமைந்தது. பழந்தமிழ் இலக்கியம் திவறான் அனைந்து அறிவியல் நிறுத்துவமும் போற்றப்பட்டு காலத்துக்கள் புத்துப்பரிபேறுவதைக் காணலாம்.

“கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு
மாடுஅல்ல மற்றையவை”

(குறள்-400)

சங்க இலக்கியங்களில் கிடைக்கும் மருத்துவச் செய்திகள் ஒரு சிறந்த அறிவியல் புதையலாகும். நந்தினை என்னும் நால் மருத்துவனை “அறவோன்” எனக் குறிப்பிடுவதை நோக்கலாம்.

“அரும்பணி உறுநாக்கு வேட்டு கொடாஅது
மருந்தாய்ந்து கொடுத்த அறவோன்”

தமிழ் இலக்கியத்தில் “ஆயுள்வேதம்” எனும் சொல்லை முதல் முதலில் கையாண்டவா சிலப்பதிகார ஆசிரியர் இளங்கோவாவார்.

“வீழ்குடி உழவுதொடும் விளங்கிய கொள்கை
ஆயுள்வேதரும் காலக் கணிதரும்”

கூடிவாழ்ந்த பட்டினப்பாக்கம் பற்றிய வர்ணனையை இளங்கோவின் சிலப்பதிகாரத்தில் காணமுடியும். ஆயுள்வேதமும் காலக்கணிதரும் பண்டுதொட்டு அத்தனை வகுப்பினருக்குரிய கலையாகவே எண்ணப்பட்டு வந்துள்ளது.

தமிழ் மருத்துவ வரிசையில் முதலிடம் பெறுவோர் இறையனார், அகத்தினார், கெளதமனார், வான்மீகனார், மார்க்கண்டேயனார் ஆகியோரைக் குறிப்பிடலாம்.

இன்றுள்ள தமிழ் மருத்துவ நால்களுள் ஆதியானது எனக் கருதப்படக்கூடிய வாகட நூலில் அகத்தியரே முதன்முதலில் தமிழ் ஆயுள் வேத நால்களை இயற்றினார் எனக் கூறப்படுகின்றது. “நீ நிறக் குறிதெய்க்குறி சாஸ்திரம்” என்னும் நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது என்று கெளதமர் மேற்கோள் காட்டுகின்றார்.

“ஆவியுமாதிரமு மனைந் தென்றினாவி
யவியு மென்றுல் கெளதமறையே” எனலாம்.

இலக்கண நால்களையும், மருத்துவ நால்களையும் ஒருவரே ஆக்கும் வழக்கம் பண்டுதொட்டுப் பாரத நாட்டில் இருந்து வந்துள்ளது. உதாரணமாக “மகாபாஷ்யம்” எனும் வடமொழி இலக்கண நாலையாத்த பதஞ்சலியே வடமொழியில் மருத்துவநால்களையும் தொகுத்தளித்தாரென அறியமுடிகின்றது. அங்காரே அகத்தியரும் தமிழில் இலக்கண நாலையும், மருத்துவ நால்களையும் ஆக்கி அளித்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கன.

மண், நீ, தீ, காற்று என்னும் நான்கு பொருள்களேயன்றி வான் என்னும் ஜந்தாவது பொருளும் உண்டு. அவற்றின் மூலமாகிய வேறு மேல் நிலைப்பகுதியும் உண்டு. இவ்வாறு எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அறிவு விளக்கத்திற்கு காரணமாகின்ற உயிரும் உண்டு என்னும் அறிவியல் சிந்தனை புறநானாறு பாடல் மூலம் காணமுடிகின்றது.

“மண்டணிந்த நிலனும்
நிலனேந்திய விசம்பும்
விசம் புதைவரு வனியும்
வளித்தலை இயற்றியும்
தீ முகணிய நீரும் என்றாக்கு
ஜம்பெரும் பாதத்தியற்கை

(புறம்- 2) என்றும்,

“வளியிடை வழங்கா வானம்” (புறம்- 35) என்றும்,

"ஏ பரிந்துரையுடைக் காவல் புக (புறம்-249)

உடம்பிடாடு நின்ற ஏ பிரி (புறம்- 292) என்றும் கருகின்றது.

ஐம்புதும்களின் உதவித்தீவி வாழுமுடியாது என்ற அறிவியல் நிமியான சிந்தனை முன்னாக்கப்பட்டதிலே காணுமுடிக்கின்றன. நீர் இன்றி வாழும் உடல்; அங்குதலுக்கு உணவு கொடுத்தால் உயிர் கொடுத்தவரும் அழவ், உணவால் ஏ எந்தாவதுள்ள மனில், உடல் ஏ கணிலை நிலத்தின் விளையும் நிறும் காரம் என்பதை பின்னக்கும் பாடல் அடிகள் விளக்கும்.

"நீ இன்று அலமயா யாக்கக்கூது என்னம்

உண்ட மொடுத்தோ உபரி கொடுத்தோடு

ஏ என்ட முதற்றிற உணவின் பின்டம்

உணவெவப் பல்லூ நிலத்தோடு நீர்

நிறும் நிலஞ்சும் புணரியார் என்கு

உடம்பும், உயிரிழும் பலைத்திரினோரே" (புறம்-18) என்று இயங்குகின்றது.

"குழவ் இறுப்பிழும் வளச்தடி பிருப்பினும்

அழவ் அன்றா என்று வானில் தப்பா"

(புறம்-74)

என்றதினால் துவல் பின்ன தைத் தைத் தை அறிந்திருந்தன் என்பதை இருங் வாரினாய உணவாலம் அழியாது என்றும் உடலோடு நிலைத்திருக்கும்.

(தோறும்...)

குழவ் இறுப்பிழும் வளச்தடி பிருப்பினும் குழவ் இறுப்பிழும் வளச்தடி பிருப்பினும் தப்பா

பல்லூவில்

தொரிசில்வந் தருள்ளவள்ள தாமத்திமா? - முருகா! - சிதிரத் தூரிசில் ஏற்றிவருந்மீ கூல்லூச் சந்திரில் கருதா!

அநுபவ்வெவி

வெவ்ரான் விரினான வள்ளவின்டி வெல்லாடு வாராணி யாயிலீய்து வள்ளவித்து சுரியங்குடன்

சுரங்கம்

தூரிசில் வூம்பிழுத்து தேவாயுவ் குழுப்பிழக்கு வாராயாய் வெந்முடியார் வள்ளவிலைஸ்மாயப்பவளே!

விரியும் தலைவடிவில் வீறியிருந் தருள்ளவளா!

வொரியில் வூற்றுதோன்ற வாரியிவநள் பிரிநாதா!

பாரிசில், பசு மாற்றாக் பதுவிசா யெங்காத்து

காரிசுக வள்ளவியன் விசந்தாரா தலைமுடித்து

பூபரிசுக முதுங்கட்டுள்பர் பிரியக்மாட்டார் பும்பிசுக்க

கொரியப் போன்களைக்கொங்கி எங்குத்தும் வந்தநா! (தூரிசு)

நாந்தூச் சம்பந்தன், வாந்தூச் சம்பந்தன்,

39

சிறுவர்யாட்டு

-கூத்துமாணி-

பாலம் - 61

மஹல் கமந்த ராடலம்

மதுவர நகர சனங்களைல்ஸம் வொகைக் கீட்டுப் பெஞ்சுமத்தினாலோல் வருந்துவாத அறிந்த பாண்டிபாராசன் மந்தி ரிமாரை அமைத்து, "வொகை நடவிக்கூறுவைக் கட்ட அதன் வேயத்தைத் தடுக்க ஆவள செய்யுங்கள்" எனக் கட்டலையிட்டான். மந்திரிமார் களும், குழுமக்கள் பேயிகளை எழுதி, அவரவுக்குப் பூருகளைக் கவுக்கக் கனமையைப் பிடித்து எவ்வளவிற்கு பஞ்சுகளை அடைக்குறுப்பு குறிகளிடார்கள்.

தீந்தகிலே, தலத்தால் நினைந்த வளரும், பிட்டு விழும் சீவைம் செய்வலூம், தான் நாள்தோறும் சிற்றும் பிட்டுனை முதலில் சோமங்குரக்கடவுளுக்குப் படைத்து அன்பி ஜாலை அருந்துவிட்டவெனுமாகிய "வந்தி" என்கின்ற தனித்து முதியவளோருவள் இருந்தாள். சுனக்கு அளந்துவிடப்பட்ட பங்கிளை அளுக்கக் கூடியாள் சிடைக்காறாற் பேளதால் "அருள் தவணாக்கப் போகிறானே" எனப் பயந்து வோக்குந்தும் கடவுளை நினைந்து அழுதாள். "எம்பெருமானே! கூலியாள் ஒரு வரையும் காலேவாமே! அருள் சிகானிக்கப் போகிறானே! பான் என் செய்யிவானே!" என கூறுந்திட மகாறுபோலைக் கவுன்றி ஓயிபி அழுதாள். "வந்தி" என்பாள் இடுமின்ற பிட்டுனை உடையத்தா காலை வாங்கி உள்ளன ஏம். அவளுடைய நூல் தீந்தை ஒழிக்கவும் இருவளம் கொண்டார் சோமங்குரக்கடவுள்.

அழுக்குப் பாந்த பலவறை வள்ளிரும் ஒன்றை அவறுபிள்ள குமி. தீந்துமுடிவின்மீல் வைந்த சுப்பிரமணிஸ் கவுள எபக் கவுிழுத்து விருத்தோளில் மல்லை டினை வைத்துக் கொண்டு மிக்க பரியுன்டபாரிபால், வந்து

புடைய வீதிப்பே வந்து "கூரி கொடுத்து வேங்க கோவ்வார் உண்டீ?" என கவுன்றார். வருவாயினால் வருந்திய ஒருவன் பெரும் சேவுத்துத் தகள் ரூபிபால, வந்தியென்பாள் அந்த குரலைக் கேட்டு மயிழுந்து, கூலியாளை அழுத்து "எனக்கு எளந்துவிடப்பட்ட கவரைய அடைந்துத் தருவாயா" எனக் கேட்டாள். "தாபிப் அடைத்துத் தருவேன் எனக்கு என்ன கூலி தருவாப்" என்றார். "நான் விருதும் பிட்டுப்பே உண்மூக் கூலிபாத் தருவேன்" எனக் குழிய அந்திப்பேடம், "பெரும் சீயால் இப்போது வருந்துகிறேன். உறிஞ்த பிட்டுப்பொக்களைய் முதலில் தருவாயாயின் அதனை உண்டு இளைப்பாறி உண்மூக் கவுந்து விடப்பட்ட கவரையக் கட்டுவேன்" என்றார். வந்திப்பும் உறிஞ்த பிட்டுடையெல்லாம் மொடுக்க, வள்ளிருந்து, நீஷ் வாங்கி உண்டு, மொழிழ்து, "இனி நான் உன் மளம் மசிழும் படி வேலை செய்வேன்" எனச் சொல்லிக் கொண்டு அழுக்குவைக்குப் போனார்.

போகுந்துக் கடவுளையை கல்வியுள், ஆழுபூர்ணரையை அடைந்து, "வந்தியும் கூலியாள்" எந்த தனிலை பதினி செய்து கொண்டு, நீஷ்திரை செய்தும், அழுபூர்ணம், பாடுமும், வந்திப்பாரோம் பிட்டுவாய்க் கூரும், இடையை பே ஒரு கூடை மண்ணைக் கொண்டுபோய் கண்டிற் யோட்டியும், அழுர்ள நிர்ப்பியும், நலைத்தும், விளைபாயும், இல்லா பிரகக் காலங்கடத்திவார். அன்க்கப்பட்ட கவரையைப்பெருவாம் பாந்தரும்கொள்ளுவைந்த ஒவ்வொள்கள் விட்டு ஏருக்கு அளந்துவிடப்பட்ட பந்து பாடுமே அடைப்பாலையைக் கண்டு, வந்திக்கு கல்வியாளாப் வந்துவன் யாரென்று

கீழ்க்கண்ட கூறுமியை நூலாலை கீழ்ப்பா.

40

அறிந்து கொண்டு அரசனிடம் போனார்கள். “எல்லோரும் தங்கள் பங்கினை அடைத்தார்கள். “வந்தியின் கலியாள்” எனத் தனைப் பதிந்துகொண்ட இவன் மட்டும் கரையை அடைக்காமல் பித்துப் பிடித்தவன்போல வேலை செய்யாது காலம் போக்குகிறான் என்று சேவகர்கள் பாண்டியனிடம் கூறினார்கள். அடைக்கப்பட்ட கரைகளைப் பார்க்கச் சென்ற பாண்டியன், வந்தியின் பங்குமட்டும் அடைக்கப்படாமல் அதனுடாக வெள்ளம் பெருகுதலைக் கண்டு கடுங்கோபமுற்று, “இக் கரையை அடைப்பவன் எங்கே?” என்று கேட்க, கலியாளின் கையிற் பிடித்து இழுத்துப்போய் பாண்டியனும் “இவன்தான்” என்று கூறி நிறுத்தினார்கள். சேவகர் கையிலிருந்த பொற்பிரம்பை வாங்கிய அரிமர்த்தன பாண்டியன் உலகமே உருவாகக் கொண்ட கலியாளின் முதுகிலே அடித்தான். சோதி சொரூப மாகிய கலியாளான சோமசுந்தரக் கடவுள் கூடையோடு மண்ணைக் கரையிலே கொட்டி விட்டு உடனே மறைந்தார்களார்.

உயிர்க்குயிராகிய சிவபெருமான் மேல் பட்ட அவ்விதி தழும்பானது பாண் டியன்மேலும், அவனுடைய மனைவியர் மேலும், மந்திரிமார் மேலும், இராசகுமார், அனைத்து ஜீவராசிகள் மேலும் பட்டது. குரியன் முதலான கிரகங்கள், நட்சத்திரங்கள், புதகணங்கள், வேதங்கள், தேவர்கள் மேலும் பட்டது.

சோமசுந்தரக்கடவுள், எல்லாவயிர்கள் கும் ஆதாரமாயுள்ளவர் தாழேயென்பதையும், பக்தி வலையிற் படுவர் என்பதையும் காட்டும் பொருட்டும், ஒரு கூடை மண்ணைக் கொட்டுக் கரையை உயரச் செய்தும் மறைந்தருளி யமை கண்டு அரசனும் ஏவலாளர்களும் வந்தியிடம் போனார்கள். “நான் அனுப்பிய கூலியாள் என்ன செய்தானோ? என்ன நடக்குமோ?” என்று சோமசுந்தரக்கடவுளை நினைந்து அழுதுகொண்டிருந்த வந்தியிடம் வந்த சிவகணங்கள் “அன்னே வருக” என அழைத்துத் தேவ விமானத்திலேற்று, தேவர்

கள் பூமழை பொழியவும், வேதங்கள் ஒலிக்கவும், துந்துபி முழங்கவும் சிவலோகத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டு போனார்கள்.

சோமசுந்தரக் கடவுள் ஆகாயத்திலே அசரியாய்த் தோன்றி, “செங்கோல் வழுவாத பாண்டியனே! உனது பொருள்களைல்லாம் தரும் வழியில் வந்தவை. அவை வாதவூர் னால் நமக்கும் நம் அப்பகளுக்கும் கொடுக் கப்பட்டன. அவனை நீ வருத்தினாய் அதனால் காட்டிலுள்ள நரிகளையெல்லாம் குதிரை களாக்கித் தந்தோம். அன்றிரவே அவை அனைத்தும் மீண்டும் நரிகளாகி ஒடிப்போயின. அதேத் நாளும் நீ அவனைத் துன்பப்படுத் தினாய். அது பொறுக்கமாட்டாமல் வைகை யைப் பெருகச் செய்து, வந்தியிடத்திலே பிட்டு வாங்கியுண்டு, அவனுக்குக் கூலியாளாகப் போய், அடிப்பட்டு, மண்கொட்டிக் கரையை உயரச் செய்து, அவனது துன்பத்தையும் தீர்த்து எம்முலகிற் சேர்த்தோம். இவையெல்லாம் அந்த வாதவூர் பொருட்டு செய்தோம். அவனது செய்கைகளை நீ அறியாய். அவனது விருப்பப்படியே அவனைப் போகவிடுத்து, நீயும் அவ்வழியே நடந்து பூரண ஆயுளுடையனாய் நிறைந்த செல்வத்தோடு வாழுவாயாக” என அனைவரும் கேட்கும் வண்ணம் அருளிச் செய்தார். பாண்டியராசன் அச்சமும் அதிசயமும் ஆனந்தமும் அடைந்து வாதவூரரைத் தேடிச் சென்று விழுந்து வணங்கி தான் செய்த தவறுகளுக்காக மன்னித்து மீண்டும் மக்களைக் காக்கும் பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொள்ள மாறும் வேண்டினான். இந்த வேண்டுதலை மறுதலித்த வாதவூர், “எனது பற்றுக்கள் அனைத்தையும் நீக்கி பாசமறுத்து எனை ஆட்கொண்ட பரம்பொருள் என்னைச் சிதம்பரத் துக்கு வருமாறு அழைத்துள்ளார். என்னைச் செல்ல விடுக” எனக்கூறி விடைபெற்றுப் பற்பட்டார். பாண்டியராசன் தொடர்ந்துபோய் அவரது காலில் விழுந்து வணங்கி நமஸ்கரித்து விடைபெற்றுத் திரும்பினான். சோமசுந்தரக் கடவுள் சந்நிதானம் சென்று வணங்கித் திருப்பணிகள் பலவும் செய்யிக்கு

இன்றையிடம் புரூபா அவிதூரா எனால் நல் வாட்சி செய்து கொண்டிருக்கான் அரிமிருதை பாண்டியன். “ஏழாக்கள்” என்கின்ற புத்திரவை பேற்றி. அதைக்கு முழுத்திட அருமிளையைப் போடுத்து, முழுமல்லது மூடு அச்சி நிச்ச சிவபேந்மாணுடைய உறவுவாட்களைப்படிட்டதான்.

மதுளாபிளிக்ரம் புத்திட வாதவூர் பல திருத்தலங்களையும் உரிமித்துக்கொண்டு, இருந்தில் சீதம்பரமூர்தி அனாந்த நடனம் செய்கின்ற பாந்தமங்குக் கண்டு அந்தரை செய்து மனைக்கின்றது. ஆத்தாடி “கிழுவாசகம்” அருளிச் செய்து அங்கேயிருக்கிறார். சமீ மன்றத்திலுள்ள புத்திரவை கிளர் சிதம்பரம் வழிபு

தில்லை முனையிருவரை வாது சேப்புப்பட கேட்டார்கள். ஈராநாயகர் இம்மூல மூவாயிர வருடங்கு சொட்டுக்கூறினால் தோன்றி “வாது, குருஙனா அமைக்கு வாதில் வேல்வூநைள். இன் அவைகள் ‘ஊளிக்கவாரமன்’ என்றே அமையார்கள்” என்று அருளிச் சொந்தார். வாது, மாறாம் வருங்கை உருகு புத்தரை வாழில் வென்றாதுடன், பிறகுதோட்டு உணவுமாயிருந்த சொழுராசஞ்சுடைய மகளை உணவைத் தள்ள மையை நிர்மாணினார். பின்னும் விருக்காஸ் நிருவாசகம் பாதுத் துகித்து அதைக்கூறின்விய இருந்து சிவபேருமாறுவான் பாதிருவை நீண்ட நிடைந்தார்.

பிளவியு

ஒவ்வொரு என்ற இந்த அரிய குனம் அநீகருக்கு அமைவதீல்லை. பணியுள்ள மார்த்தாவுக்கு வாழ்வது அரிய குனம் அநீகருக்கு அமைவதீல்லை. தன்னில் இருந்தும் முயக்கின்றது. அங்கும் அமிர்ந்தர்களிடம் பணியுருவுக் கணர்கள்பால் தேவூபிக்கி கீழ்க்கும் அறிவு வெள்ளாதுமே நூய் முகர்ந்து கொள்ளலாம். பணிவத்துணல் ஒன்றும் நமக்கு இறவு வந்துவிடாது. அது நமது பெருமானையைப் புலப்படுத்தும். தலாக்கோலில் நாற்றத் துணைக்குத்தானே பெறுவதோ! காய்த்துப் பருத்துவி பயனுடைய முக்கிணை தாழ்ந்து இருக்கும். மாய், கனி இல்லாத விலையை உயர்ந்து நிற்கும். வந்துப் பேருமை? ஹாற்ற கிளாக்கா? உயர்ந்த விளைக்கா? என்னிட்பாரும்கள்.

கோத தரிசுவழ-

சுந்திரியான் மூலச்சீரம் மேற்கொண்டிருந்தும் நித்திய அன்னப்பூவிக்கும்

மற்றும் ஆச்சீரமக்களைவிடுமாத்தப்படும் சகல

சுமுகாயப் பாந்தங்களுக்கும் உதவியிய அநீக்குவோர்

கோத தரிசுவழ முக்கிணைப்படவு

www.sannithiyam.org

நக்திய வீணைப்பள்ளிக்கு கலையின் கோரி விபரம்

(விடைகள்)

சுவரமுத்து ரெஜியச்சுருட்டா		வல்லெட்டித்துறை	5000. 00
இராதாக்ருஷ்ணன் சந்திரனுமார்		தொல்பூரம் மேற்கு	3000. 00
கெங்காறுவி	இனுவில்	(கண்டா)	4000. 00
சத்துந் நடராசா		வெள்ளாவத்தை	5000. 00
சுப்பையா முத்துவீரங்கம்	தில்லையாம்பாதி	கோண்டாவில்	15000. 00
சௌஷி சுறுறுப்பவர் சுதாஷமா		காவெட்டி	2200. 00
அ. வெறும்மெயிலூம்		உடுப்பிட்டி	10000. 00
வே. செல்வைச்சி		உடுப்பிட்டி	5000. 00
பிரியாமி உனைவகம்		கண்ணாகம்	4முடை அரிசி
செல்வநாதன் ஜுலுப்பம்		அங்காய	5000. 00
த. தீர்மாஸன்		நாயன்மார்க்ட்	1முடை அரிசி
த. ச. ருத்தரா	கல்விஸ்டீ	புலீஸலி	10000. 00
சி. செல்வநாயகா		இனமயாணக் கடக்கு	1000. 00
செல்லம்மா		புலீஸலி தெற்கு	1000. 00
செல்வி ஜூனீ இராமகிருஷ்ணா இலங்கை வங்கி நெல்லியடி		புலீஸலி	1000. 00
ந. சௌந்தலாதீஷி	யாக்கரை	கருவெட்டி	7000. 00
ஒ. தனஞ்சயன்		இனமயாணக் கடக்கு	3000. 00
திவ்விய ஜீனனசங்கம்		சாவகர்சீரி	3000. 00
ந. ரெஜியாட்டினாராஜா		இளவாலை	5000. 00
த. முருகீசு	தும்பகளா	பருத்தித்துறை	5000. 00
மணோகாரன் ராத்கா			1முடை அரிசி
திரு பிவ்யாலசுந்தரம்		வல்லெட்டி	1முடை அரிசி
ஒ. எங்கந்தபாடு	H.N.B.	நெங்கலியடி	5000. 00
ஓ. அரகராசா		நாகரியக்கப்பில்	15000. 00
த. பாரிவதிப்பிள்ளை		நீவேலி	10000. 00
நாயனிங்கம் முருங்கையா		அளவைடி	1முடை அரிசி 10000. 00
ந. நடைசன் துஞ்சபம்		கொழும்பு	5000. 00
மு. ரவிந்திரன்		கவிள்	5000. 00
மா. தங்கவேலி	போந்திருப்பட்டி	பருத்தித்துறை	5000. 00
பேருகா மோட்டார்ஸ்		நெஞ்சியடி	1முடை அரிசி
க. மங்கலேஸ்வரன்		கொழும்பு-13	12000. 00
க. யோகாந்தினாம்		கொழும்பு	1000. 00
கலைநிதி ட. முராப்கந்தன்		கொழும்பு	1000. 00
K.V. துரைசாமி		மபிலிட்டி	1000. 00

நடவடிக்கை விதம் போன்ற அமைப்புகள் மற்றும் சட்டத்தின் போன்ற அமைப்புகள்

		மதுமூல்
T. ஸ்ரீதரன்	ஸண்டன்	3000. 00
திருமதி திருத்தேவி	வல்வெட்டித்துறை	1000. 00
ரஞ்சினி	புகையிரத நிலையவீதி கோண்டாவில்	500. 00
சிவசண்முகநாதன் லிங்கேஸ்வரி சுதுமலை வடக்கு மாணிப்பாய்		2முடை அரிசி
N. சண்முகநாதன்	இனுவில்	10000. 00
க. சேதுப்பிள்ளை	மண்டிர்	500. 00
ஆழ்வார் சுரேந்திரன்	கன்டா	3000. 00
பத்மலோஜினி புஸ்பராசா	கல்வியங்காடு	5000. 00
ச. ஜெயதாசன்	செந்தாவளவு	500. 00
செல்வராணி நினைவு	இருபாலை	1000. 00
க. உருத்திரேஸ்வரன்	செட்டித்தெரு நல்லூர்	1000. 00
சண்முகரெரத்தினம் கணேந்திரன்		3000. 00
அமாகுதுரை பூரணம்குடும்பம் சிவக்கொமுந்துமூலம் ஸண்டன்		10000. 00
சுதாகரன் ஞானகி	நல்லூர்	1முடை அரிசி 500. 00
ஜெயராசா நிஷாந்தருபி	நெடுங்காடு காரைநகர்	5000. 00
S. சுரேந்திரன்	கோண்டாவில் மேற்கு	5000. 00
ஆறு திருமுருகன்மூலம் குண்டுமணி ஆசிரியர் உடுவில்		10000. 00
சிவழுமி நிறுவனம்	கோண்டாவில்	10000. 00
சுப்பிரமணியம் பத்மநாதன்	மலேசியா	5000. 00
S. சிவாஜினி	உடுப்பிட்டி	2000. 00
அரியரெத்தினம் கர்னன்	கன்டா	2000. 00
இராசரெத்தினம் இராஜராகுலன்	சண்ணாகம்	3000. 00
பிரவீனா ஈசன்	சங்கானை	1000. 00
கிஷானா ஈசன்	சங்கானை	1000. 00
நிமலன் சுந்தரமூர்த்தி	சாவகச்சேரி	2000. 00
தில்லைநடராஜன்	சாவகச்சேரி	3000. 00
நாகேந்திரம் முகுந்தன்	கரவெட்டி	10000. 00
அ. நவஜீவன்	கன்டா	20000. 00
கந்தையா சுப்பிரமணியம் குடும்பம் } சிவன்வீதி உரும்பராய்		பூட்டி அரிசி
குணசிங்கம் குடும்பம் }		
R. கரிகரன்	கொழும்பு	1000. 00
ந. தங்கராசா சட்டத்தரணி சாரையாடி	புலோலி	2000. 00
சுவாமி குருபக்தானந்தா (சிவானந்தா ஆச்சிரிமம்) மலேசியா		7100. 00
ம.க. ஸ்ரீதரன் இளை. கணக்காளர்	சண்ணாகம்	1000. 00
பாலசேகரம் ஜெயதேவி	சண்டுக்குளி	15000. 00
பா. அன்னஞானம்	பண்ணாகம் தெற்கு	1000. 00
V. முருகவேள் (மருத்துவசேவைக்கு) நெடியகாடு	வல்வெட்டித்துறை	10000. 00
மா. நடராசா கரந்தன்	நீவேலி	5000. 00
திரு கிருஷ்ணபிள்ளை	பிரான்ஸ்	20000. 00

(தொடரும்....)

இந்துக் கவிஞர்களுக்கான உண்மொத்தம் தீக்டூபார்த்தங்கள்

திரு. ச. விஜய் அவைக்கு

இஷ்வர ! பன்பாட்டின் பிரதான சூழக விளங்குதலு கலை கலை ஓர் ஆஸ்யிக சாதனம் சப்யத்துடனும் தத்துவந்து-ஆம் நேருக்களானதாகக் காணப்படுகின்றது. இந்துசமயத்தின் தத்துவக் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும் விதத்திலே கலைக்கொள்கொள்கள் அனைந்துள்ளன.

முன் என்ற வா மேற்பி சோல்லில் திருந்து பிறந்ததே கலை கலை என்பதும் அகராத்யில் வெவ்வேறு பொருள்கள் கொள்ளப்பட்டிரும் ‘சிறப்பு வகைபான செபாந்திரும்’ என்ப பொருள் கொள்ள முடிகின்றது. இந்த செபாந்திரும் மனிதச் செயற்பாடுகள் காரணமாகப் படைக்கப்படுகின்றன.

கலைகளுமூடபா! என்னவிடகை அறுபத்துநான்கு என்கு எழியுள்ளோர்களுக்கு கருத்து-ஆப கலைகள் அறுபத்துநான்கு’ என்றார் கம்பர். ‘அழறு எனிச்செவப் புலப்படிம் வகையில் மோடி செப்பட்டு கலைக்கலை கவிஞர்களுக்கு எனக் கொள்வது மரபு’ என ஏ.ஏ.ஏ. சிருஷ்டவேணி குரிசிடுவின்றும். இந்த வகையில் கட்டம், சிறப்பு, ஒயிபால், நடவடிக்கை, இலக்கியம் ஆகிய வழும் கவிஞர்களுக்களைக் கொள்ள இருக்கின்றன. இவை ஏழும் அழகை வெளிப்படுத்துவதை கொண்டனால்.

‘கலை என்கு உணர்வின் வெளிப்பாடு. அது உணர்வும் வெளிப்புத்துவமுடன் பிறந்தும் அங்குவர்களை ஊட்ட விரைவு’ என்று கலை புற்றி பால்ஸ்டோப் வெளிப்படுத்திய கருங்கூடு ஆகும்.

“கலை மருத்தின் உறைவிடம். அங்கின் பிறப்பி ம். இன்பம் அதன் பயன் தன்னிலை பழுவாங்கலை நிறைந்த இந்த உலகவிட்டு வேறொர் உலகிற்கு அனுரத்துச் செல்ல வில்லது கலை.” எங்கிலார் இரவிச்சிரநாத் தாங்கி.

கலை என்பது நிலைத்திருப்பதின்கை. அது சதா வளர்ந்து செல்லக்கூடியது. எவ்வளவு முராம் சீற்றுவை வளம் இருக்கிறதோ அங்குவாவு தாம் அது வளர்ந்து செல்லும். இந்த வகைப்பில் சுயம் அனுபவம் கலை அனுபவம் ஆகிப் பிரவன்னையும் ஒரே அனுபவங்களிற்குக் கொடுக்கப்பட்ட இரட்டைப் பெயர்களாகவே கொள்ளலாம்.

கவிஞர்களைகளில் நிலைக்களாகத் திருக்கொலிங்கள் விளங்குகின்றன. இங்கு இடமிழும் முக்கிய நியநிற வழிபாடுகும். வழிபாட்டிற்காக உள்ள நிறுவராங்கள் முதல் யூரிகாப்டி பெற்றுள்ளதை வரை கலைத்துவம் பேசுப்பதுக்கிண்டு. இந்துக்களின் வாழ்வியலில் வகைகளான பிறப்பு கலைகள் யாவும் தத்துவரிந்துரை கொண்டனாயாகவே அனைந்துள்ளன. நடவடிக்கைகளை

மௌத்தால் நிலைப்படை உறுப்புகளின் துணைப்புடன் ஓர் ஒருங்கு முறையில் கருத்தை வெளிப்படுத்தும் ஸ்ரவாறு அனைப்பது நடவடிக்கைகளுக்குத்து. கலைமாறங்க காத்து. வெறிவாட்டி பற்றி. செப்தியன் ஈக்க இலக்கியங்களில் உள்ளன. பல்லவர் காலத்தில் குழு நடவடிக்கை சிறப்புற்று இருந்தது.

“வல்வங்க மடவாகள் நடமாட முழுவதிர மலையென்று அங்கீச்.

விளைந்தி அலைந்து மரமின்றி முக்கில் பார்க்கும் திருக்கோயாடே”

என்பது சுவந்தரது தேவாரம்.

இங்கு கூட்டு நடன வழிபாடு இடம்பெறுவதை இந்தியாக்களிற்கு கூந்தரும் இந்தக்கைய அனுாவஸ் ஒன்றைப்பற்றிப் பாடுகின்றார்.

“முழுவயம் அநீர மடயாறி ஆடும்பதி அங்கீலாந்துவைபாடே”

மலீனானாம் இலையினானாம் மானசீகமாக இலைவனை வழிபடுவதைப் போன்று நடவடிக்கை வழிபாட்டியற்கான ஒரு வழியாகக் கொள்கிறார்கள்.

“ஆடுகின்றினை காத்துப் பான் கழற்று அங்கீலை” என்பது மனிஷரையுடைய பாடல்.

காந்தர் தடுத்தாட்கொள்ளப்பட்டபின்னர் தலையாத்தினர் சௌக்கின்றார். சிதம்பரத்தை அன்ன நடவு கலைஞரை மரிசுவது ஆவண்டு நடவடிக்கையில்லை நுபாசப் பெருமானங்கள் தரிசிக்கின்றார். நுபாசப் பெருமானின் மூட்டு திருச்சொல்லத்தைத் தரிசிப்பதற்கு கன்ஸ்கிளை முதன்னால் கொள்கின்றார். கருவாங்கள் நூல்க்குவுள் விரிவை, முதல்கையை பெறுவதற்குத் துள்ளங்கள் முன்குவுள் காந்திக்கம் தனித்துவம் பெறுகின்றது.

இக்காட்டியை “நூல்குபெறுவிடும் கவனமினா கொள்ள” என்ப பெரியபானம் பேசுகின்றது.

“மானிடாப்ப பிறந்தது தன் முன்னினைப்பயனால் வந்த விளைவு” எனக் குறிகிறக்காரர் மூலத்தை இருநூலுக்குரை. இந்தக்கையைவர் மேஜ்டும் மனிதுப் பிறவி எடுக்க விரும்புகின்றார் என்றால் ஆடுந்ததனின் அடுதைக் கால்பந்தந்தாக.

“உல்லிரு, புருவழும் யோன்னை வெள்ளமிறு முனின் சிரிப்பு” என்று பாடியவர்

மனிதத்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மாநிலத்தே” என்று பாடுகின்றார்.

இலைவனைத்தைய ஆட்டத்திலோதான் அலைத்தும் ஆடுக்கிறான். இதனைத் திருமூல்,

காந்துவாம் ஆடுக் கதாசிவம் தூண்டை.

சித்தமும் ஆடுக் சிவகக்தி தாண்ட

யைத்த சுராமும் ஆடு யல்லியாட.

ாந்தனும் வூத்தனல் வூநாந்தக் கூத்தே என்று பாடுகின்றார்.

தற்குவருத்து மினையில் வாத்திரு நூல்மென் பாரும் கலையை ஆஸ்திராமில் விளம்புக்கைக் கால்கள்றான். நுபாடு வடிவம் சிவப்பிகமாகிய முதலி வழுவைக் குறிப்பித்தாரு சிவா. நூலினாச்சுவிடம் (பல்லத்தல்), நிதி (காந்தல்), அங்காரம் (லழித்தல்), இரோதானம் (மறைத்தல்), அநுஷ்சரிக்கம் (அருளான்) என்றும் இருப்பிரதாரிச்சுகளையும் முறையில் பிரான்மா, விளத்தும் சு-உத்திரின், மிகேளிவர்கள், கதாசிவம் என்றும் ஜவகை முத்தநங்களுடாகச் செய்கின்றார் எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இதனால் ஒ சிக்கு ஏந்திய காரம் கொடுத்தலையும், அங்கி வழியிய காரம் மேசங்களாத்துவமும், ஊன்றிய பாதம் மறைத்தலையும், தூக்கிய பாதம் அருள்ளையும் குறிப்பாக உண்ணம் விளக்க நூலாசர்ரியர் மகானாசக்கர் காந்தர் இதிரியிக்கின்றார்.

“தோற்றும் துழியதனுள் தோயும் தீநியமைப்பில்

சுங்கியிடும் அங்கீவிரேல் அங்காரம் - ஊற்றுவாம்

ஊற்று மல்லப்பத்ததில் உறும் திரோதம் முத்த

நாங்கு மனார் நாத்திரு நாகு”

காந்தகாலம்மையர் இலைவனின் கைலைக் காட்சியைக் கண்டார். இரவாத இன்ப அங்கை வேண்டுகின்றார். பிரான்மையைக் கேட்கார். மல்லிடும் பிறப்புகளிடேல் இலைவன் ஆரிடும் போது அவளையில் இந்தக் கேள்விடும் என வருட் கேட்கிறார். ஆக, இலைவனது

ஆகீலால் நரிசனம் இவற்றைத் தூக்கியப்படுவதற்குச் சம்மானம்.

அப்ரக்ஷஸ்வின் முக்கிய நகருத்தை உள்ளிழையப்படுவதற்குச் சம்மானம் அப்ரக்ஷஸ்வைக்கு முதன்மை கொடுத்தவர். மற்றவர்களுக்கில் இந்நட்டமுறை அருமி எட்டது. ஆயிரும் கோடியீர்கள் மற்றும் கோடியீர்க்கத் திருவிழாக்களில் போது சனா முனையில் தமில்காரர்கள் புதநாட்டியம் இன்றும் ஹெவில்யாளிக் குப்பட்டுக்கிட்டது.

பூரை முனைகளினின்போது ஆக்காரியர் கட்டும் முதலிலையும் பரத முதலிரைகளுக்கு நிராகரவை. எனவே அப்ரக்ஷஸ் இவற்றங்களுத்தைத் தன்னுள்ளே போத்ததும் இவற்றைகிணாக ஜம்பியெடுத்தும் சக்திபைபத் தன்னுள்ளே கொண்டும் விளங்குவின்றது.

இலைக்கணவை:

முனைகளைக்கார்ந்துள்ள உள்ள புதாபூபகள் பற்றி விவரம் தாமிரத்திர புராணம் ஒரு கணவையக் கூருக்கிறது. வர்த்த எனது அரசனும் மார்க்கண்டிய முனிவரும் உறவுபாடுகளினால்.

இறைவனைத் திருவழும்கோவத்திலே வரி! எனிருப்பிய அரசன் முனிவரை அனுதித் தனக்குச் சாஸ்தரிய விதியை இறைவனின் பழமம் அமைக்கும் கணவையைப் படித்துமாறு கேட்டான். அதற்கு முனிவர் பாட்டுக் கணவையை அறிவதற்கு ஒனியக் கணவையைப்பற்றி அறிவது வகுசியம் எனக் கூறினார். எனவே இவியக் கணவையைப் பற்றியிருப்பதுமாறு, வினாக்களாறு அரசன் கேட்டான். அதற்கு முனிவர் ஆணக்களைப் பற்றிய அறிவின்றி ஒனியக் கணவையை அறியக்கூடியானு என்றார். இத அவன் அரசன் ஆணக் கணவைப் பற்றிய அறிவைத் தனக்குப் பயிற்றுவத்தும் ஏதும் கேட்டான். முனிவர், தான் வாத்தியக் கணவைப் பற்றிய அரிவின்றி நடனக்கலை பற்றி விளங்கிக் கொள்ள முடியாது என்றார். மன்னால் இறைவன், தனக்குத் தாங்குமாறு கூட்க வாய்ப்பாட்டு இலைக்கணவை பின்னை அறிந்துவானே என்னாற்றுபும் அறிந்துவானின்றான் என்றார். இங்கு கணவைகள் ஒன்றான் ஒன்று தொட்புப்படுவதைக் கணக்கின்றோம். கணவைகளுக்கு இலைக்கணவை அதிக முக்கியத்துவப்படுத்தப்படுவதையும் கணக்கின்றோம்.

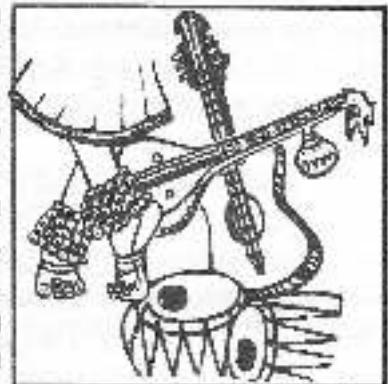
இறைவன்பேரு அனுபவ கொடுத்து. கந்தரனாந் தடுத்தாடுகாள்ள வந்த சவபிரான் “அங்குணவை பாட்டோதும் ஆதாரம் மன்னில்லை நம்மைச் சொற்றுமிழ்பாடு” என்று வரினார்.

நால் வேதங்களுள்ள சாமலேதும் இலைப்பாடல்களாக அமைக்குவதை. இறைவன் சாமகாளப் பரியன் எனப் போற்றுப்படுகிறான்.

நாபாணங்களும் ஆயுங்கார்களும் இலைப்பாட்களைப் பாடி இறைவனைப் புகழ்ந்தனர். திருநூளைச்சுபந்தர் “நானும் இன்னிசைபால் தமிழ் பாட்டும் நூளைச்சுபந்தர்” என கருதுரால் புகழப்பட்டார். ஞானசுபந்தரது 4181 பாடல்களுள் 23 இலைப்பாட்கள் துடிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

இறைவனே இலைவழியைப் பணம் யொன்றாப்பட்ட காருவெற்றால் மந்திரிக்கன் இலையார் எனக்கூட்டன. அமிர்தோலை வைக்கக் குடும்பங்களைக்கணக்கள் கணக்கியாள்ள வேகம்பூர் எனப் பேசுபவர்கள் இறைக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் இது குறித்துச் சட்டம் கூடி இயற்றப்பட்டுள்ளது. மூன்று வேதங்களுக்கு உள்ள குறித்த இலை ஒழிவுக்குச் சம்மதபாக தமிழில், அதிலை உறுவாகக் குழிப்பாது என வேதவிற்பனாகள் குழிப்படுகிறான்.

பெரிய பூஜைத்தில் இடப்பெறும் அனுமாயநாயனார் யநு குலத்துவர். புல்சாம்துநூல் வாசித்து இறைகழல் சேர்கிறார்.

சாதி மரபுவளை உடைக்கக் கூடிய அழற்றுக்கு இலங்கக்கு உண்டு. பல்லவர் காலத்தில் திருநூலா சம்பந்தரது பால்களுமிது திருநீலங்கள் என்கிற பாணி பாற்ற வல்லித்தார். பாணி குலத்துவர் ஆணாலும் நூயனாருடன் ஒலைத்திருவுளி பிரவேவிட்டு யாழ் பிழுவாஞ்சளார். ஆக, ஆலயப் பிரவேசக் சம்தநுவம் அன்று இட மற்று இலை வழிகோலியிருக்கின்றன.

அப்பாலை, கழக்கு, பொன்றால்கள், பேர்ஜகங்களும் என்னும் மாலரிக் கிளையாட்டுக்களில் கூட இலை முக்கியத்துவம் பெற்றுக்கொண்டது.

ஒளியக் கலை:

"வாரி இருந்தால்தான் சீதநிரம் வருறயனம்" என்பது பழையாறி விதி. கவர்களிலோவிட சிற்றிரம் வருறப்பட்டது என்ற செய்தியைக் குறிப்பிடுகின்றது. காலங்களில் சூரிய ரூபத்தில் இருந்த அன்றாணத்தில் பேண்யானையும் புனிதவதாகப் பாலை செட்டுவளை தோங்கியது. பிஸ்ளையார், விழாயகப் பெறுவான் ஒவியக் கலையின் போல்வர்.

கதாகாமத்தில் ஒளியக் கலைக்கு முதன்மை வழங்கி திருப்புக் கலையின் வருறப்பட்ட முருகன் பிருக்கோலத்துறையை வழிப்படுகின்றோம்.

வீடு வழிபாட்டில் ஒளியக் கலையின் ஊராகவில் இன்றாலைக்கூடத்திரிக்கொண்டிரோம். ஆலயங்களிலும் ஒளியக் கலை சீறப்படு வெற்று விளாக்குகின்றது.

இறைத்திருவுருவங்களைப் பசுசை குந்தும் செயற்பாடும் ஒரு வகையில் ஒவியக் கலையிலே அமைகின்றது.

சிறுப்புக்கலை:

சிறுப்பிற்கு மாுயம் அன்று பிரதிமை என்ற பெபர்களும் உள்ளன. சிறுப்புக் கலையில் வல்லுக்கலையிலே சிறு தாது சிறுப்பிற்கள் ஊராக ஓர் ஆண் சக்தித் தொட்டியை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சூரியவு சக்தியியாடு சிறுப்புக்கலையை இலங்கக்கின்றார்.

உருவும் இல்லாத கடவுளுக்கு முழுமையான உருவத் தாதுக் கொடுக்க நம்முனினார் விருப்பமில்லை. முஞ்சகலைக் குரிக்கும் அடையாளமாக வோன்யத்தை வைந்து வழி ப்பார்கள். விவரங்கள் குரிக்கும் அடையாளாக்கி திருதலத்துறை வைந்து விளைவு எனக் குரிக்கும் அடையாளமாக சக்கரத்தையும் வைந்து வழிப்பான். காலப்பிரகாரில் இன்றாலைக்கு உருவும் கற்கின்றனர். மனிதக் கொலத்துறை மனிதக்கிப்பிருந்து சுற்று வேறுபடும் வகையில் ஆந்தைகள் கூடுதல் ஆயுதங்கள் கூடுதல் இறைவன் திருவருங்கள் அமையுத்தன.

மடவளரின் பல்லேறு தொழிற்பாடுகளைப் பயன்படுத்தும் ஆண்மாக்களுக்கும் இடையே நான் தோற்புவளையும் வளக்கப் பல்லேறு குறிப்புகள் பயன்படுத்தப்பட்டன.

தெய்வ வடிவங்கள் சாந்திகம், இராஜசம், தாமாம் என்ற முக்குண இயல்புகளுக்கு ஏற்பாடு வடிக்கப்பட்டன. சக்திபிற் திருவுருக்களுள் சுற்றுவியை சாந்திக் குண வெளிப் பாபாகவும் வளர்மியை திராஜுச் குண வெளிப்பாடாகவும் தூர்க்கையை தாமச குண வெளிப் பாபாகவும் அமைத்தனர். இள்ளீப் பயன்த்தில் மனிதனாக பழிவிலை உய்வுகிறது சிறுநக்கள் முவுக்கின்றன.

கட்டடக் கலை:

ஆவைங்கள் கட்டடக் கலைக்கு முதல்கமை வழங்கும் தாணக்களாக உள்ளன. தேசப்படம் ஒன்றின் மூலம் தேசத்தை அறிவுதைப் போல் ஆவைக் கட்டட கலைப்பைக் கொண்டு மன்ற அமைப்பை நம்புகிறோம் பதிவு செய்துவர். அவையை ஒன்றா நிடி நியாயத்திற்கும் மனிதன் ஒருவனுக்கு போன்றது என்க கொண்டனா. ஆவையை மூன்றாவை மனிதனின் சிரங்கம் குறிக்கின்றது. அந்த மன்றம் கழுத்து பகுதியையும் மகா மன்றம் மரபு பகுதியையும் தீர்ச்சு மன்றம் வயிர்களை பகுதியையும் ராஜகோபுரம் பாதுக்கலையையும் குறிக்கின்றது.

ஆவைக் கோபுரம் வான் நோக்கிக் குவர்த்து செல்வதாக அமைக்கப்படுகின்றது. இறைவனா நோக்கிய மனத்தின் குவிபத்தை இது குறித்துக் காட்டுகின்றது.

இலக்கியம், நாடகம்:

தன்ஸுத்திய உள்ளத்தில் எழும் கிளிக்கிகளை பிறுவினாருவன் உள்ளத்திலும் எழுமாறு வெய்வதற்கு மௌரியூக்கப் பயன்படும் சாதனம் இலக்கியம் மூதும். ஓருவன் தன்மூலமாக அழுபவத்தைக் கற்பணவில் எண்ணிப் பாந்து அதைச் சொற்கள் மூலம் செப்புள் நடையிரினா அன்றி உவருகைப்பிளோ பிழை உள்ளத்தில் செருமாறு அழுபடக் கூம்புவு இலக்கியம் ஆதும்.

வடமொழிக் கல்விதைப் பாரம்பரியத்தில் பறத். ஆஸந்த வந்தனர், அவிவாசுபுதி போன்றிருக்குச் சிறுபான கிடம் உண்டு இந்திப் பரிபல் காவியம் இருக்கைப்பல் வசுக்கப்படும். அவனை திருவத்தை காவியம் (நூட்கம்), சிருப காவியம் (நூடகம்) என்பனவே அமையாற்.

பொருசிரிப் ரஹரியன்னா இந்திப் அழுகியல் பழுகிடக் கருயித்து கல்விதைக்கு உபிடி எது? உடனாப் அமையும் விடயங்கள் எவ்வ என்பது பழுப்பு விளக்கம் யாவும் இந்து கத்தியுத்ததில் இப்பெறும் ஆக்மன், உடல் பழுப்பு என்கைக் காந்திக் தாக்கமில் எவக் குறிப்பிட்டுள்ளதாக கலாந்தி ஏ.என். கிருவுஷ்ணவேங்கி குறிப்பிடுகின்றார்.

இந்து சமய இலக்கியங்கள் பரம்பொருத்தும் ஆக்மனவுக்கும் இடைப்பிலுள்ள பொருத்தும் எடுத்தாள்களின்றன. எனவே இவை தேவைக்கூட்டத்தின்மை கொண்டவையாக உள்ளன. நாயல்மார்கன், ஆழ்வார்கள் பன்றத் திலக்கியங்கள் கங்கி என்றும் விளை பல அடிப்படைகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளன.

முடிவுகள்:

கலைகள் யாவும் மனத்கொள்ளக்களில் அடிப்படையிலே நூக்கப்படக் கூடியன், இக்கொள்ளக்கள் பல்வேறு தந்துவார்த்தங்களை வெளிக்காண்கினால், மனத்களைச் சிறுவடிக்கும் கலைஞரைப் போற்றுவதும் கடனாலும்.

தமிழ்நாடு மாநில பொறுப்பு வருமான பேரவை

நூலாக்கம் | சுதா மினாலை | தமிழ்நாடு அரசு

திரு. மா. சுதா மினாலை அவைகள்

1.1. சமயம் என்றால் என்ன?

ஒவ்வொரு உயர்நீர் நன்றாக வாழக்கூடிய போதிலே “இன்பம்” என்ற பொருளைப் போல்கொண்டிருக்கிறோம். ஏனென்றால் பொருளைக்காலை சொல்கிறோம் என்னால் இந்த முடிவான இலட்சியத்துக்கீர்த்தனைகளைக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த இன்பம் சிறுவின்பம். பேரின்பம் என இருவகைப்படும். சிறுவின்பமானது ஒரு வகையாக இருக்கிறார்களோ கொருங்களினால் ஒரு வகையாக இருக்கிறது. இலட்சியத்துக்கீர்த்தனைகளைப் பொருளைக்காலை உயிரின் பற்றைம் மாறுவதை நான்கும்புதையை ஆகையால் “சிறுவின்பம்” என்பதை மாறும் சபாவழுதைப்படி ஆகையால் பெருகவும், சிறுகவும், நிலைக்கவும். நினைவுத்திரவும் சிறுவின்பத்துக்கு இயல்பு உண்டு. ஆனால் பேரின்பமின் கடவுள் என்ற பொருள்கள் உயிர் பற்றிக்கொள்ளுவதை உண்டாலும் கடவுள் என்றும் மாறாததும் நினைவு புள்ளதும் என்னவற்றிற்கும் மேலானதும் ஆகையே பேரின்பத்தைக் கொடுப்பவர். ஆகையால் ஆவணுப் பற்றியவைகள் உண்டாலும் பேரின்பழும் அவ்வாறே இருக்கும். சிறுவின்பத்துக்குச் சாதனமாகவுள்ள அறிவைத் தருவன உலக அறிவியல் நூல்கள் (Science), பேரின்பத்துக்குச் சாதனமாகவுள்ள அறிவைத் தருவன மயநூல்கள். எனவே சமயத்தைப் பேரின்ப அறிவியல் எனலாம்.

1.2. கொசுசுமயம்-

மக்கள் தன்னம், பழக்கவழக்கங்கள், அறிவு, அனுபவ முதலிக்கவைக்கு குட்கவற்று சமயங்களும் பல உள்ளன. இவற்றுள் எல்லாவற்றிற்கும் சிறந்தும் மற்றுமல்லன சமயங்களையும் தன்னுள் ஏனிப்படிகள்போல் அடக்கியுள்ளதும் மிகுந்த பரிசுத்தம், அறிவு, ஒழுங்கும், பண்டி அழும், அங்கு அருள் முதலியவற்றை அங்கங்களாகக் கொள்ள பேரின்பழுத், தநுவதுமாகிய சமயம் “கொசுசுமயம்” எனப்படும். இதிலும் பல பிரிவுகள் உள்ளன. இவற்றுடியந்தூண்டும் தழுவிய கொசுசுமயமாதும். கைவும் என்றால் கொசுசுத்தாந்த அடிப்படையில் “சிவனை வழிப்படி பேரின்பம் பெறுவது” ஆகும்.

1.3. கைவுத்துள்ள அடிப்படை-

வை சித்தாந்தத்தின் அடிப்படையான கொள்கை ஒன்றே அதை ஒரே வாக்கிப்பத்தில் சொல்லினிடமிருப்பது ஆகும். அதிலும் அந்தமும் இல்லாத பொருள்களான கடவுள் (பதி) உயிர் (பசு) உலகம் (பாசம்) என்ற முறைகளுள் உயிர் தன்னால் இயல்பாகக் கட்டிப் பின்னத்துள்ள மாற்றியிருந்து கடவுளின் திருவுக்களைத் துணையாகக் கொள்ள விடுபட்டு கடவுளின் திருவுடலில் பேரின்பத்தை அடிடதும் என்பதுமான் வரவு சீத்தாந்தந்தின் அடிப்படையான உணவும். இவ் அரியனின்மையை விளக்குவதற்காகவே ஆயிர்க்கணக்கான விபர உணவுகளை ஏற்பட வேண்டும். இவ்விவரம் உணவுகளைக் காண்போய்க்

1.4. முப்பொருளுநல்களைம்-

அன்றா சுராமங்களிலிருந்துள்ள எல்லாப் பொருள்களையும் முன்று பிரிவுக்குள் அடக்கி விடலோம். அப்பிரிவுகள் பதி (குவுள்), பசு (உயிர்கள்) பாசம் (உலக மலங்கள்) என்றன.

இம்முன்று பொருட்களான பதி, பசு, பாசம் என்பன சைவசித்தாந்தத்தின் முக்கியமான-முடிவான உண்மையாகும்.

1.5. கடவுளி:-

கடவுள் சைவக்கொள்கையின்படி 1) எண்குணனாகவும் 2) நீர்க்குணனாகவும் விளங்குகிறார். எண்குணனாக உள்ளவராகவும், விழகில் தீயைப்போலவும், எள்ளில் எண்ணெய்ப்போலவும் இருக்கிறார்.

நிர்க்குணன் உருவம் தொழில், குணம் முதலியவற்றில் எவையுமின்றி எல்லாவற்றிற்கும் பழம்பாக நிற்கிறார். உயிர்கள் முதன்முதலாக எண்குணக்கடவுளின் இலக்கணத்தையறிந்து வழிபட்ட பிறகே நிர்க்குணக் கடவுளையாறிய வேண்டும்.

1.6. கடவுளின் எண்கணங்களும் அந்தெழுப்பில்களும்:-

கடவுளின் எண்குணங்களானவை: 1) தன்வயத்தன் ஆதல் 2) தூய உடம்பினனாதல் 3) இயற்கை உணர்வினனாதல் 4) முற்றுமுணர்தல் 5) இயல்பாகவே பாசங்களிலிருந்து நீங்குதல் 6) பேருள் உடைமை 7) முடிலில் ஆற்றலுடைமை 8) வரம்பில் இன்புமுடைமை என்பனவாகும். இக்குணங்களையுடைய கடவுள்தான் உலகத்துக்கு நாயகனாக இருக்கிறார். உயிர்களுக்கு தலைவனாக விளங்குகிறார். எல்லாத் தொழில்களையும் நடத்துபவர் இவரே. இவரது தொழில் ஜந்து வகைப்படும். இவை சிருஷ்டி ஸ்திதி சம்ஹாரம் திரும்பாயும் அனுக்ரஹம் என்பன. இத்தொழில்களை நடத்த இவருக்கு இச்சை, கிரியை, ஞானம் என்படும் மூன்று வகையான சக்திகள் துணைசெய்கின்றன. உலகத்தில் கடவுள் சக்தியோடு பிரிக்கமுடியாத தன்மையாகக் கலந்து தொழில் செய்கிறார். சக்தியோடு கலந்த சிவக்கடவுளே கோயில்களில் சிவவிளங்க உருவமாக வணங்கப்படுகிறார். மேலும் சைவம் கூறுவது என்னவென்றால், சூக்ஷ்மமாக உள்ள பொருளிலிருந்து ஸ்தாலமான உலகத்தை வருவிப்பது சிருஷ்டி என்றும், அவ்வாறே ஸ்தாலத்தைப் பிரித்து சூக்ஷ்மத்துள்ள அடக்குவதுதான் சம்ஹாரம் ஆகும்.

1.7. சீவத்தின் இயல்பு:-

நாம் உலகத்தோடு தொடர்பு வைத்துள்ளவரை இந்த உலகத்தோடு தொடர்புடைய எண்குணக்க கடவுளை வணங்க வேண்டும். நாம் உலகத்தொடர்பை விட்டால் உலகத் தொடர்பில்லாத நிர்க்குணக்க கடவுளை வழிபடலாம். இவ்வாறு எண்குணக்களையும் இவ்வாறு எண்குணமாகவும் நிர்க்குணமாகவும் கூறப்படும் கடவுளாக்குத்தான் சைவசமயம் “சிவம்” என்று பெயர் கொடுத்திருக்கிறது. இந்நிலைகட்குச் “சொருபநிலை, தடத்தநிலை” என்றும் பெயர். இவை ஒவ்வொன்றுக்கொவ்வொன்று மாறுபட்டது போலத் தோன்றுவதால் இவ்விரண்டு தன்மையிலும் நிற்கும் கடவுளை வர்ணிக்கும்போதும் ஒன்றோடொன்று மாறுபட்ட சொற்கள் அடுக்கடுக்காக வரும். உதாரணமாகக் கடவுளிலக்கணம் பற்றி சிவஞான சித்தியார் கூறும் முதற் குத்திரத்தின் கடைசிச் செய்யுள் வருமாறு:

“சிவன் அரூத்ராவும் அல்லன் சித்தினோடு அசித்தும் அல்லன் பவமுதல் தொழில்கள் ஒன்றும் பண்ணிடுவானும் அல்லன் தவமுதல் யோகபோகம் தரிப்பவன் அல்லன்தானே இவை பெற இயைந்தும் ஒன்றும் இயைந்திடா இயல்பினானே” என்று சிவபெருமானை வாரணீக்கிறது.

(கொட்டாம்....

காலைச்சாமி புரிய எம்.டி.

சௌத் திருக்கோவிற் கிரியை நெறி

ஊ. காவனாசாமி குருக்கள் அவைகள்

மீரிபாலைக்குரிய கைளாசநாதம் குருக்கள் அவர்களினால் விரிவாக ஏழத்திட்டங்கள், மொழுப் | ஸ்ரீ முத்து விநாயகர் கோவிற் சமையினரால் 1992இல் “சௌத் திருக்கோயிற் கைவெந்தி” எனும் வீரவான ஒரு புதியகூடம் ஜெளியிடப்பட்டது. கோவிற் கட்டுக் கணவையின் தோற்றும், வளர்ச்சி, கோயிலில் அனைடு, கோவிலைக் கட்டி எழுப்பிவேண்டிய தொறுட்கள், கோவிலைமைய்ப்பதற்கு வேண்டப்படும் நுண்ணுறிவு, கோயிற் கோபுரங்கள், பிரகாரங்கள், தூண்கள், தூண்களில் விளங்கும் சிறுக்கள், பஸ்தேறு இடங்களிலும் அனையும் ஒளியும்கள், கொடிமரம், கருவறையின் டட்சியில் விளங்கும் விமானங்கள், பரிவார முர்த்தங்களுக்கான கருவறைகள், மூவிழுப்பக்கங்கள், ஓகளங்கள், நோ, இலாச்சகருவிகள் எனப் பல்வேறு விடயங்களும் விரிவாக சிளக்கப்பட்டுள்ளது.

இதைவிட தினந்தோறும் நிகழம் ஏதநிய கிரியைகள், குறிப்பிட தினங்களில் மட்டும் விசேஷ காரணங்கோண்டு நிகழ்த்தப்படும் நூயித்துப்பக் கிரியைகள், பிரதிஷ்டை- சந்தோஷம் பிராயிச்சித்தம் வூகிய க்ரியை விபர க்கலை முதலில் உள்ளன.

முகவனர், கீர்த்தியகளின் புராநன் வர்ணாரை, இந்காச ப்ராணங்கள் கூறும் கிரியைகள், திருக்கோவில், திருவுருவங்கள், கிரியைகள், பரிவாரத் தெப்பவங்கள், விரியைகளில் உட்போருறும் உயர்நோக்கும் என எட்டுத் தாண்டருக்களில் விடயதாங்கள் 300 பக்கங்களில் விரிந்து செல்விற்கு. இந்த “போதமூலில்” சாதாரண பொதுமக்கள் முதல் கோவிற் குருக்கள் வரை அமையும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய குணந்தது அம்சங்களும் தேவியாக்கப்பட்டுள்ளது.

புதிகுகூட்டில் அழும்பத்துக்கேலேபே, ஒரு முழுப்பக்கத்தில் பேரிய ஏழத்தில் மேலே பயன்படும், மொழிபிழை அதன் கீழே, “ஆதாரமற்றது எழுதப்படவில்லை; நுதலாவது நூலாப்படவில்லை” எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதனையே நாழும் “தூண்ச்சுப்” வாசகர் கருக்கும் சமர்ப்பிக்கிறோம். “சௌத் திருக்கோயிற் கிரியைநெறி” எனும் இப் புத்தகத்தில் காணப்படும் தெரிவு செய்யப்பட்ட “முக்கிய பகுதிகள் மட்டும்” பகுதி பகுதிபாகத் தொரந்து ஜெளியாதும்.

குறிப்பிட்ட குறையான பூத்துருளி கதும்.

2011ஆம் ஆண்டு

நீண்டிதழியான் ஆசத்திமாந்திராவு

பேர்பூந்தொட்டி சுறுந்புவினாகுவிலி தொகுப்பு

07.01.2011 -வெள்ளி

எங்கூடு விக்தியாஶாலையில் கல்விகற்றும் செல்வி பாலேந்தின் நிதர்ஸ்ஸின் எழும் மாணவிக்கு துவிச்சக்கரவுண்டு, வழங்கப்பட்டது.

14.01.2011 -வெள்ளி

கழியுக்கூடதுச் சேர்ந்த ரவிந்தரன் கிழவாந்தி எழும் மாணவிக்கு கண் சீவிச்சைக்காக ரூபா 5000 வழங்கப்பட்டது.

30.01.2011 -ஞாயிறு

வாசாமி சி. பிரமாணந்தம் என்பவருக்கு பூத்துக்கண்ணா, வழங்கப்பட்டது.

30.01.2011 -ஞாயிறு

ஷஷாங்கால் பேற்று புக்தாகரச் சேர்ந்த சைகப்பிராவீயம் சரவிகா எழும் மாணவிக்கு துவிச்சக்கரவுண்டு, வழங்கப்பட்டது.

25.03.2011 -வெள்ளி

பாட்டாலைவின் சாவகச்சோஷயம் சேர்ந்தவரும் யா சொக்குவில் கீந்துக் கல்லூரியில் கல்விப்பிற்கும் மாணவி விவாணந்தம் அனுரா என்பவருக்கு துவிச்சக்கரவுண்டு, வழங்கப்பட்டது.

01.04.2011 -வெள்ளி

வல்லியும் புணோவெய்ச் சேர்ந்த தா. கிருட்டிவீ என்பவருக்கு சுயிதூரில் முயற்சிக்கு உதவியாக துவிச்சக்கரவுண்டு, வழங்கப்பட்டது.

01.04.2011 -வெள்ளி

யா புன்னாலைக்கட்டுவன் மகாவித்தியாஸ மாணவர்களுக்காக 32 புந்தகப்பைகள் வழங்கப்பட்டது.

20.05.2011 -வெள்ளி

புந்தார் விழக்கு குமாரமி விதீனாச் சேர்ந்தவரும் யா சௌநாம்கந்தா கல்லூரி மாணவியுமான நிலைாள நான்கூடும்பி என்பவருக்கு அன்றைய மனமாபிப் பெருளியூநன்னாவில் துவிச்சக்கரவுண்டு, வழங்கப்பட்டது.

26.08.2011

-வெள்ளி

கொற்றாவத்தை பூமகள் சனசமீக நிலைய பூமகள் மழலைகள் பூங்கா மாணவர் களுக்காக,

மாணவர் பரிசு	-40	பெற்றோர் பரிசு	-03
வீணாத உடை	-20	நடுவர் பரிசு	-03
பழைய மாணவர்	-03	என பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன.	
***	***	***	***

26.08.2011

-வெள்ளி

புதுவராஜர் கோவில் ஒழுங்கை பருத்தித்துறையைச் சேர்ந்த நடடேசமுதலி மிகுனா என்னும் மாணவிக்கு துவிச்சக்கரவண்டி வழங்கப்பட்டது.

***	***	***	***
-----	-----	-----	-----

26.08.2011

-வெள்ளி

பொலிகண்டியைச் சேர்ந்த எலிசிபெத் செபஸ்தியாம்பிள்ளை என்பவருக்கு முக்குக் கண்ணாடி வழங்கப்பட்டது.

***	***	***	***
-----	-----	-----	-----

30.09.2011

-வெள்ளி

தூளாய் பிள்ளையார் கோவிலை, அல்வாய் வடமேற்கு, திக்கத்தைச் சேர்ந்தவரும் யா மெதுடிஸ்து பெண்கள் உயர் கல்லூரியில் கல்வி பயிலும் மாணவியான இராகவன் நிவேந்திகா என்பவருக்குத் துவிச்சக்கரவண்டி வழங்கப்பட்டது.

***	***	***	***
-----	-----	-----	-----

14.10.2011

-வெள்ளி

ஏரசடி- தொண்டைமானாற்றில் அமைந்துள்ள கலைவாணி முன்பள்ளியில் கல்வி பயிலும் 52 மாணவர்களுக்காக, தண்ணீர்ப் போத்தல் முதலான பரிசுப்பொருட்கள் வழங்கப்பட்டன.

***	***	***	***
-----	-----	-----	-----

04.11.2011

-வெள்ளி

வடமராட்சி கீழ்க்கு மருதங்கேணி உதவி ஏரசாங்க அதிபர் பணிமனை இடாக நடத்தப்பட்ட சீறுவர்தன நிகழ்வுக்கான பரிசுப் பொருட்களாக 32 புத்தகப் பைகளும், அப்பியாசக் கொப்பிகளும் வழங்கப்பட்டன.

***	***	***	***
-----	-----	-----	-----

10.11.2011

-வெள்ளி

யா அல்வாய் சின்னத்தம்பி வித்தியாலய மாணவர்களுக்கான 270 கழுத்துப் பட்டிகள் வழங்கப்பட்டன.

பெரிய கழுத்துப்பட்டி -103			
---------------------------	--	--	--

சீறிய கழுத்துப்பட்டி -167			
---------------------------	--	--	--

***	***	***	***
-----	-----	-----	-----

25.11.2011

-வெள்ளி

கண்ணகம் யா ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியில் தரம் 9 இல் கல்வி பயிலும், சங்குவேலி வடக்கு மாணிப்பாயைச் சேர்ந்த செல்வன் சீவுகுமாரன் சஜீத்தன் எனும் மாணவனுக்கு துவிச்சக்கரவண்டி வழங்கப்பட்டது.

03.12.2011

-வெள்ளி

வல்லிவட்டித்துறை அ.மி.த.க. பாடசாலை மாணவர்களுக்கான பரிசுப்புவிழா வேளையில் பரிசுப் பொருட்களாக 50 புத்தகப்பைகள் வழங்கப்பட்டது.

11.12.2011

-ஞாயிறு

வல்லிவட்டித்துறை முன்பள்ளி கொத்தனீ மாணவர்களுக்கான பரிசுப்புவிழாவிற்காக 50 புத்தகப்பைகள் வழங்கப்பட்டது.

30.12.2011

-வெள்ளி

யாழிப்பாணம்- வேம்படி மகளிர் கல்லூரியில் தரம் 11இல் கல்வீகற்கும் கிராசதுரை டர்ஷிகா எனும் மாணவீக்கு துவிச்சக்கரவண்டி வழங்கப்பட்டது.

வறுமைக்கோட்டிற்குட்பட்ட 136 குடும்பங்களுக்குரிய நிவாரணம் மாதாந்தம் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

அதைவிடும்: குடும்ப உறுப்பினர்களின் கருத்திற்கொண்டு குடும்பம் ஒன்றிற்கு 7கிலோ ஓரீசி தொடக்கம் 15கிலோ ஓரீசிவரை.

பணம் ரூபா 200. 00 தொடக்கம் ரூபா 1500. 00 வரை வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

பல்கலை மாணவர்களுக்கான உதவி

29.01.2011 முதல் 07.12.2011 வரையிலான காலப்பகுதியில் புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ள பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் பெயரும் விபரமும் கீழே தரப்படுகிறது. ஒவ்வொரு மாதமும் குறித்த மாணவர்கள் அவரவர்கள் அண்மையில் உள்ள கிளங்கை வங்கிக் கிளைகளில் பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. ஜன. 2011க்கு முந்திய பல்கலை மாணவர்களின் உதவிப்பட்டியல் கிடில் காண்பிக்கப்படவில்லை.

பெயர்	தொகை	உறம்பிக்கப்பட்ட திகதி	பெறப்படும் வங்கி
சுரவணபவன் சாங்கீதா	1500/=	29- 01- 2011	இலங்கைவங்கி, திருநெல்வேலி
பத்மநாதன் கண்தூரி	2000/=	15- 02- 2011	இலங்கைவங்கி, திருகோணமலை
கந்தசாமி கலைமதி	2000/=	22- 02- 2011	இலங்கைவங்கி, மட்டக்களப்பு.
வி. செந்தூரன்	1500/=	10- 05- 2011	இலங்கைவங்கி, திருநெல்வேலி.
கிருஷ்ணசாமி கிருஷ்ணவேணி	2500/=	05- 06- 2011	இலங்கைவங்கி, திருநெல்வேலி.
வேலாயுதம் சுகிளா	2000/=	05- 06- 2011	இலங்கைவங்கி,
மனுவேற்பிள்ளை மேரிஷசந்தி	1500/=	05- 02- 2011	இலங்கைவங்கி, திருகோணமலை.
சித்திரவேல் அனுஸ்காந்	2000/=	25- 06- 2011	இலங்கைவங்கி, வாக்கரை.
நட்ராசா இன்பா	1500/=	05- 09- 2011	இலங்கைவங்கி, யாழ்ப்பாணம்.
தன்ராஜ் தனேஷ்	1500/=	05- 10- 2011	இலங்கைவங்கி, திருநெல்வேலி.
தேவதாஸ் நினுபனா	1500/=	04- 10- 2011	இலங்கைவங்கி, வல்வெப்பத்துறை.
கமலசிங்கம் காயத்திரி	2000/=	07- 12- 2011	இலங்கைவங்கி, பேராதனை.
வல்லிபுரம் வளர்மதி	1500/=	07- 12- 2011	இலங்கைவங்கி, யாழ்ப்பாணம்
மனோகரன் பிரசாத்	1500/=	05- 12- 2011	இலங்கைவங்கி, வல்வெப்பத்துறை.

2011இம் ஆண்டு வாசகர் போட்டிக்கான விடைகள்

மாதம்	பக்கம்
மாசி	41
தை	36
பங்குனி	19
தை	08
சீத்திரை	17
ஆடி	16
ஐப்பசீ	07
புரட்டாதி	15
மாசி	33
பங்குனி சட்ட தரும்	
பங்குனி	53
புரட்டாதி	03
வெகாசீ	07
ஆவணி	53
வெகாசீ	24
ஆவணி	07
வெகாசீ	40
அடிவேலி அரசுகேசரி பிள்ளையார் கோயில்	43
சீத்திரை	44
வெகாசீ	44
சீத்திரை	05
ஆணி	08
ஆணி	09
அடிவேலி	50
வயலூர் முருகன் ஆலயத்தில் பொய்யாக் கணபதி சந்தியில்	05

வினாக்கள் மற்றும் விடைகள்

பரிசு போட்டோர் விழாம்

1. தூத் பரிசு

ச. பல்ரதன்
வோப்புத்தீரை,
காவேரியம்.
கண்ணடி.

தென்னியூப் பிள்ளைக் கலைக்

2. தூத் பரிசு

நா. சோழனவள்ளாத
106/ 1. கலைஞர்,
காவேரியம்.

3. தூத் பரிசு

திருமதி கணேசயார் வோகேஸ்வரன்
“ஈன் வோ”
வாரிப்பிள்ளைக் கலைக்
காவேரியம்.

தூத்துக்குடி பரிசு விழாம் விடைகள்

1. சென்னி தூத்துக்குடி கலைகளை
“ஶாந்தி மணம்”

மொலிஸ்.
நூலாய் வி. கோர்த்,
அவைப்

2. S. விஜயலக்ஷ்மி

மோகாப்புமியா. சுந்தரி எந்,
ஏட்டுப்பீட்டு.

3. சென்னி வச. காமதிலி
தூத்து ஒழுங்கை,
வள்ளிவட்டுத்துறை.

4. ச. விஜயகுமார் கெள்ளி
நாக்கண்டிட்டி,
குடும்பம்.

5. அ. ஆவதீ
சிவக் விதி,
ஏந்தும்பால்.

6. சென்னி விசலிவராஜா குகரைகள்
நாக்குக் குதா’ ம். வட்டி சென்றீயங்கு
வட்டுக்கோட்டை.

7. சென்னி கிருஷ்ணபார் தூத்துக்குடி
பிரபாந்தம் ஒழுங்கை, வள்ளிவட்டுத்துறை,
ஏந்தும்பால்.

8. வ. சுதாமிகாலி
இல். 07. பழனிப் பிதி,
பெட்டகூட்டு.

9. சென்னி கணேசயாத்திரைகள்
மாணார்ஜிக
“ஆஹனி ஸுருதியா” மொலை வி. கத்,
மீ. காலம்.

10. திருமதி தயநிறி பாங்கந்தாம்
48/13. தூத் ஒழுங்கை,
பழுத்தித்துறை பிதி,
யாழ்ப்பாளை.

வாசகி போட்டியில் வெற்றியிடப்படுவாக்காளர் பரிசுகள்
மாசிமாத தூத்துக்குடி கலைகளில் போடு (24.02.2012) அந்த வழக்கம்படி.

மீன் பாங்கள் மாநில வாசகிகளுக்கு.

தழியுத் திருக்கோயில் வரிசை:

திருநெல்வேலி

அருள்மிகு நெல்லையப்பர் திருக்கோயில்

வல்வெட்டு அப்பான்னா அவர்கள்

நெல்லைச் சிறப்பு:

- * பழமையும் புதுமையும் கைகோர்த்து நிற்கும் நெல்லை.
- * பாளையக்காரர்களின் வீரமுழக்கம் எதிரொலிக்கும் நெல்லை.
- * சிந்தபுந்துறை, கொக்கு உறைகுளம் என்னும் தீந்தமிழ்ப் பெயர்களால் நெஞ்சைக் கவரும் நெல்லை.
- * கால் வைத்ததுமே மாவீரன் கட்டபொம்மனை நினைவுபடுத்தும் நெல்லை.

அமைவிடம்:

தாமரபரணி ஆற்றின் வடகரையிலும்- தென் கரையிலுமாக உள்ள திருநெல்வேலி பாளையங்கோட்டை என்னும் இரட்டை நகரங்களில், திருநெல்வேலியின் நடுநாயகமாக விளங்குகிறது நெல்லையப்பர் ஆலயம். மதுரையிலிருந்து கண்ணியாகுமரி நோக்கிய நெடுஞ்சாலையில் 151 கி.மீ தூரத்தில் திருநெல்வேலி உள்ளது. தமிழ்நாட்டின் தென்கோடியான கண்ணியாகுமரியிலிருந்து வந்தால் அதே நெடுஞ்சாலையில் 91 கி.மீ தூரத்தில் திருநெல்வேலி வருகிறது. திருச்செந்தார் முருகனைத் தரிசித்துப் பின்னர், திருவள்ளுவர் பாறை, விவேகானந்தர் பாறையினைப் பார்த்து வருபவர்கள்- திருநெல்வேலி சுசனைத் தரிசித்த பின்னர் குற்றாலம்- தென்காசி செல்வதே இலகுவான பிரயாணமாகும்.

இறைவனின் நெவேத்தியத்திற்காக “வேதசர்மா” எனும் பிராமணர் யாசித்துக் கொண்டு வந்த நெல்லை உலர்த்திவிட்டு ஆற்றில் இறங்கி நீராடிக்கொண்டிருந்தார். திமிரெனப் பெருமழை பெய்யவே, நெல்லை எடுத்துப் பத்திரப்படுத்த முடியாத பட்டர் துடிவந்து பார்த்தார் வேதசர்மா. நெவேத்தியத்திற்காக உலரப் போட்டிருந்த நெல் மட்டும் நணையவில்லை. அங்கு மட்டுமே மழை பெய்யவில்லை. நெல்லைச் சுற்றி வேலியிட்டுக் காத்ததனால் “நெல்லையப்பர்” என்றும் “நெல்வேலி நாதர்” என்றும் அன்றமுதல் அழைக்கப்பட்டார் சசன். ஊரும் திருநெல்வேலி ஆனது.

அம்மையும் அப்பனும்:

இறைவன்: நெல்லையப்பர், நெல்வேலி நாதர், வேணுவனநாதர்

இறைவி: காந்திமதியம்மை, வடிவுடையம்மை

தலமரம்: மூங்கில்

தீர்த்தம்: பொற்றாமறைக் குளம்

பதினான்கு ஏக்கர் நிலப்பரப்பில்; இரட்டைக்கோயில் அமைப்பில் இருக்கிறது காந்திமதியம்மை- நெல்லையப்பர் திருக்கோயில். தனிக்கோயில் என்று சொல்லுமாளிற்கு அம்பாள் சந்திதி பெரியதாக- நெல்லையப்பர் சந்திதிக்குத் தென்பற்மாகக் காணப்படுகிறது.

இரண்டு சந்திகளுமே கிழக்கு நோக்கியவை. சுவாமிக்கு நான்கு ராஜகோபாரங்களும், அம்பாளுக்கு ஒரு ராஜகோபாரமும் உள்ளன. சுவாமி கோயிலின் பிரதான கோபுரம் 1606இலும், அம்பாளது கோபுரம் 1626இலும் கட்டப்பட்டதாக வரலாற்றுக் குறிப்புத் தெரிவிக்கிறது. இரண்டு கோயில்களையும் இணைக்கும் நீளமான மண்டபம் “சங்கிலி மண்டபம்” எனப்படுகிறது.

“நெல்வேலியுறை செல்வர்தாமே”:

“நெல்வேலி கொண்ட நெடுமாறன்” எனச் சுந்தரரால் போற்றப்படுகின்ற “நின்ற சீ நெடுமாறன்” எனும் பாண்டிய மன்னனால் கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டில் திருப்பணி செய்யப்பட்டு இக்கோயில் பெரிதாகக் கட்டப்பட்டுள்ளது. நெடுமாறனுக்குப் பின்னரும் இப்பகுதியை ஆண்டு வந்த பல்வேறு மன்னர்களும் காலத்துக்குக் காலம் பல திருப்பணிகளையும் செய்துள்ளார்கள். திருஞானசம்பந்தரால் “திருநெல்வேலிப் பதிகம்” எனப் பெயர் குறித்து சிறப்பித்துப் பாடப்பட்ட பதிகத்தின் ஒவ்வொரு பாடலின் இறுதி வரியும் “திருநெல்வேலியுறை செல்வர்தாமே” என்று முடிவுதிலிருந்து பாண்டிய மன்னன் நின்றசீ நெடுமாறன் காலத்திற்கு முன்னரேயே இக்கோயில் பிரபஸ்யமாக இருந்தது தெளிவாகிறது.

வாத்திய மண்டபம்:

நெல்லையப்பர் கோயிலின் கிழக்கு வாசலே பிரதான நுழைவாயிலாகும். வாசல் முன்புறத்தில் இருமருங்கும் “கோயிற் கடைகள்” நிறைந்துள்ளன. நுழைவாயிலின் முன் மண்டபத்தின் இரு மருங்கிலும் மேல் விதானத்திலும் கேரளத்துப் பாணியிலான அழகிய அற்புதமான மரச்சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றினைவிட்டு பார்வையை அகற்றவே முடியவில்லை. கோபுர வாசலுடாக உள்ளே நுழைந்து விநாயகரையும்- மருகப்பெருமானையும் வணங்கிய பின் நால்வரையும், சேக்கிழார் பெருமானையும் தாசிக்கிறோம். அடுத்து, வாத்தியங்கள் இசைக்கப்படுகின்ற தனி மண்டபமாக உள்ள “வாத்திய மண்டபத்தை”யும் கடந்து உள்ளே சென்றால்.....

பெரிய.....யந்தி:

நமது கண்களை அகல வைக்கும் பெரிய நந்தியும், நந்தியைச் சுற்றியுள்ள “நந்தி மண்டபமும்” நம்மை வரவேற்கின்றன. கடற்சிப்பி- சுண்ணாம்பு இவற்றினால் ஆக்கப்பட்டு அழகிய “வெண்க்கதை நந்தி” எனப் பெயரெடுத்த இந்த நந்தியானவர், சமீபத்திய கும்பாபிஷேகத்துடன் கண்ணைக்கவரும் வர்ணங்களில் ஜோலிப்பதாக கோயில் நிர்வாகத்தினர் கூறுகிறார்கள். தனது வாஸலை, இரண்டு பின்னங்கால்களுக்கும் இடையே கொடுத்து, வலப்பக்கமாக வெளியே எடுத்து நந்தி அமர்ந்திருக்கும் அழகு தனியானது. காற்குளம்புகளின் பிளவுகள்கூட எத்தனை நேர்த்தியாக உள்ளது தெரியுமா!

நந்தி மண்டபம்:

நந்தி மண்டபத்தில் உள்ள அழகான சிற்பங்கள் நம்மைக் கவருகின்றன. ஒரு தூணில்- அழகிய புன்சிரிப்படின்- ரதிகேவியின் சிலை. யாரைப் பார்த்து இந்தச் சிரிப்பு? எதிர்த்தாணில் எழிலார்ந்த அழகுடன் கூடிய மன்மதனைப் பார்த்து சிரிக்கிறான் ரதி. மன்மதன் கைகளில் கரும்பு வில்லும் மலரம்பும். முதுகில் தொங்கும் கூடையில் ஒரு

ஆமை எட்டிப் பார்க்கிறுதே! “தன் அவயவங்களை உள்ளடக்கும் ஆமைபோல புலனடக்கம் உள்ள ஆண்மகனாயினும் நான் வென்றுவிடுவேன்” எனச் சொல்கிறானா மன்மதன்! அருகே இன்னுமெர்ரு சிற்பம்; குழந்தைக்குச் சேரூபாட்டும் ஒரு குறத்தி. தூக்கிக் கட்டிய கொண்டையோடு அழகாக அமர்ந்திருக்கிறான் அவள். அருகே குழந்தைக்கு விளையாட்டுக் காட்டும் குறவன்- மூவரும் ஒரே கல்லில்- ஒரே தூணில். சிற்பங்களின் அழகினையும் சிற்பியின் திறமையையும் ரசித்தபடி நந்தி மண்டபம் தாண்டி உள்ளே நுழைகிறோம்.

நந்தியைத் தாண்டி உள்ளே சென்றால் ஒருபுறம் விநாயகரும் மறுபுறம் சுப்பிரமணியரும் தரிசனம் தருகிறார்கள். வடக்குப் புறமாக ஒரு நாகத்தைக் கையில் பிழித்தபடி கர்ணன் சிலையும், அதன் அருகிலேயே அர்ச்சனன் சிலையும் வெவ்வேறு தூண்களை அலங்கரிக்கின்றன.

മണ്ണിമണ്ണം പാമ്:

“நின்றசீ நெடுமாறன்” கட்டுவித்த இம் மண்டபத்தினை “மணிமண்டபம்” என்றுழைப்பர். சில படிகள் மேலேறி இந்த மண்டபத்திற்கு வருகிறோம். படிகள் ஆரம்பிக்கும் இடத்தில் சிறியதொரு கொடிமரம். இதற்குப் “பிள்ளையார் கொடிமரம்” எனப்பெயர். இதற்குக் கொடி ஏற்றிய பின்புதான் நந்தி மண்டபத்திலுள்ள கொடிமரத்தில் கொடி ஏற்றப்படுவதாக ஒரு அர்ச்சகர் கூறினார். “மணி மண்டபத்தில்” பார்க்கவும் ரசிக்கவும் பல விடயங்கள் உண்டு. ஒரு பக்கச் சுவரில், கைலாசத்திற்கு யானையீது ஏறிச்செல்லும் சுந்தரர், குதிரை மீது செல்லும் சேரமானும் தொண்டரும் எனப் புண்டச்சிற்பங்களாக உள்ளனர்.

இசைத்துணிகள்:

இரண்டுபக்கமும் இரண்டு பெரிய தூண்கள். இந்த தூண்களின் நடுப்பகுதி (ஞாடி உயரம் வரை) நாற்பத்தெட்டு சிறிய தூண்களைக் கொண்டது. இந்த சிறிய தூண்களைத் தட்டும்போது வெவ்வேறு “ஸ்வரங்களை” வெளிப்படுத்தும் இசைத் தூண்கள் இவை. இந்த இசைத்தூண்களுக்கிடையே ஒரு (கல்) அணில் நெளிந்து ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. தூணின் மேற்புறமும்- மணி மண்டபத்தின் மேல் விதானமும் எத்தனை எத்தனை வளைவுகள்- நெளிவுகள்- சளிவுகள். இசைத்தூண்களைக் கடந்தால் வருவது “மகாமண்டபம்”. மகாமண்டப முடிவில் கருவறை....

കുവന്ന്:

கருவறையில் விண்கத் திருமேனியாக- சுயம்பு மூர்த்தியாக அழகிய அலங்காரத்துடன் அருள் பொழியும் நெல்லையப்பரைக் கண்ணாரக் காண்கிறோம். கரம்கூப்பித் தொழுகிறோம். நெல்லையப்பரூக்கு ஆறுகாலப்படிசை. அதில் உச்சிக்காலப்படிசை வேளையில் காந்திமதி அம்மையே வந்து வணங்கிச் செல்வதாக இன்றும்கூட மக்கள் நம்புகிறார்கள். இதனால், உச்சிக்காலப்படிசை காண மக்கள் கூட்டம் அதிகமாக வருகிறது. மகாமண்டபத்தின் தெற்கு வாசல் வழியாகச் சென்று சுவாமி சந்நிதியை வலம் வருகிறோம். தெற்காக, அருள்பாலிக்கும் தட்சணைமூர்த்தி தவிர .கோட்டை மூர்த்தங்கள் எதுவும் இல்லை. சுற்றுப்பிரகாரத்தில் மேற்கில் கண்ணிழுலை விநாயகர், நந்திதேவர், நின்றசீர் நெடுமாறன் சுந்நிதிகள் உள்ளன. வடக்குச் சுற்றில் சண்டிகேசர் வற்றிருக்கிறார்.

கோவிந்தர் சந்திதி:

நெல்லையப்பருக்கு வடக்குப் பக்கம் இன்னொரு சந்திதி நமது கவனத்தைக் கவருகிறது. மல்லாந்து சயனித்திருக்கும் இந்தப் பெருமாளே “நெல்லைக் கோவிந்தர்” ஆவார். சகோதரிக்குத் திருமணம் முடிந்துவிட்ட நிம்மதியில் நீட்டி நிமிர்ந்து ஆழுதலாக சயனித்துவிட்டாரோ கோவிந்தர்! நெல்லைக் கோவிந்தர் உற்சவ மூர்த்தியின் கையில் தாரைவாரத்துத் தரும் நீப்பாத்திரம் இருப்பதைக் காணலாம். இதற்கான நியாய பூர்வமான காரணமும் இருக்கிறது. ஜப்பசி மாதத்தில் வரும் நெல்லையப்பர்- காந்திமதியம்மை உற்சவத்தில் ஒருநாள், வைணவர் ஒருவர் தாரை வாரத்துக் கொடுக்க சிவாச்சாரியார் ஒருவர் பெற்றுக்கொள்ளும் நிகழ்வு இன்றும் நடந்து வருகிறது.

மைத்துனர்கள் இருவரையும் ஒன்றுசேர வழிபட்ட பின்னர் மகாமண்டபத்தின் தெற்கு வாசல் வழியாக சுவாமி சந்திதியை வலம் வருகிறோம்.

மூலமகாலிங்கர் சந்திதி:

சுவாமி பிரகாரத்தைச் சுற்றி வரும்போது வடக்கிழக்குப் பகுதியில் இரண்டு மூன்று படிகள் கீழிறங்கிப் பார்த்தால் தனிச் சந்திதியில் கிழக்குப் பார்த்தபடி ஒரு லிங்க தரிசனம் கிடைக்கிறது. இவர் அகத்தியரால் பிரதிஷ்டித செய்து வணங்கப்பட்ட “மூலமகாலிங்கம்” ஆவார். இவர் நெல்லையப்பருக்கு முந்தியவராகக் கணிக்கப்படுவதால் இவருக்கு “திருமூலநாதர்- மூலமகாலிங்கர்” என்று பெயர்.

பொல்லாப் பிள்ளையார்:

“உட்பிரகாரம்” எனப்படும் திருச்சுற்றில் வலம் வருகிறோம். ‘தென்பக்கம் அகத்தியர் தனியாகவும், அறுபத்துமூவர் ஒன்றாகவும் உள்ளனர். மேற்குப் பிரகாரத்தின் முக்கிய நாயகராக “பொல்லாப் பிள்ளையார்” உள்ளார். பொல்லாப் பிள்ளையாரை வேண்டுதல் செய்து 41 நாட்கள் விரதமிருந்தால் புத்திர பாக்கியம் கிடைக்கும் என்பது அங்குள்ள மக்களின் அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கை. பொல்லாப் பிள்ளையாரின் சந்திதியைச் சுற்றிய குறுகலான வழியில் 9 இடைவெளிகள் காணப்படுகின்றன. விரதமிருந்து குழந்தை பெற்றபின் இந்த சந்திதிக்குக் குழந்தையைக் கொண்டுவந்து யன்னல்போல உள்ள ஒரு இடைவெளியினுடாக, “உட்புறமாகத் தந்து வெளிப்புறமாக வாங்கும்” வழிமை காலங்காலமாக இருந்து வருகிறது. அருகிலேயே அகத்தியருக்குக் “கைலாசக் காட்சி”யினைக் காண்பித்த இடம்.

கைலாசக் காட்சி:

சிவனுக்கும் பார்வதிக்கும் இமயமலையில் திருமணம் நடந்தவேளை எல்லோரும் வாதிசைநோக்கி நகர்ந்தால், வாதிசை தாழ்ந்தும்- தென்திசை உலகம் சமநிலை குன்றித் தடுமொறியபோது, அகத்தியரைத் தென்திசைக்கு அனுப்பினார் பரமனார். ஆனாலும், “ரிவிகள்-தேவர்கள்- முனிவர்கள்- கணங்கள்- கடவுளர்கள் அனைவரும் நேரில் காணப்போகும் திருமணக் காட்சி தமக்கு மட்டும் கிட்டாமற் போன்றே” என்ற மனத்தாங்கலோடு மேலும் தெற்காகச் சென்ற அகத்தியருக்கு திருமணக் காட்சியினைக் காட்டியருளிய திருத்தலம் “திருநெல்வேலி ஸ்ரீ நெல்லையப்பர்” ஆலயமாகும்.

மூல மகாலிங்கருக்கருகே உயர்மானதொரு மண்டபத்தில் சோமஸ்கந்தர் சந்நிதி காணப்படுகிறது.

அக்னி சபாபதி:

மூலமகாலிங்கருக்கு எதிரில் உள்ள மண்டபத்தில் தனிச் சந்நிதியில் அமர்ந்துள்ள பெரிய நடராஜருக்கு “அக்னி சபாபதி” என்று பெயர். சிவகாயியம்மை அருகிருக்க, காரைக்கால் அம்மையார் மத்தனம் வாசிக்க நிறைந்த புஞ்சிரிப்பிடுன் ஆடிக்கொண்டிருக்கிறார் நடராஜர். இரண்டு மூன்று நிமிடங்கள் கண்வெட்டாமல் உற்றுப் பார்த்தால் உண்மையில் நடராஜர் அசைந்தாடுவது போன்றதொரு பிர்மை ஏற்படுகிறது.

தாமிர சபாபதி:

உட்பிரகாரத்து மேற்குச் சுற்றில் தாண்குடிடன் கூடிய (“தாண் மண்டபம்” என்ற பெயரும் இதற்குண்டு) நீண்ட அமைப்பு ஒன்றுண்டு. வரிசையான தாண்கள் மட்டுமல்ல; மேலே தாண்களை இணைக்கின்ற விதானப்பகுதி “கல் வளைவுகளுடன்” கண்கொள்ளாக் காட்சியாக நிற்கிறது. இந்தச் சுற்றின் நடுநாயகமாக “தாமிரசபை” தெரிகிறது. நடராஜர் ஆனந்த நடனமிடும் “பஞ்சசபைகள்” எனப்படுகின்ற இந்த ஜந்து சபைகளும் ஐந்து திருத்தலங்களில் உள்ளன.

1. கனகசபை எனப்படுகின்ற பொன்னம்பலம்	-சிதம்பரம்
2. ரஜதசபை எனப்படுகின்ற வெள்ளியம்பலம்	-மதுரை
3. தாமிரசபை எனப்படுகின்ற செப்பு அம்பலம்	-திருநெல்வேலி
4. ரத்தினசபை எனப்படுகின்ற மணியம்பலம்	-திருவாலங்காடு
5. சித்திரசபை எனப்படுகின்ற ஓவிய அம்பலம்	-குற்றாலம்

படைத்தற் தொழிலுக்காக சாந்த பாவத்தோடு ஆடப்பெறும் “காளிகா தாண்டவம்” எனப்படுகின்ற நடனத்தினைத் தாமிரசபையில் தெற்கே பார்த்தபடி ஆடுகிறார் ஆறுஅடி உயர்மான (செப்பினாலான) நடராஜர். இவருக்குத் “தாமிரசபாபதி” என்று பெயர். சிவகாமி அம்மையும் செப்புத் திருமேனி கொண்டவர். மார்கழி மாதத்து ஆர்த்தரா தரிசன வேளையில் தாமிரசபாபதி தாண்டவம் ஆடும்போது “தாண் மண்டபத்தில்” அமர்ந்து காண்பது கிடைத்தற்கரிய பெரும்பேறு. சந்து விலகி நின்று நிமிரந்து பார்த்தால் தாமிரசபையின் மேற்கூரைப்பகுதி தாமிர (செப்பு) ஒடுக்களால் வேயப்பட்டிருப்பது தெரிகிறது.

சந்தனசபாபதி:

தாமிர சபையைத் தாண்டி உட்பிரகாரத்தின் வடக்குச் சுற்றுக்கு திரும்பும் இடத்தில் உள்ள நடராஜர் (இதுவே சிவன்கோவில்களில் வழமையாக நடராஜர் அமைந்துள்ள இடம்) எப்போதும் சந்தனக் காப்பிட்டே காணப்படுவார். கல் விக்கிரகமாக உள்ள இவரை “சந்தன சபாபதி” என்றே அழைக்கின்றனர்.

நவராத்திரி மண்டபம்:

உட்பிரகார வலத்தை முழுவதுமாக முடித்து கிழக்குச் சுற்றில் திரும்பினால் வருவது “நவராத்திரி மண்டபம்”. பூர்ட்டாதி மாதத்து நவராத்திரி விழா இந்த மண்டபத்திலேயே நடைபெறுவதால் இதற்கு இந்தப் பெயர். இந்த மண்டபத்தில் நிறையவே கற்றாண்கள்,

கல் உத்தரங்கள், கல் வளைவுகள் எனப் பார்ப்போரை வியக்க வைக்கிறது இம்மண்டபம். “சோமவார” வேளைகளில் உற்சவர் இங்கிருந்து புறப்படுவதால் இதனைச் “சோமவாரமண்டபம்” என்றும் அழைக்கிறார்கள்.

ஆறுமுகர் சந்தி:

உட்பிரகார வலத்தினைப் பூரணப்படுத்தி கிழக்கு வாயில் வழியாக வெளிப்பிரகாரத்துக்கு வர, “அம்மன் சந்திதிக்குச் செல்லும் வழி” எனும் அறிவிப்புப் பலகை நமக்கு வழிகாட்டுகிறது. இந்தப் பிரகார நடுவில் தெற்குப் பார்த்தபடி ஒரு தனிச்சந்திதி காணப்படுகிறது. இது வள்ளி- தெய்வானை சமேத ஆறுமுகர் சந்திதி. பன்னிரு திருக்கரங்களிலும் ஆயுதங்களுடன் மயில்ஏறி விளையாடும் ஆறுமுகர் அபயம் தருகிறார். இச்சந்திதி சுவர்களில் பாம்பன் சுவாமிகளின் பதிகங்கள் அனைத்தும் சலவைக் கல்லில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனுடன் கூடவே இருந்த வடமலையப்பாளின்னை என்பவர் இந்தச் சந்திதியை கட்டியதாகக் கோயிற் குறிப்புக் கருகிறது.

சங்கிலி மண்டபம்:

ஆறுமுகரை வணங்கித் திரும்பினால் நாம் ஏற்கனவே கண்டுகொண்ட, சுவாமி சந்திதியையும்- அம்பாள் சந்திதியையும் குறுக்காக இணைக்கின்ற “சங்கிலி மண்டபம்” வருகிறது. சங்கிலி மண்டபத்தில் உள்ள தூண்களும் சிற்பங்களும் கொள்ளலை அழகு. ஒரு தூணின் உச்சியில் தலைக்லோகத் தொங்கியபடி வாழைப்பழத்தை உரித்துச் சாப்பிடும் குரங்குக்குட்டி எந்தேரமும் உங்கள் மீது பாயலாம் என அஞ்ச வேண்டாம். ஏனெனில் தூணோடு இணைந்துள்ள கருங்கற் சிற்பம் அது. கற் சிற்பம் பாயுமா? அகன்றதான் அம்மண்டபத்தில் ஆங்காங்கே ஒரமாக அமர்ந்தபடி தியானத்தில் ஈடுபட்டுள்ள பக்தர்கள் பலரையும் காணமுடிகிறது. கோயில் வளாகத்திலேயே அமைதியான இடம் இதுவென்பதால் “மன அமைதி” வேண்டிய மக்கள் ஆங்காங்கே ஒரமாக அமர்ந்தபடி தியானிக்கிறார்கள். இந்த மண்டபமும் கி.பி. 1617இல் வடமலையப்ப பிள்ளையால் கட்டப்பட்டது.

அம்பாள் சந்தி:

“சங்கிலி மண்டபம்” கடந்து சென்றால் அம்பாள் சந்திதி வருகிறது. நந்தி- கொடிமரம் தாண்டி சில படிகள் மேலேறி உயரமான ஒரு மண்டபத்தினுள் நுழைகிறோம். சுவாமி சந்திதானத்தில் காணப்பட்ட மாதிரியே இரண்டு இசைத்தூண்கள் இங்குமுள்ளன. அதனையும் கடந்து சென்றால் அம்பாள் “காந்திமதி அம்மை”யின் கருவறை. வைரக் கிர்டி, ஜோலிக்கும் மூக்குத்தி, ‘கழுத்தில் நவரெத்தினமாலை, கால்களில் சிலம்பு, உயர்த்திப் பிடித்த வலக்கரத்தில் தாமரைப்பூ, மேற்கையில் அமர்ந்துள்ள கிளி, இது கையை சந்தே வளைத்துத் தொங்கவிட்டபடி நின்ற திருக்கோலத்தில் உள்ளார் அம்பிகை.

கனிந்த பார்வையடன் அருள்போங்க நிற்கும் “காந்திமதி அம்மையை”ப் பார்த்தபடியே இருக்கலாம். அத்தனை கனிவ..... அத்தனை கவர்ச்சி.... அம்மையை வணங்கி விடைப்பற்ற பிரகாரத்தை வலம் வந்தால் கோவ்ட மூர்த்தங்கள் எதுவுமில்லை. விநாயகர் சந்திதி

தனியாக உண்டு. முன் மண்டபத்தில் பள்ளியறை உண்டு. அம்பாள் சந்நிதியின் அற்புதங்களில் ஒன்று ஆயிரம் கால்கள் கொண்ட திருமண மண்டபம்.

ஊஞ்சல் மண்டபம்:

கிழக்கு இராஜகோபுரம் வழியாக வந்ததும் அழகான “ஊஞ்சல் மண்டபம்” வருகிறது. ஜப்பசி மாதத்தில் வரும் திருக்கல்யாணத்தின்போது இந்த மண்டபத்திலேதான் “ஊஞ்சல் விழா” நடைபெறும். 96 அழகான தூண்கள் கொண்ட இந்த ஊஞ்சல் மண்டபத்தில் சாதாரண நாட்களில் தேவார- திருவாசகம் ஒதுதல், சமயச் சொற்பொழிவுகள் ஆகியன நடைபெறுகின்றன. முன்னர் நாம் சங்கிலி மண்டபத்தினுடோக அம்மன் சந்நிதியினுள் நுழைந்தமையால் “ஊஞ்சல் மண்டபத்தை”ச் சந்திக்காது விட்டோம்.

கோயிலின் பிரமாண்டத்தையும் வனப்பையும், அழகையும் மீண்டும் ஒருமுறை நினைவு கூருகின்றோம். எத்தனைமுறை மீண்டும் மீண்டும் பார்த்தாலும் பார்த்து முடிக்க முடியாத பேரமுகுடையது இத்திருக்கோயில். தூண் கண்டார் தர்ணே கண்டார். மண்டபம் கண்டார் மண்டபமே கண்டார். சந்நிதி கண்டார் சந்நிதியே கண்டார் எனும்படியாக எத்தனை எத்தனை தூண்கள்! அதில் எத்தனை எத்தனை சிற்பங்கள்! எத்தனை எத்தனை சந்நிதிகள். இத்தனையையும் நாள்பூராவும் பார்த்து மகிழ்ந்த நிறை மனத்துடன் வெளியே வருகிறோம்.

காண்டகு மலைமகள் கதரிநிலா முறைவல்செய் தருளவேயும்
புண்டநா கம்புறங் காடரங் காநட மாடல்பேணி
சண்டுமா மாடங்கள் மாளிகை மீதேழு கொடிமதியந்
தீண்டிவந் துலவிய திருநெல்வேலி யுறை செல்வர்தாமே!

பி.கு:

தமிழ்நாட்டின் ஒவ்வொரு ஊரும் ஒவ்வொன்றுக்குச் சிறப்புப் பெற்றிருக்கிறது. திண்டுக்கல்- பூட்டு; மதுரை- மல்லிகை; கும்பகோணம்- கோயிற் பொருட்கள், காஞ்சிபுரம், திருப்புவனம்- பட்டு; சிவகாசி- பட்டாச; மண்பாறை- முறுக்கு..... இந்த வரிசையில் திருநெல்வேலி எனின் நினைவுக்கு வருவது “அல்வா” நினைக்கவே வாயில் நீருறும். ஏறக்குறைய 15 வருடங்களுக்கு முன்பு ஆனந்த விகடன் சஞ்சிகையில் “இருட்டுக்கடை அல்வா” எனத் திருநெல்வேலியிலுள்ள ஒரு அல்வாக்கடை பற்றிய சிறப்புக்கட்டுரையை வாசித்த நாள்முதலே “எப்போதா திருநெல்வேலி போவோம்” என ஏங்கி இருந்தோம். நெல்லையப்பரும் அதற்கான காலத்தை கனிய வைத்தார். தரிசனம் முடிந்து வெளியே வந்த நாம் எதிர்ப்புறமுள்ள கடை வரிசையில் “இருட்டுக்கடை” எங்கேயிருக்கிறது எனத் தெரிந்து அல்வாவை வாங்கி உண்டால் ஆஹா..... என்ன ருசி..... என்னருசி.... மீண்டும்..... மீண்டும்.... வாங்கி..... வெட்கமாயிருக்குதுங்க. நீங்களும் அதனை ருசிக்க வேண்டாமா? ஒருமுறை போய் வாருங்க..... “திருநெல்வேலி” இருட்டுக்கடைக்கு.

-மீண்டும் சந்திப்போமா!

மாசிமாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

03.02.2012 வெள்ளிக்கூழம் முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

பண்ணிசை (பக்கவாத்திய சகிதம்)

வழங்குபவர் :- சி. தில்லைமணி அவர்கள்

[நல்லை ஆத்தீன ஒதுவார்]

10.02.2012 வெள்ளிக்கூழம் முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

சொற்பாடிவ :- “தீநாறி”

வழங்குபவர் :- சுவாமி சித்ராபானந்தா அவர்கள்

[ஸ்ரீ சாரதா சேவாச்சிரமம்]

17.02.2012 வெள்ளிக்கூழம் முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

சொற்பாடிவ :- “கேவி பாகவதம்” (தொடர்)

வழங்குபவர் :- திரு. ஆ. குமாரவேல் அவர்கள்

[சிறையிட விரிவுறையாளர், யாழ் கல்லூரி வட்டங்கோட்டை]

24.02.2012 வெள்ளிக்கூழம் முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

நூலாச்சுடர் மாசிமாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை :- திருமதி புனிதவதி சண்முகவிங்கம் அவர்கள்

[ஜிளா. ஆசிரியர்]

மதிப்பீட்டுரை :- திருமதி நாச்சியார் கெல்வநாயகம் அவர்கள்

[யதுநிலை விரிவுறையாளர் யாழ் பல்கலைக்கழகம்]

ஏற்குவன்று மின்

ஸ்ரீ சௌல்வச்சந்நிதி ஆலய முகப்புத் தோற்றும்

நாளை